

Ο

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

ΟΠΕΡΑ ἢ ΤΟΙ ΔΡΑΜΑ ΗΡΩΙΚΟΝ

τῆ Κυρίε

ΑΒΒΑ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΟΥ

καισαρικῆ Ποιητῆ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΓΣΑ

Ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου παρὰ τῆ Κυρίε..

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ

Τύποις ἐκδοθεῖσιν, δαπάνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ

ΠΟΛΥΖΩΉ ΛΑΜΠΑΝΙΤΖΙΩΤΗ

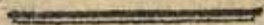
Τῆ ἐξ Γωανίνων.

1796 ΒΙΕΝΝΗ, αψις.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Τυπογραφίᾳ, Γεωργίου

Βεντότη.

Υ' πόσεις τῆ Δράματος.

Αὐτός ὁ περιβόητος Θεμιστοκλῆς ἦτον Ἀθηνῆος, καὶ ἐδιωρίθη ἀπὸ τῆς συμπατριώτας τῆ Ἀθηνῆως Ἀρχι- κρατίγος εἰς τὰ κρατήματα, ὅτε τόσον διὰ ξηρᾶς ὅσον καὶ διὰ θαλάσσης ἐδιωρίθησαν κατὰ τῆ βασιλείας τῆς περσίας Ξέρξης· ὁ ὁποῖος μὲ ἓνα ἀναρίθμητον πλῆ-θος κρατῶμάτων, διπλαθὲ μὲ ὀκτακοσίας χιλιάδας κρα- τῶμα διὰ ξηρᾶς, καὶ μὲ χίλια καράβια, μικρὰ καὶ μεγά- λα, διὰ θαλάσσης, ἦλθε κατὰ τῆς Ἰλλυδοῦ ὄλης καὶ μά- λιστα κατὰ τῶν Ἀθηνῶν· ὑπμαχήσας λοιπὸν ὁ Θε-μιστοκλῆς ἐνίκησε τὸν ἐχθρὸν, κατεσύντριψε καὶ ἀράσσειν ὅλον αὐτὸν τὸν πολυκρίθμον στόλον τῆ Ξέρξης τόσον πο- λὺ, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ βασιλεὺς Ξέρξης, διὰ τὰ ἐλωθερίστη- τὴν ζωὴν τῆ, μόλις ἐπρόφθασε νὰ ἐμβῆ μετὰ ἢς ἓνα μι- κρὸν πλοιάριον καὶ νὰ ἴσῃ ἢς τὴν ξηρὰν.

Γυρίζοντας λοιπὸν ὁ Θεμιστοκλῆς, μετὰ ταύτην τὴν νίκην, ἢς τὴν πατρίδα τῆ τᾶς Ἀθηνῶν ἢς νικητῆς καὶ τρο- παίηχος, τὸν ἐδέχθη ὅλη ἡ πόλις μὲ μεγάλης θριάμ- βης, δοξᾶς καὶ πανηγύρης, ἢς ἐλωθερίστη τῆς πατρίδος τῶν καὶ μεγαλὴν ἦμα τῆ κατὰ ἐκείνη.

Τίλος πάντων ὅμως ἐφθονήθη καὶ αὐτός, καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοὶ μεγάλοι ἄνθρωποι, ἀπὸ τῆς συμπολίτας τῆ Ἀ-θηνῆως μὲ τὸ νὰ τὸν ἐβλεπον ὅτι ἐπρότιμητο ἀπὸ ὄλης καὶ ἐδοξάζετο ἀπὸ τὸ κλέος, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐφοβῆν-το μήπως καὶ ἐπιθυμήσῃ ἐξουσίαν καὶ βασιλείαν καὶ τῆς ὑ-ποταξῆ· ὅθεν καὶ ἀδίκως τὸν ἐξώρισαν ἀπὸ τᾶς Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ ὄλης τὴν ἐπικράτειάν τῆς.

Μὴ ὑπερηφανίζοντες δὲ ἢς τῆτο μόνον, τὸν ἐκατά- τρεχον ἔπνικε ἢς κάθε μέρος μὲ κάθε λογῆς τρόπου, ἢς ὅτε περιερχόμενος δὲν εἴρισκε καταφυγίου καὶ ἡσυχί-αν ἢς κανένα μέρος.

Σττισοχαρήμενος λοιπὸν πανταχόθεν ἠμγκυκιάθη νὰ
κατα-

καταφυγή ἢς τῆς τότες τῆ εὐχρῆτε τῆ Σέρξε, οὐκ
μὲ τὸν ἴσον τὸν Νεοκλῆ· εὐρίσκειτο δὲ ἢς αὐτῆς τῆς
τότες ἀγυρῆς ἢς ἀδλίαν ἢ ἐλεμνῶν καγκασσιν, μό-
λις εὐρίσκοντασ τοῦ ἱκτικίου ἀρτου πρὸς τροφὴν τῆ.

Περιερχόμενος λοιπὸν ὀλίγου καιροῦ ἢς τῆς τότες
τῆ Σέρξε χαρὶς νὰ ἰεῖται κανὴ τὸ ποῖος ἡμῶν, ἐμαθι-
τῶν τε τέλος πάντων, ἢ εὐδασεν ἕως ἢς τὰ αὐτὰ τῆ
Σέρξε, ὅτι ὁ Θεμισοκλῆς εὐρίσκειται ἢς τὰς ἐπιτερχίας τῆ
ὄθεν ἢ χαρὶς ἀναβολὴν καιρῶν ἔδοκε προσαγγῆν ὁ Σέρξε
ὑποσχόμενος ὅτι, ὅποιος τῆ φέρει τὸν Θεμισοκλῆ ζων-
τανὸν ἢ ἀποδαμένον νὰ λαβῆ δωρεάνδωμ χίλιασ γάλαντα.

Α' Μ' ὁ Θεμισοκλῆς ἀκίοντασ αὐτὴν τὴν προσαγγῆν
ἢ σοχαζόμενος ὅτι ἢ ἢς αὐτῆς τῆς τότες δὲν ἡμῶν πλε-
ον ἀσφαλῆς, ἀπεράσισεν νὰ παρρησιασθῆ δελιματικῶς ἢς
τὸν Σέρξην, μὲ σκοποῦτοῖετον ὅτῆ, ἢ νὰ του δαναγῶ-
σι, ἢ ἢτω γλυτῶσι ἀπὸ τῆς καταδρομῆς τῶν συγκα-
τριωτῶν τῆ, ἢ ἢσως ἐπισπλαγχνιζόμενος ὁ Σέρξε ἢ ἐλε-
του συγχαρῆσι· τὸ ὅποιον ἢ ἀκίλωνσιν ἢτυχῶς·
ἐπὶ δὲ μὲ μεγαλὴν γεννησιότῆτα ἢ ἢλε μονοστῆ ἢς τὸν Σέρ-
ξην, ἢ τῆ ἢπιν ἀφοβῶσ ὅτι αὐτὸς ἡμῶν ὁ Θεμισοκλῆς
του ὅποιον ἢ βασιλῆα τῆ ζητῆ μὲ μεγαλὰ ἔξοδα· ὁ δὲ
Σέρξε δαμκασ τὴν ἡρῆικὴν ἀρετὴν τῆ ἀνδρῶσ, ὅτῆ
αὐτοδελήτῶσ ἐπρόσφερε τὸν ἑαυτοῦ τῆ ἢς τὰς χεῖρας τῆ
εὐχρῆτε, ἐπιμῆθῆ ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος αὐτὴν τὴν ἀρετὴν τῆ,
ἢ ἀντὶς νὰ του κακοποιῆσι, τὸν ἀγκάλιξαι ἢ τῆ ἐσυγ-
χρησῆσιν ὅλα τὰ κακὰ ὅτῆ ἔπαθε παρ' αὐτῆ· πρὸς τῆ-
τοῖσ τῆ ἔδῆξαι ἢ μεγάλασ τιμὰσ ἢ περιτοίησῆσ ἢ του
ἐπρόσφερε μεγαλὰ χαρίσματα, ἔχοντασ του παντοῦ ἢς
το πλεονοῦ τῆ ἢ ἀγαπῶντασ του ὡσαν του ἴδιου του ἢ-
σιτοῦ τῆ.

Μαυδάνοντες δὲ οἱ Α' θινῶνιοι ὅτι ὁ Θεμισοκλῆς εὐ-
ρίσκειται ἢς τῆς τότες τῆς περσίας, ἔσῆλαν του Λυσι-
μαχου πρέσβην πρὸς τὸν Σέρξην, παρκαλῶντεσ αὐτὸν
διὰ νὰ τῆσ δῶσι τὸν Θεμισοκλῆ ὅτῆ εὐρίσκειται ἢς τῆς
τότεσ τῆ· ὁ δὲ Σέρξε δελιμῶσ νὰ περιπῆξῆ του πρέσ-
βην, τῆ ὑποχέθῆ κατ' ἀρχὰσ ὅτι δέλη τῆ τὸν δῶσι·
ἐν ὃ δὲ ἔπρεπε, κατὰ τὴν ὑποχέθῆ τῆ, νὰ του παρα-
δῶσι ἢς χάρασ τῆ Λυσιμαχῆ, ἢπιν πρὸσ αὐτὸν τὸν
Λυσιμαχον, ὅτι ἐσοχάθῆ καλιτερα ἢ τὸ ἢρῆικὸ ὡλο-
γὸν νὰ του εἰλη ἢς τῆσ Α' θινῶνιοσ ἢ ἢς τὴν ἔλλαδα
μὲ

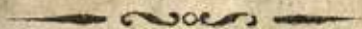
μη ὀλατε τὰ κρατήματα· ἡ ἤτις ἐν παρόντια τῆ
ποισβεως Λυσισαχη ἡ ὀλις τε τῆς συγκλήτε ἐκίρουε
τον κατὰ τῶν ἀνωῶν ἡ τῆς ἐλλάδος πολειμον ἡ ἐπι-
φισι ἡ δια ἀρχισράτηγον του αὐτον Θεμισοκλῆ δια νὰ
ὑπαγι κατὰ τῆς ἐλλάδος με ὀλας τὰς δυναμεις τῆ
βασίλειη τε.

Ὁ Θεμισοκλῆς βλέπωντας ὅτι ἀναγκάζεται ἀπὸ τὸν
Ξέρξην δια νὰ πηγαίη νὰ πολειμῆσῃ την πατρίδα τε ἡ
τῆν ἐλλάδα, ἐλυτήθη καὶ ὑπερβολῆν, ὡς ὅτῃ ἐμπρο-
σθεν τῆ Ξέρξη ἡ τῆς συγκλήτε βελῆς τε ἐφανέρωσε τον
σκοπόν τε, λέγωντας ὅτι δὲν θέλη ὑπακῆσθῃ ἡς αὐτῆν τῆν
προσαγῆν τῆ Ξέρξη, μήτε θέλη εἶρεσθῃ ποτὶ νὰ φανῆ
ἐπίβηλος ἡ προδοτικὸς τῆς πατρίδος τε ἡ τῆς ἐλλάδος·
ὁ Ξέρξης θυμώσας κητὰ τῆ Θεμισοκλῆος δια την κα-
τατρομῆσιν τῆς προσαγῆς τε ἐπροσάξε νὰ τον φυλακί-
σεν, ὅτῃ ἂν δὲν ὑπακῆσῃ ἡς τῆν προσαγῆν τε νὰ τον
θανατώσῃ τῆν ὀμῆτερον ἡμέραν· ἡς τῆν φυλακῆν
λοιπόν ὑπισκομῆνος ὁ Θεμισοκλῆς ἐσοχάθη ὅτι ἔχη
χρεὸς τοσον προς την πατρίδα τε, ὅσον ἡ προς τον Ξέρ-
ξην δια τὰς ὑπερβῆσις ὅτῃ παρ αὐτῆ ἡδε· ἡ ἂν λοι-
πόν ἡδελε κάμη τῆν προσαγῆν τῆ Ξέρξη, ἔπρετε νὰ φα-
νῆ ἐπίβηλος ἡ φθορῆς τῆς πατρίδος τε, ἂν δὲ ἐξ ἐναν-
τίας δὲν ἡδελεν ὑπακῆσῃ ἡς τῆν προσαγῆν τε, ἀνάγκη
ἦτον νὰ φανῆ ἀχάριστος προς αὐτον· με τὸ νὰ ἡναγκά-
ζητο λοιπόν, νὰ κάμη ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο ἢ νὰ βλά-
ψῃ τῆν τιμῆν τε ἡ ἀρετῆν τε, ἢ νὰ φανῆ ἀχάριστος, ἀ-
περάσισε νὰ φαρμακωθῆ· ἐζητήσε λοιπόν τῆν ἀδναν
παρὰ τῆ Ξέρξη δια νὰ τον ἀνταμῆσῃ ἡ νὰ φανέρωσῃ
τῆν γυμῆν τε, ἡ νὰ κάμη καί τον ὀρκον τῆς ἐμπροσθῆ-
νης· ὁ Ξέρξης σοχάζομῆνος ὅτι τῶ ὄντι μετενοῆσεν ὁ
Θεμισοκλῆς ἐτοιμαθῆ με ὀλις τε τῆν συγκλήτον ἡ
ἡλθεν ἡς τον ναόν, ἡ ἐκῆ ἔκρηξε ἡ τον Θεμισοκλῆ νὰ
ἔλθῃ.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Θεμισοκλῆς ἡ λαμβάνωντας τὸ πο-
τήρι, κατὰ τῆν συνήθειαν, δια νὰ κάμη τον ὀρκον, ἔ-
βαλε τὸ φαρμακῆ ἡς τὸ ποτήρι μέσα ἡ τὸ ἐσάκωσε νὰ
πίη, ἀπ' ἡ πρώτα ἡπε τῆν αἰτίαν δια τῆν ὀκοίαν ἀτε-
φάτισε νὰ φαρμακωθῆ· βλέπωντας ὁ Ξέρξης αὐτὸ τὸ
ἔργον τῆ Θεμισοκλῆος τῆ ἀρεκῆε τὸ ποτήρι ἀπὸ τὸ
χέρι ἡ τὸ ἔχυσσε, ἡ θουμάσας καὶ ὑπερβολῆν τῆν τι-

μὴν τε καὶ τὰς ἀρετὰς τε, τὸν ἀγκάλιεσι τάλιν καὶ τῆ ἐ-
συχώρησεν ὄχι μόνον τὴν παρακοὴν ὅτῃ ἔδειξεν ἕως τὴν
προσέγγιν τε, ἀλλὰ καὶ τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθροτάτην ὅ-
τῃ ἔχει κατὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος· ἀπὸ
ἐκείνου τὴν ἄραν φιλοξενήσας, ὁ Θεμιστοκλῆς ἔδωκε καὶ τὴν
κόρην τε Ἀσπασίαν διὰ γυναῖκα τῆ Λυσιστράτη, ὁ ὁ-
ποῖός τὴν ἀγαθῶσιν ἐπισκομμένος ἀκομῆ ἕως τὰς Ἀθῆνας·
καὶ μὴ αὐτὸν τὸν τρόπον λαμβάνει τέλος ἢ ὑποδείξει αὐ-
τῆ τῆ Δραμματος.

Τὰ Πρόσωπα τῆ Δράματος.

- γ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ, Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀθηναίων.
- δ ΝΕΟΚΛΗΣ, υἱὸς τοῦ Θεμιστοκλή.
- ε ἈΣΠΑΣΙΑ, θυγάτηρ αὐτοῦ.
- ς ΖΕΨΕΥΣ, βασιλεὺς τῶν Περσῶν.
- ζ ΡΟΞΑΝΗ, πριγκιπέσσα ἀγαπητικὴ τοῦ ΖεΨεύ.
- η ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ, πρέσβυς τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀγαπητικὸς τῆς Ἀσπασίας.
- θ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, μουσικὸς τοῦ ΖεΨεύ.
- Ἐλληνες διάφοροι μετὰ τοῦ Λυσιμάχου, καὶ ἄλλοι λαοί.
- Ἡ Σκηνὴ παρῆσθαι εἰς τὴν βασιλεύσαν, τῆς Περσίας Συστα,

Ὁ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΠΡΑΞΕΙΣ Α΄.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Πεδιάς ἠδονική καὶ εὐφρόσυμος ἔξω ἀπὸ
τὸ παλάτιον τῆ Βασιλέως Ξερξου.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ καὶ ΝΕΟΚΛΗΣ ἵστανται.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

ὦ κάμνεις; πῶ θέλεις νὰ ὑπάγῃς τέκ-
νον μου;

ΝΕΟΚΛ. Ἀφῆσαι με, ὦ πάτερ! νὰ πηγαί-
νω νὰ παιδεύσω ἐκεῖνον τὸν ἀχρεῖον· τὸν εἶδες
μὲ τί ἀψιφησίαν ἤκησε τὸ ζήτημά σου; ἄχ!
πόσας παρομοίας καταφρονήσεις ἀραγε ἔχο-
μεν νὰ ὑποφέρωμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐξορίαν;

ΘΕΜ. Χαλίνωσον ἡμέμῃ τὸν θυμόν σου τὸν δρα-
σικόν· σοχάζεσαι ἴσως ἀκόμι ὅτι εὐρισκόμεθα

Α

εἰς

εἰς τὰς Ἀθήνας, περιτρογυρισμένοι ἀπὸ τῆς
κόλακας, ὅπῃ συνηδίζην πάντοτε νὰ τρέχην
καὶ νὰ ἐπισωρεύωνται εἰς τῆς πλοσίης, ἐν ὅσῳ
εἶναι πλοσίοι; ὅλα αὐτὰ μᾶς ἐλειψαν ἡμέμη!
καὶ ὡς φρόνιμοι δὲν πρέπει νὰ συγχυζώμεθα
διὰ τυχηρά πράγματα· ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖ-
ον εὐρισκόμεθα τώρα, εἶναι ἡ βασιλεύουσα τῆ
ἐχθρῆ μας· ἡ ἐλπίς μὴ, νὰ ξαναειδῶ τὰς Ἀ-
θήνας πάλιν, ἐχάσθη· εἶμαι ἐξόριστος ἀπ' αὐ-
τὰς καὶ καταδιωγμένος, πτωχός, ζήτηλας,
ἀγνώριστος, δὲν ἔχω κανένα καταφύγιον μῆτε
ὑπεράσπῃσιν, πάντοθεν κατατρέχομαι, ἀπὸ
ἐλπίς· ὅλα μὲν τὰ πράγματα τὰ ἔχασα, καὶ
δὲν μὲ ἐμείνεν ἄλλο τι, εἴμη μόνον ἡ σαδερ-
ότης καὶ ἡ ὑπομονή.

ΝΕΟΚΛ. Ω πάτερ μὴ! συμπάθησόν με· αὐ-
τῇ ἡ ὑπομονῇ καὶ σαδερότητι σὲ κατεζάλη-
σε· βλέπεις πολλὰ παρρηκὰ ὅτι ἀπεδιώχθης
ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἴδια τείχη, τὰ ὁποῖα μὲ τὸ
ἰδίον σὲ αἶμα τὰ ἐδιεφύλαξαι, βλέπεις ἡ πα-
τρίς πόσον σε μισεῖ, καὶ πῶς σὲ κατατρέχει
εἰς κάθε μέρος ὅπῃ καὶ ἂν εὐρίσκησαι· βλέ-
πεις ὅτι αὐτῇ ἡ πατρίς σὲ ἐπιβηλεύεται κά-
θε καταφύγιον ὅπῃ ἡδέλες εὐρή, καὶ πά-
σχει νὰ σε φέρῃ εἰς τέτοιον βαθμὸν δυσυχίας,
ὥστε νὰ μὴ ἔχῃς πῶ τὴν κεφαλὴν κλίνειν, καὶ
ἔπειτα δι' ὅλας αὐτὰς τὰς καταδρομὰς καὶ δυ-
συχίας ὅπῃ πάσχεις ἀπὸ τὴν πατρίδα σὲ δὲν
παρρηκῆσαι παντάπασι, μῆτε τὴν κατηγο-
ρεῖς ὡς αἴτιον τῶν κακῶν ὅπῃ πάσχεις, μάλι-
στα σὲ βλέπω νὰ εἴσθι πάντῃ ἀτάραχος καὶ

νὰ ἀδιαφορῆς (θαυμάζω τῇ ἀληθείᾳ, πῶς ἔμ-
πορεῖς νὰ εὐρίσκεισαι ἐτζι ἀτάραχος, ὄντας βε-
βυδισμένος εἰς τοιοῦτον πέλαγος δυσυχῶν!

ΘΕΜ. Ὑέμε! ἀκόμι εἶσαι ἄπειρος τῶν τῷ
κόσμῳ, καὶ διὰ τῆτο θαυμάζεις καὶ ἀπορεῖς
καὶ σε φαίνονται τόσον δύσκολα τὰ ἐνάντια
τῆς τύχης· καὶ αὐτὸς ὁ θαυμασμός σε μῆτε
εἶναι ἀξιοκατηγόρητος, ἐπειδὴ προέρχεται
βέβαια ἀπὸ τὴν ἀπειρίαν σε, καὶ εἶναι ἕνω
ἐπόμενον τῆς ἀπαιδευσίας καὶ ἀπραξίας σε·
τὸ μῖσος ὅπῃ βλέπεις ὅτι ἡ πατρὶς με ἔχει
κατ' ἐμῷ, εἶναι ἡ πλέον συνειδησμένη ἀντα-
μειβὴ τῶν ἀχαρίστων διὰ τὰς μεγάλας εὐερ-
γείας ὅπῃ λάβην· οἱ ἀχαριστοὶ εἶναι πολλοὶ,
καὶ πάντοτε μισῶσι τὰς εὐεργέτας των.

ΝΕΟΚΛ. ὦ πάτερ! ἂν ἦτον ἀδικοὶ καὶ ἀχά-
ριστοὶ μόνον οἱ ἄνθρωποι πρὸς ἐσένα, ἦτον ὑ-
ποφερτόν· μὰ ἐγὼ βλέπω (καὶ δὲν ἔμπορῶ
νὰ μὴ θαυμάσω ἐν ταυτῷ) ὅτι καὶ οἱ θεοὶ
αὐτοὶ σε ἀδικῶν.

ΘΕΜ. Πῶς; διατὶ μὲ ἀδικῶν;

ΝΕΟΚΛ. Ἐπειδὴ αὐτοὶ ὡς δίκαιοι, ἀντὶ νὰ
ἀνταμείψῃν τὴν ἀρετὴν σε, σε προξενῶν τοι-
αύτας δυσυχίας καὶ βάσανα.

ΘΕΜ. Διατὶ ἀνάμεσα εἰς τὰ καλὰ, καὶ εἰς τὰ
κακὰ ὅπῃ πράττομεν εἶναι τὰ βραβεῖα, ἢ
ἡ παιδεία εἰς τὰ κακὰ, καὶ ἡ ἀνταμειβὴ εἰς
τὰ καλὰ.

ΝΕΟΚΛ. Πῶς;

ΘΕΜ. Αὐτὴ ἡ ἴδια ἀρετὴ γύσται ἐντελής εἰς
τὰ βάσανα, καὶ διαφθείρεται εἰς τὰς εὐτυχίας

ας και αναπαύσεις· πασρικόν είναι τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης ὅταν κτυπᾶται εἰς τὰς βράχους, και πέτραις, και ὅταν παύση και ἡσυχία γίνεται βολόν και ἄπασρον· ἕνα σπαθὶ ὅπῃ εὐρίσκεται εἰς τὴν θήκην πάντοτε χωρὶς νὰ τὸ μεταχειρίζεται τινὰς, σκωριάζει· ὅταν δὲ τὸ μεταχειριζώμεθα εἰς πόλεμον λάμπει και ἀσράπτει·

ΝΕΟΚΛ. Μὰ εἶναι ἀνυπόφερτον νὰ φθάσῃ τινὰς εἰς τοιαύτας φρικτὰς δυσυχίας, ἀπὸ τόσα καλά, ἀναπαύσεις, πλάτη, τιμὰς και θριάμβους ὅπῃ πρότερον εἶχε.

ΘΕΜ. Αὐτὰ μὴ τὰ πάθη, και τὰς δυσυχίας ἴσως οἱ μεταγενέστεροι τὰς ζηλεύσαν περισσότερον ἀπὸ τῆς θριάμβους και δόξας μὴ.

ΝΕΟΚΛ. Αὐτὸ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἀλήθεια· μὰ τί εἶναι τὸ αἴτιον ὅπῃ σε παρεκίνησε νὰ ἔλθῃς νὰ δοκιμάσῃς νέας κινδύνους εἰς τῆτον τὸν τόπον τῶν ἐχθρῶν; μήπως σε φαίνεται ὅτι τὸ μῖσος τέτῃ τῷ γένους πρὸς τῆς Ἑλληνας εἶναι μικρόν; ἀπεφάσιτες λοιπὸν νὰ κινδυνεύσῃς ἀπὸ τὸ μῖσος και ὀργὴν τῶν περσῶν; δὲν ἐνθυμᾶσαι ὅτι οἱ καταπολεμήμενοι Ἀθηναῖοι μετὰ σῆ ὀρμήσαντες κατὰ τῆς Ἀσίας ἀφάνισαν τὸν Ξέρξην, κατεχάλασαν τὰ φοβερά τε γεφυρία και κατέκαυσαν τὸν σόλον τε; μὴ δίδῃς πίσιν, παρακαλῶ και θαρρῆς ὅτι νὰ ἀληθμόνησε τὴν φθαρὰν και νὰ κατεπραύνη τὸ μῖσος και ἡ ὀργὴ κατὰ σῆ, ἐνὸς τόσον πολλὰ βεβλαμειῖ Βασιλέως· ἀίθως αὐτὸς κῆρση ὅτι εἶσαι εἰς τὸν τόπον τε και προσά-

Ξη νά σε θανατώσων, εἰς ποῖον θέλεις συν-
τρέξῃ, πρὸς ποῖον θέλεις καταφύγει, διὰ
νά σε ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν θυμὸν καὶ ὀργὴν
τῆ; ὅτι ἔχεις καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἐχθρὸς εἶ-
ναι ἀναντιρρήτον, πλὴν ἐδῶ τῆς ἔχεις ὅλης
ἐχθρὸς, σχεδὸν καὶ τὰς πέτρας αὐτάς· εἰς
τὸν περιφημον πόλεμον ὅπῃ συνεκρότητες κα-
τὰ τῆ Ξέρξῃ, ἔβλαψες ὅλης σχεδὸν τῆς ἐγ-
κατοίκης τῆ τῆ τόπῃ, ἀρπάζοντας ἄλλο
μὲν τὸν πατέρα, ἄλλο δὲ τὸν υἱὸν καὶ ἄλλο
τὸν συγγενῆ καὶ φίλον· αὐτοὶ λοιπὸν ὄντας
βλαμμένοι ἀπὸ τὰ ἄρματασε τόσον, μανθάν-
ωντας ὅτι εὐρίσκειται ἐδῶ, δὲν θέλῃν ὀρμή-
σει καὶ δὲν θέλῃν σε ἐκδικηθῆ θανατώνωντάς
σε; ἀκριβέστατέμοι πατέρα ἄς φύγωμεν τὸ
ὀυλιγορώτερον, ἀπὸ ἑνα τόσον κινδυνώδη
τόπον.

ΘΕΜ. Σιώπα· ἰδὲ βλέπω ἑνα ὅπῃ ἔρχεται
πρὸς τῆτα τὰ μέρη· παραμέρησαι, καὶ ἀφη-
σε με μόνον· ἴσως ἠμπορέσω νὰ μάθωτι παρ
αὐτῆ

ΝΕΟΚ. Ὡ πάτερ μὲ! καὶ δὲν εἶναι τρόπος
νὰ μείνω κοντάσε;

ΘΕΜ. Ὁχι· δὲν δίδω πίσιν εἰς τὴν ὑπομονὴν
σε· καὶ ἡ κατάστασις μας ἀπαιτεῖ μεγάλην
ὑπομονὴν.

ΝΙ. Κ. Λοιπὸν πηγαίνω· μά.

ΘΕΜ. Παραμέρησαι, σὲ εἶπα, σιώπα, καὶ
ἔχε καλὰς ἐλπίδας.

ΝΕΟΚ. Γλυκύτατέμοι πάτερ! τί καλὰς ἐλ-
πίδας νὰ ἔχω; ποῖος ἠμπορεῖ πλέον νὰ με
βοηθῆ-

βοηθήσει καὶ νὰ μὲ καταπέσει νὰ ἐλπίζω καλὰ εἰς τὰ ἔξῃς; ἡ μεγάλη καὶ φοβερὴ ἀδικία, ὅπῃ δοκιμάζωμεν ἀπὸ τὴν διεσραμμένην τύχην μὲ κάμνει νὰ τρέμω ὅλος· ἡ σαφερότης ὅμως, ὅπῃ βλέπω εἰς ἔσῃα μὲ προξενεῖ περισσότερον τρόμον, καὶ φόβον (ἀναχαρῆ)

Σ Κ Η Ν Η Β΄.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ, ἐπίτα Ἀσπασίᾳ, Σεβαστῶ Σ.

ΘΕΜ. (Αὐτὸς ὅπῃ βλέπω, φαίνεται ἀπὸ τὸν χαρακτῆρα τῆ προσώπου τε, καὶ ἀπὸ τὸ φέρσιμόν τε, νὰ εἶναι ἀνδρῶπος τῆς αὐλῆς καὶ εὐγενικός· ἴσως φανῆ καταδεκτικός καὶ εἰς κανένα μὲ ἐρώτημα, αὐτὸν θέλω ἐρωτήσῃ νὰ μάθω. . . . μὰ βλέπω ὅτι τὸν ἀκολυθεῖ καὶ μίᾳ ἀρχοντοκόρῃ, καὶ ὅσον κατὰ τὴν φορεσίαν φαίνεται νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν Βλῆλαδα.)

ἈΣΠ. Ἄχουσαι Σεβασέ! (ἐν ᾧ αὐτὸς τρέχῃ)

ΣΕΒ. Ἀσπασία! δὲν ἤμπορῶ νὰ ἀργοπορήσω περισσότερον· ἄφησαί με· βιάζομαι, ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς μὲ προσμένει νὰ γυρίσω ὀγλίγωρα.

ἈΣΠ. Μόνον ἓνα λόγον θέλω σε ἐρωτήσῃ· εἶναι ἀληθεῖς ὅτι ἐδόθη μίᾳ τοιαύτῃ ἀπάνδρῶπος προσαγῆ κατὰ τῆ Θεμιστοκλέους; διὰ τὸν ὁποῖον ἤκουσα ὅτι νὰ εὕρισκεται ἐδῶ.

ΣΕΒ. Βεβαιότατα· ὁποῖος τὸν πιάσῃ καὶ τὸν φέρει εἰς τὸν Βασιλεῖα Ζωυτανὸν ἢ ἀποδαμέ-

νον, θέλει ἀνταμειφθῆ παρα τῷ Βασιλέως
 μὲ δύο χιλιάδας Τάλαντα.

Α΄ΣΠ. (Ταλαίπωρε πατήρ μου! ἔφθασε τὸ
 τέλος σου.)

ΘΕΜ. (Πλησιάζοντας πρὸς τὸν Σεβασόν.) ἄρχον-
 τα! εἰκέτεμοι παρακαλῶ, ἂν εἶναι τρό-
 πος νὰ εἰσακνωθῶ· εἶναι δυνατόν νὰ παρῶσι-
 αοθῆ κατ' ἑναὶς ἔμποροῦθεν τῷ θρόνῳ τῷ μεγά-
 λῳ Βασιλέως Ξέρξῃ διὰ νὰ τὸν προσκυνήσῃ;
 πρὸς τέτοις πότε, καὶ πῶ δίδει ἀκρόασι;

Α΄ΣΠ. (Ἄχ! αὐτὸς ὁ ἀνδρωπὸς δὲ ἤξεύρει
 βέβαια πῶ εὐρίσκεται ὁ πατήρ μου, καὶ διὰ
 τῆτο ζητεῖ νὰ πηγαίῃ πρὸς προσκύνησιν τῷ
 Βασιλέως! ἄχ, νὰ ἠμπορῶσα, νὰ εἰδοποιή-
 σω τὸν πατέρα μου περὶ τῆτος διὰ νὰ κρυφθῆ!)

ΣΕΒ. Αὐτὸ τὸ ζήτημά σου ἀνύκει εἰς ἄλλης
 καὶ ὄχι εἰς ἐμένα (μὲ καταφρόνησιν πρὸς τὸν Θε-
 μισοκλή·)

ΘΕΜ. Ἄν καὶ ἔσφαλα προβάλλωντας αὐτὸ
 τὸ ζήτημα, συγχώρησον καὶ διόρθωσον τὸ
 λάθος μου· ἐπειδὴ ξένος εἶμαι καὶ ἄπειρος
 τῶν τῷ τόπῳ ἐδίμων.

ΣΕΒ. Ἀσκασία! ὕψαινε· πηγαίτω· (ἀνα-
 χωρῆ ἀγριοκοιτάζοντας τὸν Θεμισοκλή)

Σ Κ Η Ν Η Γ΄.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΨ Δ΄ΣΠΛΑΓ΄Α.

ΘΕΜ. Τί ὑψηλοφροσύνη καὶ ὑπερηφάνεια ἄ-
 λογος ἦτον αὐτῆ! (τῷ Σεβασῷ δηλαδὴ)

Α΄ΣΠ.

Α'ΣΠ. Ω θεοί! πρὸς τῆτα τὰ μέρη, παρακαλώτας, μὴ φέρετε τὸν πατέραμν. (καὶ ἑαυτὴν)

Θ.Μ. (Α'ς ἐρωτήσω καὶ αὐτὴν τὴν ἑλληνίδα, ἴσως παρ' αὐτῆς λάβω καλιτέραν ἀπόκρισιν καὶ ὀδηγίαν) εὐγενική καὶ ὠραία κόρη! ἂν ὁ (ὦ θεοὶ τί βλέπω;)

Α'ΣΠ. (Τί πρᾶγμα εἶναι τῆτο; αὐτὸς ἢ εἶναι ὁ πατήρ μν, ἢ τὸν ὁμοιάζει κατὰ πολλά.)

Θ.Μ. Εἰ πείμοι

Α'ΣΠ. Θεμισοκλή

Θ.Μ. Ἀσπασία!

Α'ΣΠ. Πατέραμν (ἀγγκαλιάζονται)

Θ.Μ. Θουγατέραμν

Α'ΣΠ. Ἀ'χ! φύγε τὸ ὀγλιγωρότερον ἀπ' ἐδῶ· ἐπειδὴ εἶσαι χιμένοσ.

Θ.Μ. Καὶ ζῆσ, καὶ σε ξαναβλέπω ἠγαπημένη μν Ἀσπασία;

Α'ΣΠ. Ἀκριβέσατέ μοι πάτερ! φύγε, διὰ ὄνομα θεῶ, φύγε τὸ ὀγλιγωρότερον ἀπ' αὐτὰ τὰ μέρη! ποῖοσ θεὸσ κατατρέχωνσε, σε ἐφώτισε νὰ ἔλθῃσ εἰσ ταύτην τὴν βασιλεύσαν τῶν ἐχθρῶν σθ; Ἀ'χ! ὁ Ξέρξησ σε ζητεῖ παντατῆ διὰ νὰ σε θανατώσῃ· δύο χιλιάδασ τάλαντα ὑποσχέθη εἰσ ἐκεῖνον ὅπῃ σε φέρει ἐμπροσθέν τῆ ζωντανόν ἢ ἀποθιμένοσ· μὴν ἀργοπορεῖσ λοιπον, ἀλλὰ φύγε· ἠμπορεῖ νὰ σε γνωρίσῃ τινὰσ καὶ νὰ σε προδώσῃ.

Θ.Μ. Ὁ φόβοσ σθ ἴσωσ ὁ τόσον μεγάλωσ θέλει με φανερώτει, καὶ με ξεσκεπάσει· μὰ εἰπέ μοι· ἐγῶ, ὅταν σε ἐσειλα εἰσ τὸ Ἄργοσ, δια

διὰ τὰ ἐλευθερωθῆς ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν ὅπῃ ἐπολιορκῆσαν τὰς Α΄ θύνας τότε ἤκασε ὅτι τὸ πλοῖον, μὲ τὸ ὁποῖον ἔπλετο, νὰ ἐσυντρίφθῃ ἀπὸ τὰ τρομερὰ κύματα.

Α΄ΣΠ. Βεβηκωτά ἐσυντρίφθῃ, καὶ ἐκτὸς ἐμῆ, δὲν ἐγλύτωσεν ἄλλη ψυχὴ· ἐγὼ μόνον ἢ δυστυχῆς ἠλευθερώθην ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἀπὸ τὸν θάνατον παράττος· καὶ δευλώσεισα παρ' αὐτῆ ἔχω τὴν ζωὴν μν.

ΘΕΜ. Τί λογῆς.

Α΄ΣΠ. Ἐνας ἀπὸ τῆς ἐχθρῆς βλέπωντας με ἠαιθανῆ πλέυσαν ἐπάνω εἰς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, με ἄρπαξε ἀπὸ τὰ μαλλία καὶ με ἔβηλε εἰς τὸ πλοῖον τε· (ὦ θεοί! τρέμω καὶ τώρα ἐνδυμμένη πῶς διατέθην ὅταν ἦλθα εἰς τὸν ἑαυτὸν μν!) καὶ με ἔφερεν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη ὡς αἰχμαλώτον τη.

ΘΕΜ. Εἶπέ μοι κόρη μν! εἶναι γνωστὸν τὸ γένος μν εἰς ταῦτα τὰ μέρη; ἐφανέρωσες τὸ σῖνος θυγατέρα εἶσαι.

Α΄ΣΠ. Ὅχι· ὁ ἐλευθερωτῆς μν με ἐχάρισεν εὐθύς εἰς τὸν Ξέρξην, καὶ αὐτὸς με ἐπέσφερε εἰς τὴν πριγγικέσσαν ῥοξάνδραν τὴν ἀγαπητικὴν τη, χωρὶς νὰ με ἐξετάξην τὸ ποῖα εἶμαι· ἄχ, πάτερ μν ποσάκις σε ἐνδυμήμην καὶ σε ἐκραζον! ποσάκις παρεκάλην τὸν θεόν νὰ σε ξαναἰδῶ! ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐσοχάσθην ὅτι ἡ εὐχὴ μν καὶ ἡ ἐπιθυμία μν θέλην λάβῃ τοιαύτην κινδυνώδη ἐκπλήρωσιν! (κλαίει·)

ΘΕΜ. Ἡγαπημένη μν κόρη! παῦσαι ἀπὸ τὸ νὰ

ω, τὸν παρόντων Χρ. ἡ δὲ...

νά κλαίης, κατακρύβονοι τὰ παράπονά σε, ὅτι πολλὰ πλησίον ἔχην τὰ σηνορατῶν ἢ ἄρα καὶ ἡ θλίψις, τῶν ὁποῖων τὸ ἀπέρασμα γίνεται πολλὰ συχνά, καὶ εἰς μίαν σύγμην. ποῖος ἤμπορεῖ νὰ ἡξεύρη ἴσως καὶ σήμερον ἤμπορεῖ νὰ γενῆ καμία ἐφιδίος μεταβολή, καὶ ἀλλάξῃ εἰς τὸ καλῆτερον ἡ τύχημας τώρα ὅπῃ ἀνταμόδιμεν.

ΑΣΠ. Καὶ πῶς ἤμπορεῖ νὰ γενῆ αὐτὸ, εἰς καιρὸν ὅπῃ με εὐρίσκεις ἐδῶ σκλάβῶν; τί λογῆς ἀραγε ἠκολήθισεν ὁ ἐδῶ ἐρχόμεός σε; σε βλέπω ὀλομένοναχον, ἐξωρισμένον, φευγέτον, γυμνόν, καὶ καταφρονιμένον· καὶ ἐπειτα ἐλπίζεις νὰ ἀλλάξῃ ἡ τύχημας; ἄχ! δυστυχισμένε μη πάτερ! πῶ ἡ συνηθισμένη σε δόξα καὶ λαμπρότης; πῶ αἱ παραταξίαι, οἱ δῦλοις; . . . ἄχ! ἀδικοὶ θεοὶ! ἀχάριστοι Ἀθηναῖοι! ἕτως ἀφίνεται τὸν εὐεργετην καὶ σωτήρα σας νὰ χάνηται; πῶς δὲν σᾶς καταφλέγῃ οἱ καρῆνοι τῷ Διός; πῶς δὲν ἀνοίγει ἡ γῆ νὰ σας κνίξῃ πρὸς παράδειγμα τῶν ἄλλων;

ΘΕΜ. Κόρη μη Ἀσπασία! ὀμλήθισον ταχτικώτερα καὶ μήκαταρᾶσαι· ὑπόφερε γενναίως τὴν τύχην καὶ τὸν πόνον τῆς καρδίας σε· εἶναι ἄπρεπον κόρη μη νὰ εὐχώμαδα κακὰ καὶ φθρορὰν τῆς πατρῆδος μας· δὲν ὑποφέρω μήτε μίαν σύγμην νὰ βλέπω τοιαῦτα φρονήματα καὶ τοιήτης σοχασμῆς εἰς ἐσένα.

ΑΣΠ. Ὅσον τὴν διαυφθεντεύεις καὶ τὴν ἀγαπᾶς αὐτὴν τὴν πατρίδα, τόσον περισσότερον αὐτὴ

κούτῃ παντελῶς δὲν τὸ γνωρίζει, μάλιστ' αὐτὴ καὶ δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ σκατατρέχει.

ΘΕΜ. Ποτὲ περισσότερον ἀπὸ . . .

ΑΨΠ. Ὡς τόσον διὰ ὄνομα θεῶ! ἀναχώρησον ὀυλίγωρα ἀπὸ τῆτα τὰ μέρη· δὲν θέλω νὰ σε ἰδῶ κινδυνεύοντα.

ΘΕΜ. Μὰ τί φοβεῖσαι κόρη μου, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἐδῶ κανέννας δὲν με γνωρίζει;

ΑΨΠ. Κανέννας δὲν σε γνωρίζει; καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὁ Θεμισοκλῆς ἀγνώριστος; ποῖον ἢμπορεῖ νὰ λανθάνῃ ὁ λαμπρὸς χαρακτήρ τῆ προσώπῃ σου; ὁ κινδυνὸς σου σήμερον εἶναι πιθανιώτερος καὶ μεγαλήτερος· ἐπειδὴ ἓνας πρέσβυς ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας ἐφθάσεν σήμερον ἐδῶ εἰς τὴν βασιλεύουσάν τῆ Ξέρξης· ἔχει μαζί τε καὶ πολλὰς ἀκαλόγητας ἑλλήνας· ποῖος ἀπ' αὐτῆς δὲν θὰ σὲ γνωρίσει καὶ δὲν θὰ σε προδώσει; ἔπειτα τί κάμνομεν;

ΘΕΜ. Δὲν ἤξεύρεις ποῖος εἶναι αὐτός ὁ πρέσβυς καὶ διατὶ ἦλθε;

ΑΨΠ. Ὅχι· καθόλου δὲν ἤξευρω, τῆτο μόνον ἤξευρω ὅτι μετ' ὀλίγον τῆ δίδει ὁ βασιλεὺς ἀκρόασιν· ὅταν λοιπὸν κινήσῃ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν βασιλέα τὸ πλῆθος θέλει τὸν ἰδῆ, καὶ θέλει φανερωθῆ τὸ ποῖος εἶναι, τὸ ὄνομά τε καὶ τὸ ζήτημά τε.

ΘΕΜ. ἢμπορεῖ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ παλάτι, κατ' ἓνας ὅπῃ ἀγαπᾷ νὰ τὸν ἰδῆ;

ΑΨΠ. Μάλιστ'· ἐκτὸς ἐκείνων μόνον ὅπῃ ἐνέχονται εἰς τι.

ΘΕΜ. Μείνε ἐδῶ λοιπὸν Ἀσπασία! ἐγὼ
πρὸ-

πρέπει νὰ ὑπάγω εὐθύς διὰ νὰ μάθω ποῖος εἶναι καὶ διατὶ ἦλθεν· ἐπιθυμῶ νὰ ἰδῶ τὸν ἐχθρὸν μου ἀπὸ πλησίον· ἴσως καὶ τὸν γνωρίσω ἕτως· (δέλω νὰ ἀναχωρήσω)

Α'ΣΠ. Στάση! ἀλοίμονον εἰς ἐμένα! τί θέλεις νὰ κάμῃς; θέλεις νὰ ξεψυχήσω ἐδῶ ἀπὸ τὸν φόβον μου; σε παρακαλῶ καὶ σε ὀρκίζω εἰς αὐτὸ τὸ χέρι, τὸ ὁποῖον γονατιστὴ καὶ τρέμνσα κατασπάζομαι, καὶ εἰς ἐκείνην τὴν πατρίδα, τὴν ὑποίαν δὲν ὑποφέρεις νὰ βλέπῃς καδυβρισμένην! μετάβαλε τὴν γνώμην ὅπῃ ἔχεις.

ΘΕΜ. Ἀσπασία! ἀκριβὴ μου κόρη! ἔλα εἰς τὰς ἀγγάλας μου· αὐτοὶ οἱ παραδαρμοὶ σε, αὐτὴ ἡ φροντίδα σου μοι φανερώουν τὴν καρδίαν σου· φῶς μου, μὴ σκοτίζῃς τὸ πνεῦμα σου με τοιούτης φόβου· ἀφῆσαι εἰς ἐμένα αὐτὴν τὴν φροντίδα· καὶ μάθε παρ' ἐμὲ τὴν ἀκαταστασίαν τῆς ευκολοτρέπτου τύχης· ἕνας ὅπῃ ἐσυνήθισεν εἰς τὰς ὁρμὰς τῆς τύχης καὶ ἀνδίσσεται γενναίως εἰς τὰς καταδρομὰς της, δὲν τὴν φοβεῖται παντάπασιν.

Σ Κ Η Ν Η Δ.

Α'ΣΠΑΣΙΑ Ρ'ΟΞΑΝΔΡΗ.

Α'ΣΠ. Ἀχ! ὅλα μου τὰ μέλη χωρὶς ἐξαιρέσιν τρέμνσι!

Ρ'ΟΞ. Μεγάλον παράπονον ἔχω κατὰ σε.
Ἀσπα-

Ἀσπασία! διὰ τί κρύπτεις ἀπὸ ἐμένα τὸ αἴτιον τῶν συγχύσεών σου καὶ τῶν περισπασμῶν σου; καὶ ἂν δέν με θαρρῆς διὰ πειθὴν σου φίλην, διατινὰ μὴ με σοχαδῆς ὡς ἄνθρωπον καθαρῆς καὶ ἀδόλφκαρδίας, καὶ νὰ μοι ἐκκαλύψῃς τὸ μουσικόν σου;

ἈΣΠ. (Ἀΰχ! βέβαια θὰ ἤκνεσε τὴν συνομιλίαν ὅπῃ εἶχα μετὰ τῆ πατρός μου· φοβῆμαι ὅτι νὰ ἐφανερώθῃ ὁ Θεμισοκλῆς.)

ΡΟΞ. Δέν ὁμιλεῖς; τὸ λοιπὸν ἀληθεύει ὅτι σε ἔχω εἰς τὸ πλευρόν μου ὡς μίαν ἔχθρησάν μου;

ἈΣΠ. Πριγκιπέσσα! παρακαλῶσε. . . .

ΡΟΞ. Σιώπα ἀχάριση! ἐγὼ σοι ξεμυστερεύομαι ὅλα τὰ πάθη καὶ τῆς διαλογισμῆς τῆς ψυχῆς μου, καὶ σὺ ἐπιβηλεύεσαι τὴν καρδίαν μου καὶ τὸν ἔρωτα τῆ Ξέρξου ὅπῃ ἔχει πρὸς ἐμέ;

ἈΣΠ. (Ἀΰχ! ἔρχομαι ὀλίγον εἰς τὸν ἑαυτὸν μου· περὶ ἄλλων ὁμιλεῖ καὶ ὄχι περὶ τῆ πατρός μου.)

ΡΟΞ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνταμειβὴ τῶν τόσων εὐεργεσιῶν ὅπῃ ἔδειξα πρὸς ἐσένα;

ἈΣΠ. Ροξάνη κυρία μου! δέν ἔχεις, κανένα δίκαιον νὰ θυμῶνῃς κατ' ἐμῆ καὶ νὰ με ἀτιμᾶς ὀνομάζουσά με ἀχάρισον καὶ ἐπίβηλον τῆς καρδίας καὶ ἔρωτος τῆ Ξέρξου.

ΡΟΞ. Μὴν ὑποκρίνεσαι τόσον· χίλια περιστατικὰ καὶ αἰτίας ἔχω νὰ φοβηθῶ τώρα, βλέπωσα μάλισα ἀπὸ ἕνα καιρὸν καὶ ἔδω τὸν Ξέρξου νὰ φαίνεται πρὸς ἐμέ παλλὰ ἀδιάφορος· ἐγὼ ἐπαρατήρητα ὅτι σε κοιτάζει πάντοτε

μὲ προσοχὴν· τὸν ἀκῆω νὰ ὀμιλῇ συγχάκις διὰ λόγους σε· καὶ ὅταν τῷ ὀμιλῶ περὶ ἔρωτος συγχίζεται καὶ ἀναχωρεῖ μετ' ὀργῆς διὰ νὰ θεωρήσῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς βασιλείας τε ἀποδίδοντας τὸ αἴτιον τῆς ψυχρότητός τε εἰς τὰς μεγάλας φροντίδας τῆ βασιλείας τε.

ΑΨΠ. Ἰσως νὰ εἶναι πρὸς ἐμὲ εὐσπλαγχνος καὶ ὄχι ἀγαπητικός.

ΡΟΞ. Αὐτὴ ἡ εὐσπλαγχνία φαίνεται νὰ μὴ εἶναι ἀπλὴ μόνον εὐσπλαγχνία.

ΑΨΠ. Μεταξὺ Ζέρξου καὶ ἐμῆ εἶναι μεγαλαυτάτη διαφορά.

ΡΟΞ. Παρομοίας διαφοράς ὁ ἔρωτος ἀγνοεῖ.

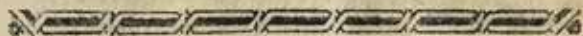
ΑΨΠ. Μὰ μὲ μιαν ξένην καὶ

ΡΟΞ. Μάλιστα αὐτό μοι προξενεῖ τὸν μεγαλύτερον φόβον ἢ τὴν τιμὴν τῶν πολυτίμων λίθων δὲν εἶναι μεγάλη εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ὅπῃ εὐρίσκονται· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἴδιοι λίθοι ὅταν φερθῶν εἰς ἄλλας τόπους λογίζονται θησαυροὶ ἀτίμητοι, τόσον διὰ τὸν μακρυνὸν καὶ ξένον τόπον, ὅσον καὶ διὰ τὸ σπάσιον αὐτῶν.

ΑΨΠ. Ροξάνη! εὐσπλαχνίσθη με, καὶ μὴ αὐξάνῃς τὴν λύπην σου καὶ ἀνησυχίαν σου. μὲ τοιαύτης φοβασμῆς καὶ ὑποψίας βλάπτεις τὸν ἑαυτὸν σε, καὶ ἀδικεῖς καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Ζέρξου· ἀνίσως μεταξὺ εἰς τὰς τόσας φροντίδας τῆς παρούσης μη καταστάσεως, ἠθέλων λάβην μέρος καὶ ἐκεῖναι τῷ ἔρωτί, ποτὲ δὲν ἠθέλα ἀποβλέψω εἰς τὸν Ζέρξου· τὸ ὑποκείμενον δὲ ὅπῃ εἶναι ἐντετυπωμένον εἰς τὴν καρδίαν μου εἶναι ἄλλο· καὶ καθόλου δὲν φο-

χάζομαι νὰ τὸ ἀλλάξω· ἡ καρδία τῆς Ἀσπασίας ἀγνοεῖ ἀλλαγὴν ἔρωτος.

Ρ'ΟΞ. Τὸ λοιπόν. . . .

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ ἔ, οἱ ἀνωθεν.

ΣΕΒ. Πριγκίπισσα! ἂν ἀγαπᾷς νὰ ἴδῃς τὸν πρέσβυν τῶν Ἀθηναίων ἐρχόμενον πρὸς τὸν βασιλεῖα, τώρα εἶναι καιρὸς ἀρμόδιος.

Ρ'ΟΞ. Θέλω ἔλθῃ εὐθύς.

Α'ΣΠ. Σεαβσέ! ἀκῆσαί με· εἶναι γνωστὸν τὸ ὄνομα τῆ πρέσβευς;

ΣΕΒ. Μάλισα· ὀνομάζεται Δυσίμαχος ἕως τῆ ἐγκύβη.

Α'ΣΠ. (ὦ Θεοί! αὐτὸς εἶναι ὁ ἐρώμενός μου, τὸ φῶς μου·) καὶ διατὶ τάχα ἦλθε; δὲν τὸ ἔμαθες.

ΣΕΒ. Ζητεῖ, ἀκείω, ἀπὸ μέρος τῶν Ἀθηναίων νὰ τῆ δοθῇ ὁ Θεμισοκλῆς διὰ νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὰς Ἀθήνας.

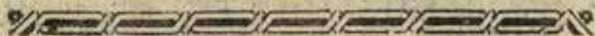
Α'ΣΠ. (Ὡς καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἀγαπητικὸς μου ἔχθρευεται τὸν πατέρα μου; καὶ αὐτὸς κατατρέχει τὸν πατέρα μου; ὅλη ἡγῆ καὶ ὅλα τὰ σοιχεῖα ἐκήρυξαν κατ' αὐτῆ τὸν πόλεμον;))

Ρ'ΟΞ. Ὡς τόσον Ἀσπασία, ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν προτέραν μας ὀμιλίαν· μίαν χάριν ζητῶ παρὰ σοῦ νὰ μοι κάμῃς· νὰ μὴ ἐπιβ

βηλευδῆς τὸν ἔρωτά μιν· εἶσαι φίλη μιν καὶ
 ἂν κάμῃς ἀλλέως με ἀδικεῖς.

Α'ΣΠ. Πριγγιπέσσα! ἀπόβαλε παρακαλῶ
 αὐτὴν τὴν φαντασίαν τῆς ζηλοτυπίας ἀπὸ τὴν
 καρδίαν σου· πῶς ἔμπορεῖς νὰ τὸ σοχαδῆς
 ὅτι μὴ ταπεινὴ σκλαβα νὰ ὑψώσῃ τὸν ἔρω-
 τᾶτός εἰς ἕναν τέτοιον μέγαν βασιλέα.

Ρ'ΟΞ. Ἐγὼ πιστεύω ὅτι σὺ δὲν ἔχεις παρο-
 μοίης σοχασμῶν καὶ γνώμας· σε παρακαλῶ
 ὅμως νὰ τῷ εἰπῆς μὲ εὐμορφον τρόπον ὅτι τῷ
 εἶμαι πιστὴ ἀγαπητικὴ, καὶ ὅτι ἔχω πάντων
 τε μέσα εἰς τὸ σῆθος μου, μίαν βάρβρον ὑπο-
 ψίαν, ἣτις ἀδιακόπως φθείρει τὴν καρδίαν
 μου· (ἀναχωρῶ)

Σ Κ Η Ν Η Σ.

Α'ΣΠΑΣΙ'Α μόνη.

Α'ΣΠ. Εἶναι ἄρα γε δυνατόν νὰ ἔσερξεν ὁ Λυ-
 σίμαχος νὰ ἔλθῃ πρὸς φθορὰν τῷ πατρός μου;
 ἄχ, ἀκατάστατε τύραννε Λυσίμαχε! τῶρα
 βλέπω πλέον φανερά ὅτι με ἀλισμῶνιτες
 παντάπασιν με θαρρεῖς ἴσω; διὰ ἀποθαιμέ-
 νην; καὶ τὸ σοχάζεσαι διὰ μωρίαν νὰ φαίνε-
 ται τινὰς πιστός καὶ μετὰ θάνατον εἰς ἕναν ὁ-
 πῶ δὲν τὸν βλέπει πλέον; ὦ θεοί! ἀνάμεσα
 εἰς τὰ τύσα δεινὰ καὶ βάρβαρα ὅπῃ πάσχω,
 τῆτο μόνον μοι ἔλειπε νὰ πάθω ἀκόμι πρὸς
 περισσοτέραν παιδείαν μου! ἀπὸ μίαν δυστυχί-

αν καταντῶ εἰς ἄλλην· καὶ αὐτὴ ἢ ὑπερινή
εἶναι ἢ χειροτέρα ἀπὸ ὅλας· (ἀναχωρῆ)

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

Παλάτιον ἔνδοξον ἐν ᾧ δίδει ἀκρόασιν ὁ
βασιλεὺς· εἰς τὴν μέσῃν αὐτῆ τῆ πα-
λατιῆ, ἀπέναντι μίας χαροποιῆ παι-
διάδος, ἴσεται ὁ θρόνος.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΨ, ΝΕΟΚΛΗΨ, ΞΕΡΞΗΣ συνοδω-
μενος ἀπὸ τὸν ΣΕΒΑΣΤΟΝ, ὑπὸ πολλῶν σατράπων,
κρατιωτῶν, ἢ ἄλλων τῆ παλατιῆ ἀνδρῶπων.

ΘΕΜ. Νεοκλῆ! ἔλα πλησίον με καὶ σιώπα.
ΝΕΟΚΛ. Ἄχ, πάτερ με! πῶ θέλεις νὰ ἔμ-
βωμεν μέσα εἰς τόσον ὄχλον; ἐγὼ δὲν κα-
ταλαμβάνω τὸν σκοπὸν σε· ὄλων τῶν ἐδῶ τὰ
βλέμματα φοβῆμαι, μοι φαίνεται ὅτι ἴλοισέ
μόνον κοιτάξῃσι, καὶ φοβῆμαι μήπως σε γνω-
ρίσει κανένας· ἰδὲ ὅπῃ ἄρχισαν νὰ εἰσέρχον-
ται οἱ βασιλικοὶ φύλακες, μετ' αὐτῆς ἔρχε-
ται καὶ ὁ βασιλεὺς· ἄς φύγωμεν λοιπὸν ἀπ'
ἐδῶ, ἐπειδὴ ἡμπορεῖς νὰ κινδυνεύσῃς.

ΘΕΜ. Θέλομεν σαλῆν εἰς ἓνα μέρος, ἀνά-
μεσα εἰς τὸ πλῆθος, καὶ μὴ φοβεῖσθαι.

ΝΕΟΚ. Ὅπῃ καὶ ἂν σαθῆς, εἰς μέγαν κίνδυν-
ον εὐρίσκεσαι.

ΘΕΜ. Ὅχι περισσότερα λόγια σιώπα, καὶ
ἀκολούθει με.

B

ΝΕΟΚ.

ΝΕΟΚ. (Τρεμῶ ὄλος ἀπὸ τὸν φόβον μὲ·)

(παραμυθῶν ἢ θεωρῶν τὸν Ξέρξην)

ΞΕΡΞ. Πῆ ἦσαι συμβουλοτάτος μὴ; ἄς ἔλθῃ ἔπρεσβυς τῶν ἐλλήνων νὰ ἀκήσωμεν τὸ ζήτημά τε· (ἕνας ἀπὸ τῆς φύλακας πηγαίνω νὰ τὸν φέρῃ·) Σεβασέ! ὁ Θεμισοκλῆς ἀκόμι δὲν ἐφανερῶδη, ἀκόμι δὲν ἐδοκίμασε τὴν ὀργὴν μὲ; τὰ δῶρα ὅπῃ ὑπεσχέθη διὰ τὴν εὐρεσίην τε, φαίνεται ὅτι ὀλίγως παρεκίνησαν πρὸς ἀναζήτησιν αὐτῶ.

ΣΕΒ. Κρυμμένος δὲν θέλει μείνῃ διὰ πολὺν καιρὸν· πολλαὶ παγίδες καὶ δίκτυα ἐδιωρίσθισαν κατ' αὐτῶ.

ΞΕΡΞ. Ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω εἰρηνεύσει καὶ ἡσυχάσει, ἕως ὅπῃ δὲν εὐρεθῇ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος· αὐτὰς ἰκατεδίωξε τὸν Ξέρξην καὶ κατεσύντριψε τὸ τόπον πλῆθος τῶν καταβίων τε· ἐξ αἰτίας τε ἠναγκάσθη, διὰ νὰ ἐλευθερώσω τὴν ζωὴν μὲ, καὶ νὰ ἔμβω μέσα εἰς ἕνα εὐτελὲς καὶ σενόχωρον πλοιαριον. ὕδωρ νὰ πῶς ἔκαμε χρῆσια θαλάσσιον καὶ θολὸν ἀπὸ τὸ αἷμα διὰ νὰ σβύσω τὴν ὑπερβολικὴν μὲ δίψην, τὸ ἵποισον μὲ ὄλην τε τὴν ἀπασράδα τε μοι μὴ ἐφαίνετο γλυκύτατον· πρέπει νὰ τὸν ὑποφέρω ἀκόμι νὰ ζῆ ὁ ἀχρεῖος εἰς τῆς τόπης μὲ, νὰ διηγείται τὴν καταστροφὴν μὲ καὶ νὰ κευχάται; ὄχι, ὄχι, δὲν θέλει γλυτώσει ἀπ' ἐδῶ ὅπῃ ἦλθε· ἡ ζωὴν δά μοι προξενεῖ πάντοτε ταραχὴν καὶ σύγχυσιν ἀδιάλειπτον, ἂν δὲν τὸν φονεύσω καὶ ῥοφήσω τὸ αἷμα τε.

ΝΕΟΚ.

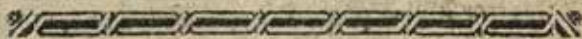
ΝΕΟΚ. Τὸ ἤκυσες; (πρὸς τὸν πατέρα τῆς.)

ΘΕΜ. Τὸ ἤκυσσα· δὲν εἶναι τίποτες (πρὸς τὸν Νεοκλή.)

ΝΕΟΚ. Μένομεν λοιπὸν, ἢ φεύγομεν;

ΘΕΜ. Ἡσύχασον, σε λέγω, μὴ φοβεῖσαι,

ΝΕΟΚ. Τί ἀνησυχία εἶναι αὐτῇ ὅπῃ δοκιμάζει ἡ ψυχὴ μου; ὅποια θὰ εἶναι ἄραγε τὰ ἀποτελέσματα τῶν σκοπῶν καὶ τῆς εὐθεροῦτος τῆ πατρός μου;

Σ Κ Η Ν Η Η΄.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ συνοδικώμετος ἀπὸ ἀρκτέας Ἑλλήνας ἢ οἱ ἄλλοι.

ΛΥΣΙΜ. Μέγιστε βασιλεύ! περισιάζομαι ἔμπροσθεν τῆς ὑψηλοτάτης θρόνου με κάθε σέβας καὶ ὑπόκλισιν ἀπὸ μέρος τῶν Ἀθηναίων· οἱ ὅποιοι ὄχι μόνον τιμᾶσι καὶ σέβονται τὴν ὑψηλὴν μεγαλειότητα, ἀλλὰ καὶ λαμβάνουσι τὸ θάρρος νὰ παρακαλέσῃν διὰ νὰ εἰσακνοῦσιν εἰς ἓνα ζήτημα ὅπῃ ἔχην νὰ τῇ προβάλλῃ τὸ ὅποιον θελήν το σοχαδῆ διὰ τὴν πλέον μεγαλητέραν χάριν.

ΞΕΡ. Μόνον εἰρήνην νὰ μὴ ζητήσῃν· κάθισαι καὶ πρόβαλε τὸ ζήτημά σου.

ΝΕΟΚ. (Αὐτὸς ὁ πρέσβυς μοι φαίνεται νὰ εἶναι ὁ Λυσίμαχος· (πρὸς τὸν Θεμιστοκλή.)

ΘΕΜ. (Βέβαια αὐτὸς εἶναι· (πρὸς τὸν Νεοκλή.)

ΝΕΟΚ. (Αὐτὸς λοιπὸν ἴμπορεῖ νά σε βοηθήσῃ ὡς εἰλικρινῆς φίλος σε ὅπῃ εἶναι.)

ΘΕΜ. (Ἡ σιώπα ἢ φεῦγα ἀπὸ κοντὰ μὲ.)

ΛΥΣΙΜ. Βασιλέα μὲ! εἰς τὸ νὰ κατατρέχωνται ἐκεῖνοι ὅπῃ συγχύζην τὴν κοινὴν ἀναπαυσιν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν βασιλείων, πρέπει ὡς καὶ οἱ ἐχθροὶ νὰ συντρέχην καὶ συμβοηθῆν διὰ νὰ παιδεύωνται· καὶ ἕνας ὅπῃ ὑπερασπιωθῆ καὶ δώσῃ χεῖρα βοηθείας εἰς ἕνα τοιῦτον ταραχοποιὸν, τὸν ἀποκαταστάνει αὐθαδέστερον καὶ ἐπιζημιωδέστερον εἰς πολλὰς· ὁ Θεμισοκλῆς (ἄχ! δυσυχισμένε φίλεμ, συμπάθησόν με!) εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὑπεύθυνος, τὸν ὁποῖον ζητῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὴν μεγαλειότητά σε, ἐπειδὴ καὶ ἐπληροφορήθησαν ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸ βασιλείόν σε· τὸν ζητῶσι λοιπὸν διὰ νὰ τὰς δοθῆ εἰς χεῖράς των.

ΝΕΟΚ. (Ὡ σκληρὸν καὶ ἀπάνθρωπον ζήτημα, ὦ ἐπίβηλε φίλε!)

ΘΕΜ. (Ὡ συμπολίτα πικρὸς!)

ΖΕΥ. Καὶ ποῖα εἶναι ὦ πρέσβυ ἢ αἴτια ἢ ἀληθῆς, ὅπῃ σας παρεκίνησε νὰ μοι κάμνιτε ἕνα τοιῦτον ζήτημα; ἐγὼ ἀμφιβάλλω καὶ δὲν δίδω κριμίαν πρὸς εἰς τὰ τεχνικὰ καὶ ἐπίδεικα λόγια σε· ἔπειτα τί μελεῖ ἐμένα διὰ τὴν ἡσυχίαν τῶν Ἀθηναίων; ἔχω κανένα χρεὸς νὰ ἐκτελῶ τὰ ζητήματά των; ποῖος νομοθέτης διέταξεν τοιῦτον καθῆκον μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν; ἐγὼ δὲν δέχομαι τὴν μεσιτείαν σε μίτε ἐκπληρῶ τὸ ζήτημάτων· τὸ καύχημα τῆς νίκης σας ἄς καταπαύσῃ ὀλίγον

γον· ἐπειδὴ καὶ ἡ κατάσασις τῆς ἑλλάδος
εἶναι ἀκόμι ἀδηλος, καὶ ὁ δρόμος πρὸς τὰς Ἀ-
θήνας, εἶναι εἰς τὸν Ξέρξην ἀνοιχτός.

ΛΥΣ. Καὶ εἰς τί δά σε χρησιμεύσει αὐτὸς ὁ
ἄνθρωπος, καὶ δὲν ὑπόσχεσαι νὰ τὸν δώσης;

ΞΕΡ. Θέλεις τὸ μαθῆ ὅταν τὸν βάλω εἰς τὸ
χέριμα.

ΛΥΣ. Καὶ λοιπὸν ἀκόμι δὲν τὸν ἔχεις εἰς
χεῖρας σε;

ΞΕΡ. Δὲν ἔχω χρέος νὰ σε δώσω λογαριασ-
μὸν ἂν τὸν ἔχω ἢ ὄχι.

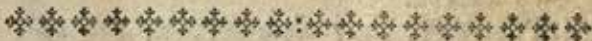
ΛΥΣ. Βασιλέα μη! τὸ μῖσος ὅπῃ ἔχεις κα-
τὰ τῶν ἑλλήνων πολὺ σε συγχύζει· καὶ διὰ
τῆτο διὰ τὸν εἰρηνικὸν δεσμόν. . . .

ΞΕΡ. Ολίγα λόγια· περὶ εἰρήνης μὴ ὀμιλεῖς.

ΛΥΣ. Εἰς αὐτὸ ἔχεις δίκαιον, μά. . . .

ΞΕΡ. Φθάνει, ἐκατάλαβα τὸν σκοπὸν σε καὶ
τὴν γνώμην σε· ἢμπορεῖς νὰ ἀναχωρήσης ὅ-
ταν θέλῃ· (σικάνεται ἔ ἀναχωρῶ.)

ΛΥΣ. Ναί, θέλω ἀναχωρήσει· τὴν εἰρήνην
ὡς τόσον μῆτε νὰ τὴν ἀκύσης θέλεις, ἐπειδὴ
καὶ δὲν σε εἶναι ἀρεσὴ· κάθε ἐχθρὸς δεικνύει
ἀνδρείαν· ἢ ἄσια ὁμως ἡξεύρει ἐκ πείρας πῶς
κατατροπώνονται οἱ ὑπερήφανοι.

Σ Κ Η Ν Η' Θ'.

ΞΕΡΞΗΣ, ΣΕΒΑΣΤ., ΘΕΜΙΣΤΟΚ. ἔ ΝΕΟΚΛΗ'Σ,

ΞΕΡΞΕ. Σεβασέ! οἱ Ἕλληνες πισεύουν ὅτι ὁ
Θεμισοκλῆ εὐρίσκεται ἀναμεταξὺ εἰς τὰς πέρ-
σας

σαι· ἐρευνήσον λοιπὸν καὶ ἐξέτασαι νὰ πληροφορηθῆς, καὶ ἂν ἀληθεύῃ, ἅς πιασθῆ ζωντανὸς ἢ ἀποθαρμένος· με' αὐτὴν τὴν θυσίαν δέλεις καταπαύσει τὴν ἀνησυχίαν τῆς καρδίας τῆ βασιλέως σθ· τὸ μῖστος ὅπῃ τρέφω κατ' αὐτῆ φθείρει τὴν καρδίαν μου καὶ ταράττει τὴν ἡσυχίαν μου.

ΝΕΟΚ. (Καὶ ὁ πατήρ μου ταῦτα ἀκέων, ἀκόμι δὲν φεύγει;)

ΘΕΜ. (Ἰδὼ ἡ σιγμὴ ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἐκτελέσω τὸν σκοπὸν ὅπῃ μελετῶ·) (παρκαμῶ τὸν λαόν·)

ΝΕΟΚ. (Ἄχ! ἀκριβέ μου πάτερ! ἄχ ἄκυσαι, πῶ πηγαίνεις; εἰς τὸν θάνατον; ἀλοίμονον εἰς ἐμένα!)

ΘΕΜ. Ἰσχυρώτατε βασιλεύ! (παρησιαζόμενος ἐμπροσθέν τε·)

ΣΕΡ. Τί αὐθάδεια! τραβάττετον ἀπ' ἐμπροσθέν μου (πρὸς τῆς φύλακας)

ΘΕΜ. Οἱ θεοὶ ποτὲ δὲν ἀποβάλην τὰς ἰκεσίας τῶν ἀνθρώπων· ὅθεν καὶ οἱ βασιλεῖς χρέος ἔχον νὰ δίδω ἀκράσιν εἰς τὰς δεήσεις τῶν ἀνθρώπων.

ΣΕΒ. Παρκαμέρησαι, καλὲ ἀνδρῶπε, καὶ φεύγα ἀπ' ἐδῶ.

ΣΕΡ. Ὄχι, ὄχι! ἅς σαθῆ, τῆ δίδω ἀκράσιν· ὀμλήσκει ξένη με' θάρρος· τί ζητεῖς;

ΘΕΜ. Ὑπὸ τῆς τύχης καταταρραχόμενος ζητῶ καταφύγιον καὶ ὑπεράσκησιν· καὶ αὐτῆ τὴν χάριν δὲν τὴν ἐλπίζω ἀπὸ ἄλλόντινα, εἰμὴ ἀπὸ

ἀπὸ ἐκεῖνον ὅπῃ ἤμπορεῖ νὰ τὴν δώσῃ, ἀπὸ τὸν Ξέρξην δηλαδή ἢ ἀπὸ τὸν Δία.

ΞΕΡ. Ποῖος εἶσαι;

ΘΕΜ. Ἐγεννήθην εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΞΕΡ. Εἶσαι Ἕλληνα, καὶ τολμᾶς νὰ παρησιασθῆς ἐμπροσθέν μου;

ΘΕΜ. Ναί, ἠξεύρω ὅτι αὐτὸ τὸ ὄνομα εἰδὼ εἶναι μισητὸν καὶ λογίζεται ὡς ἔγκλημα ὡς τόσον αὐτὸ τὸ ἔγκλημα τὸ ἐνίκησα μετὴν μεγαλοψυχίαν μου. Ξέρξην! σὺ ζητεῖς τὸν Θεμισοκλέω πανταχῶς, καὶ ἐγὼ σοὶ τὸν ἔφερα ἐδῶ.

ΞΕΡ. Τὸν Θεμισοκλῆ; ἀλήθεια; πῶς εἶναιτε;

(κοιτάξῃ τρυγύρατα·)

ΘΕΜ. Ἐμπροσθεν βασιλείας κένενας δὲν τολμᾶ νὰ ψεύδεται.

ΞΕΡ. Δὲν εἶναι κανένα βραβεῖον ἄξιον αὐτῆς τῆς δουλεύειώς σου· ἄχ! πῶς εἶναι αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον, ὁ μέγας καὶ μισητὸς ἐχθρὸς μου.

ΘΕΜ. Ἰδὴ ἴσασται ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου.

ΞΕΡ. Μὰ πῶς εἶναι; ποῖος εἶναι; (κοιτάξῃ πάλιν ὀλόγυράτα·)

ΘΕΜ. Ἐγὼ ὅπῃ σε ὀμιλῶ εἶμαι αὐτός.

ΞΕΡ. Σὺ ὁ Θεμισοκλῆς!

ΘΕΜ. Ναὶ ἐγώ.

ΝΕΟΚ. (Ἀλοῖμονον! πῶς νὰ φύγω; ὁ πᾶς τερασμὲν ἐχάσθη·)

ΞΕΡ. Καὶ τόσον φοβεῖσαι τὴν ὀργὴν μου; λοιπὸν. . . .

ΘΕΜ. Ἀκυσὸν με καὶ ἔπειτα ἀποφάσισον· εἰ γενναῖος βασιλεὺς μου! ἔχεις πρό ὀφθαλμῶν

σε τὸ παράδειγμα τῆς ἀκαταστάτη τύχης·
 ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὁ Θεμισοκλῆς ὅπῃ ἐσάλευ-
 σα αὐτὸν τὸν θρόνον σε· καὶ τῶρα προσρέχω
 εἰς ἐσένα δεόμενος καὶ ζητῶν τὴν προστασίαν
 σε· γνωρίζω τὴν δύσασίν σε, δὲν ἀγνοῶ τὴν
 κατ' ἐμῆ ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν σε, καὶ μ' ὅλον
 τῆτο ἢ ἐλπίς ὅτι θέλω εὐρὴ σκέπην καὶ ὑπε-
 ράσπησιν παρὰ σοί, μὲ παρεκίνησε νὰ ἔλ-
 θω· τόσον ἐμπιστεύομαι, βασιλέα μη εἰς τὴν
 ἀρετὴν σε καὶ γενναιότητα! εἰς τὰς χεῖρας
 σε εἶμαι, καὶ ἢμπορεῖς νὰ ἐκδικηθῆς ὅπως
 θέλεις· ἂν ἡ καρδιά σε φλέγεται ἀπὸ ὀξέαν,
 ἴδὲ σοὶ ἀνοίγω ἕναν κάμπον εὐρύχωρον ἄξιον
 τῆς ἀρετῆς σε· νικᾷς τὸν ἴδιον ἑαυτὸν σε δι-
δωντας χεῖρα βοηθείας εἰς ἕνα καταπονήμε-
νον ἐχθρὸν σε· ἂν ὁ θυμὸς σε σε παρακινεῖ
νὰ με χάσης, κράτει τον ὀλίγον, καὶ σοχά-
σε ὅτι ἡ ἀπώλεια ἑνὸς ἀδυνατῆ ἐχθροῦ, σοὶ
εἶναι πάντα ἀνωφελές, καὶ ὅτι ἡ ἐπίκτησις
ἑνὸς πικρῆ φίλου σε εἶναι ἐξ ἐναντίας ὠφέλιμος·
σύ εἶσαι βασιλεὺς καὶ ἐγὼ ἕνας ἐξώριστος· ὅ-
ς ἐμπιστεύομενος εἰς ἐσέ, ἔρχομαι εἰς τῆτος
τῆς τόπης ὡς εἰς μίαν δολιματικὴν δυσίαν·
συλλογίσθη καὶ ἔπειτα ἀποφάσισον τὴν τύ-
χην μη.

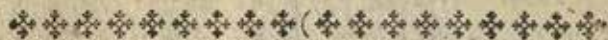
ΕΡ. ὦ μέγιστοι θεοί! πόσος ἴδεν τοιαύτην
 γενναιότητα ψυχῆς; τί νέον εἶδος ἀρετῆς καὶ
 γενναιότητος εἶναι πάλιν αὐτό; Ζέρξη! ἐμ-
 προδέν σε νὰ ἔλθῃ μόνος καὶ ἀσπλος ὁ ἐχ-
 θρὸς, καὶ νὰ ἐμπιστεύῃ εἰς ἐσέ τὸν ἑαυτὸν τε;
 τῆτο εἶναι πολὺ· ἄχ! τί θέλεις Θεμισο-
 κλῆ;

κλή; θέλεις νὰ κινδυνεύσῃς τὴν δόξαν μὴ δὲ ἐμὴ τῆ ἰδίας; τέτην τὴν φροσὴν δὲν θέλεις νικῆσαι· ἔλα εἰς τὰς ἀγκάλας μὲ· θέλεις με ἔχει (καταβαίνοντας ἀπὸ τοῦ θρόνου ἀγκαλιάζῃ τὸν Θεμισοκλῆ) ἐκεῖνο ὅπῃ ἤλπιζες· ὅλοι οἱ θησαυροὶ ἀνοικτοὶ θέλουν εἶναι εἰς ἐσένα· ὅλον τὸ βασίλειον θέλει ὀπλιωθῆ καὶ θέλει σὲ διαφθευτεῦσαι· μετὰ ταῦτα ἐντὸς ὀλίγου ὁ Θεμισοκλῆς καὶ ὁ Ξέρξης θέλουν γένη ἓνα σῶμα καὶ μία ψυχὴ.

ΘΕΜ. Κραταιότατε βασιλεῦ! μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ὑπερεῖχεν ἡ ἐλπίς μὲ· ἀλλὰ τώρα παραχωρεῖ τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν μογαλοκαρδίαν σὲ· μὲ τί νὰ ἀνταμείψω λοιπὸν τὴν εὐεργεσίαν καὶ ὑπερβολικὴν σὲ μεγαλειότητα; μὲ τὴν ἰδρωτᾶσ μὲ; μὲ τὸ αἷμα μὲ; μὲ τὴν ζωὴν μὲ; ὅλα αὐτὰ συγκρινόμενα μὲ τὴν γενναϊότητα ὅπῃ ἔδειξες πρὸς ἐμέ, εἶναι τὸ ἕδεν.

ΞΕΡ. Θεμισοκλῆ! δέξαι τὴν καθαρὰν καὶ ἀδολογὴν φιλίαν μὲ· αἱ διαφοραὶ ὅπῃ εἶχαμεν ἕως τώρα ἄς παύσθῃ· τὴν ἐκδίκησιν ὅπῃ ἐμελέτην κατὰ σὲ τὴν ἀλησμονῶ· τὸ μῖσος ὅπῃ εἶχον κατὰ σὲ, τὸ ἀρνῆμαι τώρα· καὶ σοχάζομαι διὰ σὲ τώρα νὰ πολεμήσω τῆς ἐχθρῆς μὲ περισσοτέραν γενναϊότητα καὶ ἀνδρείαν· τώρα θέλω ἀρχήσαι τὸν πόλεμον ὅπῃ ἔχω μετὰ σὲ εἰρήνην καὶ ἀγάπην· τὸ μῖσος καὶ αἱ ἐχθροπάθειαι ὅπῃ ἕως τώρα εἶχομεν μεταξύ μας, ἄς τραπῶν εἰς ἀγάπην καὶ φιλίαν· ἀλησμήνησον τὸν κατ' ἐμὲ θυμὸν σὲ, καὶ ἐγὼ θέλω ἀλησμονήσαι πᾶ κακὰ ὅπῃ ἐμελέτην κατὰ σὲ.

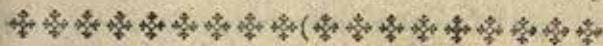
σῶ· γίνε ὁ σπριγμός με καὶ ἐγὼ θέλω γέννη
ὁ ὑπερασπιστής σου· (ἀναχωρεῖ)

Σ Κ Η Ν Η Γ.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Ξ μόνος.

ΘΕΜ. Ω, με πόσην εὐκολίαν μεταλλάττει
τὰς μερφάστis ἢ ἀκατάστατος τύχη! αἱ με-
ταβολαί της με προξενῶν ἕκαστιν· ὄχι, ὄχι
τύχη! πῆξιν δὲν δίδω πλέον εἰς ἐσένα· πολ-
λάκις καὶ ὡς κακὴν καὶ ὡς καλὴν σε εδοκίμα-
σα· δὲν ἐμπιστεύομαι εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὴν εὐ-
μένειαν σου καὶ εἰς τὰ καλά σου· ἀλλὰ μάλι-
σα περιγελῶ τόσον τὴν εὐμένειαν σου, ὅσον
ἐπὶ τὴν ἐχθράν καὶ τὸ μῖτος σου· καὶ τὸν θυμόν
σου μήτε τὸν σοχάζομαι μήτε τὸν βάνω εἰς τὸν
νῦν με· δὲν θέλει με ἀπατήσῃ πλέον ἢ πρό-
σκαιρος δόξα σου· μήτε θέλω αἰῶνι δῆ καμ-
μίαν ἡδοὴν ἀπὸ τοῦ ψευδὸς χαροποιῶν γέλοι-
όν σου· δὲν σε φοβῶμαι παντάπασι ἐπειδὴ καὶ
ἠξέυρω ὅτι μεταξύ εἰς ἄνδρα καὶ τρυφερά βλα-
σήματα κρύπτονται πολλάκις ὄφειδιαι καὶ σκορ-
πιοί· καὶ πολλὰ ἄστρα φαινόμενα εἰς τὴν ἀτ-
μοσφαιραν τῆς γῆς, μετὰ ταῦτα χανονται
εὐθύς ὡσάν γὰρ μὴ ἦτον· (ἀναχωρεῖ)

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄.

Α΄ΣΠΑΣΓΑ, ἔπιτα Ρ΄ΟΞΑΝΗ.

ΑΣΠ. Πῶς ἄρα γε νὰ εἶναι ὁ πατήρ μου; ἄχ! ποῖος ἔμπορεῖ νὰ μοι τὸν δεῖξῃ, εἰς καιρὸν ὅπῃ κανέναι δὲν τὸν ἤξεύρει; μὰ τὰ λόγια τῆ Νεοκλέους μοι φαίνονται ἀληθινὰ, ὅτι νὰ ἐφανερῶδῃ ὁ πατήρ μου εἰς τὸν βασιλέα· αὐτὸς βέβαια δέν με ἐγέλασε· ἄχ πρηνυγέσσα! (βλίντισάτην) εὐσπλαγχνήσῃ με, ἐλέησόν με, βοήθησόν με, σῶσον τὸν ταλαίπωρον πατέρα μου ἀπὸ τὴν ὀργὴν τῆ βασιλείας· διὰ ἀγάπην Θεῶ!

Ρ΄ΟΞ. Τὸν πατέρα σου; καὶ ποῖος εἶναι αὐτός;

Α΄ΣΠ. Οἷ δυσυχῆς Θεμισοκλῆς· εἶμαι θυγατέρα τῆ.

Ρ΄ΟΞ. Σὺ θυγατέρα τῆ Θεμισοκλέους; πῶς;

Α΄ΣΠ. Δέν ὠφελεῖ πλέον νὰ κρύπτω ἀκόμι τῆς γονεῖς μου·

Ρ΄ΟΞ. (Δυσυχησμένη ἐγὼ! τώρα ἡ ἀνταρχής μου γίνεται δυνατωτέρα·)

Α΄ΣΠ. Πρηνυγέσσα! εὐσπλαγχνήσῃ με καὶ πρόσπεσον εἰς τὸν βασιλέα διὰ νὰ μὴ κακοποιήσῃ τὸν πατέρα μου·

Ρ΄ΟΞ. Φοβᾶσαι νὰ μὴ τὸν κακοποιήσῃ; τὸ λοιπὸν δέν ἤξεύρεις ἀκόμι τὸ τί ἔγινε;

Α΄ΣΠ. ἤξεύρω ὅτι ὁ πατήρ μου ἐτόλμησε νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν κατ' αὐτῆ θυμωμένον βασιλέα·

καὶ φίλον τε· καὶ δὲν ὁμιλεῖ περὶ ἄλλων τινῶν
εἰμὴ περὶ τῆς φιλίας τε.

Α΄ΣΠ. Ρ'οξάνη! σε ἀφίνω ὑγείαν· πῶς εὐρίσκομαι
δὲν ἠξεύρω ἀπὸ τὴν μεγάλην με χαρὰν·
ἓνα εἶδος βασάνης καὶ ταραχῆς κατέβριβεν ἕ-
ως τῶρα τὴν ψυχὴν μου· ποῖος ἠμπορῶσε γὰρ με
καταπέσει ὅτι ἔχει γὰρ μεταβαλθῆ ἢ λύπη
μὴ αὐτὴ ἀφριδῶς εἰς χαρὰν τοιαύτην, ὅπως
ποτὲ δὲν ἠλπιζον; πῶς μετεστράφη ἕως ἀ-
φριδῶς καὶ παρ' ἐλπίδα ἢ ὄργη τῆς τύχης μου
εἰς εὐνοίαν καὶ ἀγάπην; ὄνειρον μοι φαίνεται
αὐτὸ τὸ συμβεβηκός· καὶ φοβῶμαι μήπως καὶ
τῶ ὄντι εἶναι κανένα ἀπὸ ἐκείνων τὰ ὄνειρα
ὅπως ἀκολοθῆσιν εἰς ἓνα κοιμώμενον ἐν ὄσω κοι-
μᾶται· ἐξυπνῶντας δὲ δὲν εὐρίσκει τίποτε ἀ-
πὸ ἐκείνων ὅπως ἀνειρεύετο· Σεβαστὲ! ὕπαγε·
εὐθὺς θέλω ἔλθῃ καὶ ἐγὼ εἰς προσκύνησιν
τῆ βασιλείας σου· (ἀναχαρῆ)

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ, Ρ'ΟΞΑΝΗ.

ΣΕΒ. (Βλέπω τὴν Ρ'οξάνην ἀφρίζουσαν σχε-
δὸν ἀπὸ τὴν ζηλοτυπίαν της· καρδία μου! μὴ
ἀπελπίζεσαι.)

Ρ'ΟΞ. Σεβαστὲ! πῶς σοι φαίνεται αὐτὴ ἡ με-
γάλη ἀνυπομονησία τῆ Ζέρξης γὰρ συνομιλήσῃ
μετὰ τῆς Δ'σπασίας;

ΣΕΒ.

ΣΕΒ. Δὲν ἀποτολμῶ νὰ φανερώσω τὰ συμπεράσματα ὅπῃ εὐγάζω ἀπὸ αὐτὸ τὸ κράξιμόν της.

Ρ'ΟΞ. Μὰ παρακαλῶ ὁμίλησαι.

ΣΕΒ. Κατὰ τὰ συμπεράσματά μου, ὁ Ξέρξης φαίνεται νὰ τὴν ἀγαπᾷ· τῶρα μάλιστα περισσότερο ἀφ' ἧ ἔμαθεν ἀπὸ τὸν Θεμιστοκλῆ ὅτι εἶναι θυγατέρα τοῦ· εὐθύς ὅπῃ τὸ ἤκουσεν ἐφάνη ἐν τῷ ἄμα εἰς τὸ πρόσωπόν της μίαν αἰφνίδιος χαρὰ καὶ εὐχαρίστησις· ἐκ τήτης λοιπὸν συμπεραίνω, καὶ ποῖος δὲν τὸ καταλαμβάνει ὅτι ἔχει κλίσιν πρὸς αὐτήν.

Ρ'ΟΞ. Σιώπα· αὐτὰ εἶναι φαντασίαι καὶ ὀνειράτα ἐδικά σου· κανένα ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι ἀλήθεια.

ΣΕΒ. Εἶθε νὰ εἶναι ψεῦμα! ὅμως εἶναι πάντοτε καλὸν νὰ σοχάζηται τις τὰ ἐνάντια καὶ νὰ εἶναι προσεκτικός. *(μὴν ἀποστρέφει τὸν ὄφθαλμόν του ἀπὸ τῆς ἀντιθέτου ἰδέας)*

Ρ'ΟΞ. Εἰς παρομοίαν περίστασιν, ὦ Θεοί! τί νὰ κάμω ἐγώ;

ΣΕΒ. Τί δὲ κάμεις; ἂν ἀληθεύῃ πρέπει νὰ ἐκδικηθῆς· εἶναι πολλὰ εὐκόλον νὰ ἐλκυσθῆ ὁ Ξέρξης ἀπὸ τὴν ὠραιότητά της καὶ νὰ μισήσῃ ἑσένα· εἰς ἕναν ἀδικήμενον εἶναι μεγάλη εὐχαρίστησις ὅταν παιδεύσῃ τὸν ἄπιστον ἀγαπητικὸν δια τὴν ἀπιστίαν της.

Ρ'ΟΞ. Βέβαια ἡ ἐκδίκησις εὐχαρισεῖ καὶ χαροποιεῖ τὸν ἀδικήμενον· μὰ διὰ τὴν ζημίαν ὅπῃ πάσχει ὁ ἀδικήμενος δὲν βλέπει καμίαν ὠφελείαν· ἡ ἀνάγκη μωραίνει τὸν ἀνθρώπινον νῦν καὶ κάμνει ἄκλεινο ὅπῃ ἡ ἀπελπησία της τὸν

διδάσκει· ὅταν ἀπὸ χιλίας καρδίας ἐκλέξη
 τινὰς μίαν ὡς καθάραν καὶ δώσῃ εἰς αὐτὴν κά-
 θε δάρδος, ἔπειτα τὴν εὐρη ὡς ἄπιστον, εἶναι
 μεγάλος πόνος καὶ ἀδημονία ἀπαρηγέρητος·
 εἰπέτετο καὶ ἐσεῖς ὅπῃ ἀγαπᾶτε καὶ δοκιμά-
 ζετε ἀπιστίαν, δὲν εἶναι μία ἀνυποφερτος τυ-
 ραννία εἰς ἐκείνον ὅπῃ δοκιμάσει αὐτὴν τὴν ἀπι-
 στίαν; (ἀναχαρεῖ)

ΣΚΗΝΗ ΙΔ΄.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ μόνος.

ΣΕΒ. Οἱ θεοὶ φαίνεται ὅτι βοηθῶν τῆς σκο-
 πίας μου, τὸ νὰ ἀπολαύσω δηλαδὴ διὰ σύζυγόν
 μου τὴν Ροξάνην, καὶ νὰ τὴν φέρω εἰς τὰ νερά
 μου· ὁ Ζέρξης ἐτρώθη ἀπὸ τὴν Ἀσπασίαν· ἡ
 Ροξάνη ἀπὸ τὴν ζηλοτυπίαν τῆς ἐδύμωσε κα-
 τὰ τῆ Ζέρξη, καὶ ὁ ἕρας τὴν ἐρεθίζει περισ-
 σότερον καὶ ἀνάπτει τὸν κατ' αὐτῆ θυμὸν τῆς·
 ἂν λοιπὸν ἡ Ροξάνη ἀποφασίσῃ καὶ θελήσῃ
 νὰ τὸν ἐκδικηθῆ, θέλει εἶναι δι' ἐμὲ μεγάλη
 τύχη εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσω τὸν σκοπὸν μου· ἡ
 Ροξάνη ἔχει πολλὰς φίλεις, ἢ μπορῶ καὶ ἐγὼ
 νὰ τῆς προσφέρω τῆς ἐδικῆς μου· καὶ ἕτως θέ-
 λει γένῃ μία φοβερὴ ἐπαναστάσις κατὰ τῆ Ζέρ-
 ξη, καὶ θελομεν τὸν καταβάσῃ εὐκόλως ἀπὸ
 τὸν θρόνον τε· τὸ καταλαμβάνω καὶ ἐγὼ ὅ-
 τι αὐτὴ ἢ ἐλπίς ὅπῃ τρέφω εἶναι πολλὰ τολ-
 μαρὰ

μαρὰ καὶ ἐπικίνδυνος· Ἰμὰ πάλιν δὲν μελαν-
 θάνει ὅτι πάντοτε ἡ τόλμη συντροφεύει τὴν
 τύχην· ἐκεῖνος ὅπῃ πρώτην φοράν, χωρὶς νὰ
 γνωρίζῃ εἰς τὴν θάλασσαν λιμένας, ἐτόλμη-
 σε νὰ πλεύσῃ μὲ ἐλπίδα ὅτι θέλει εὖρη λι-
 μένας εἰς τὰ ξηρονησία, ἦτον βέβαια πολλά
 τολμηρὸς ἄνθρωπος· μα αὐτὴ ἡ τόλμη τὴ βοή-
 θημένη ἀπὸ τὴν τύχην τὸν ἀπεκατέστησε ναύ-
 κληρον, καὶ ἐδίδαξε καὶ ἡμᾶς νὰ πλέωμεν
 εἰς ὅλον τὸν κόσμον (ἀναχωρεῖ·)

Ἰ. / ἢ ἢ καὶ χερα...)
 (εἰς τὴν γαλι(εὶμαξ ὄντι φουδ' εἰς.))

Τέλος τῆς πρώτης πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ Β΄.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Ἐνδοξον καὶ μεγαλοπρεπὲς παλάτιον
διορισθὲν παρὰ τῆ Βασιλεως διὰ τὸν
Θεμισοκλῆ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΨ, ἰταίτη ΝΕΟΚΛΗΨ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΨ.

Ὁ δὲ τῶρα, Θεμισοκλεῖ! μεταβολὴ τῆς
τύχης σε, ἰδὲ ἀλλαγὴ τῆς κατα-
στασεώς σε· πρὸ ὀλίγου ἦσθι δυστυχὴς, μὴ ἔχων
τὸν ἐπίσιον ἄρτον καὶ μὴ εὐρίσκων τόπον κα-
ταφυγῆς· ἰδὲ τῶρα ὅτῃ εὐρίσκεισαι μέσα εἰς
ἕνα τόπον ἔνδοξον παλάτιον· ὅπῃ καὶ ἂν κοιτά-
ξῃς βλέψεις ζηταυοὺς χρυτῆ καὶ ἀργυρῆ· ὅ-
λα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν σε τῶρα, ὡς καὶ αὐ-
τὸ τὸ βασιλεῖον τῆ Ξέρξε σχεδόν· μα πῶς
ἠξεύρει ὁποίας μεταβολὰς δέλω δοκιμασεὶ ἀκό-
μι εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον; βέβαια ἔντε μυθός
εἶναι ἡζωὴ τῆ ἀνδρῶν, καὶ ἀκόμι δὲν ἔλαβα

τέλος αὐτός ὁ μῦθος μὲν. — Ἰδὲ ὅπῃ ἔρχεται
καὶ ὁ Διοκλῆς ὁ υἱός μιν.

ΝΕΟΚΛΗΣ. Ἡ γαπήμενε με πάτερ! ἔλαμψε τέ-
λος πᾶσι καὶ ἀδωότης, ἔλαμψεν ἡ ἀρετὴ σὴ·
τὴν ὅποιαν ἡ ἀχαριστία τῶν συμπατριωτῶν μας
τὴν εἶχε σκοτίσει ἕως τῶρα· ἀπὸ τὰς ἐπα-
πειλῆντας κινδύνου καὶ ἀπὸ τὰ ἐπικείμενα βᾶ-
σανα ἠλευθερώθημεν· αὐτὴ ἡ εἰδησις, ποῖ-
ον ἄρα γε φόβον δέλει προσενήσει εἰς τὴς ἀ-
χαριστικῆς συμπολίτας σὴ Ἀθηναίης; τῶρα ἀ-
νοίγει ὁ δρόμος τῆς εὐτυχίας μας· ἐγὼ προ-
βλέπω πλῆθος, τιμὰς θριάμβου καὶ δόξαις
ὅπῃ σὲ ἀναμένουσι, καὶ ὅτι διὰ σὴ δέλει δώ-
σει ὁ Ζεὺς νόμους εἰς ὅλα τὰ βασίλεια καὶ
τὰς ἐξουσίας, ὅπῃ μαζὶ δέλετε καταπορ-
θήσει.

ΘΕΜ. Τέμεν! μὴ εἶσαι τόσον ὀρμητικὸς καὶ
ταχύς εἰς τὸ νὰ κρίνης καὶ νὰ ἀποφασίζης· μὴ
δίδης πίσιν τόσον εὐκόλως εἰς αὐτὴν τὴν κα-
λὴν μεταβολὴν τῆς τύχης / πάντοτε πρέπει
να ἔχης πρὸ ὀφθαλμῶν σου καὶ τὸν φόβον· ὅ-
ταν εἶχες τὸν ἄερα ἐνάντιον, ἀπὸ τὸν φόβον
σὴ ἔτρεμες εἰς τὸ πέλαγος, τῶρα ὅπῃ ἠλθο-
μεν μέσα εἰς τὸν λιμένα, καὶ ἴδαμεν ολίγην
γαλήνην, ἔπαυσεν ὀφύβος σὴ καὶ κατέβασες
τὰ καὶ τὰ πλοῖα· ἐγὼ δὲ δοξάζω ὅλον
τὸ ἐναντιον· αὐτὴν τὴν τόλμην καὶ ἀφοβίαν ὅ-
πῃ βλέπω νὰ σοὶ ἐμπνέῃ τόσον θάρρος, τὴν
νομίζω διὰ ἐλάττωμά σου, καὶ ἂν τὴν εἶχες
προτιότερα ἢ δέλεν ἦσαι μεγάλη ἀρετὴ σὴ·
ὁ προτιότερός σου φόβος καὶ ἡ δειλία σὴ ἦσαν
σημεῖ.

θημεῖον μικροψυχίας· καὶ ἡ τωσάνη σου ἄσφα-
 λεια καὶ βεβαιότης διὰ τὴν νῦν ἡμέραν μας,
 εἶναι μία σου πλάνη ἡμέρη! καὶ κενὴ τῆς

ΝΕΟΚΛ. Καὶ τί ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν ἡμεῖς;

ΘΕΜ. Τί; καὶ ἐρωτᾷς ἀκόμη; εἰς τί πρᾶγμα
 πρέπει νὰ ἐμπιστευθῶμεν; εἰς τὰς θησαυροὺς,
 καὶ εἰς τὰς πλῆθεις αὐτῆς ὅπῃ βλέπεις; κα-
 θὼς εἰς μίαν σιγμὴν τὰς ἀποκτήσαμεν, ἕτως
 ἡμπορῆμεν εἰς μίαν σιγμὴν καὶ νὰ τὰς ὑσερή-
 θῶμεν· οἱ φίλοι ὅπῃ τῶρα εὐθύς ἀπόκτησα,
 δὲν εἶναι φίλοι μὴ ἀληθινοὶ, αὐτοὶ εἶναι φίλοι
 ὅπῃ πάντοτε συντροφεύον τὰ πλῆθη καὶ τὴν
 τύχην, καὶ ὅταν μᾶς ἀφήσῃν τὰ πλῆθη, φευ-
 γῶν μετ' αὐτῶν καὶ αὐτοὶ.

ΝΕΟΚΛ. Ἡ εὐμένεια τῷ γενναϊοτάτῃ Ξέρξῃ
 εἶναι ἱκανὴ νὰ μᾶς ἐπισηρήξῃ.

ΘΕΜ. Καὶ ἕνας θυμὸς τῷ ἰδίῳ εἶναι ἱκανὸς νὰ
 μᾶς ἀφανίσῃ.

ΝΕΟΚΛ. Αὐτὸς ὁ γενναῖος Ξέρξης εἶναι δικαί-
 ὁστος καὶ φρονιμώτατος.

ΘΕΜ. Ἐπὶ κεμεγάλος βασιλεὺς δὲν ἡμπορεῖ πάν-
 τοτε νὰ βλέπῃ ὅλα τὰ πρᾶγματά τε· πολλα-
 κίς ἀπατάται εὐκόλῃ ἀπὸ κἀνενὸς καχότροπον
 κόλπηα· ὁ κόσμος εἶναι γεμάτης ἀπὸ τοιούτης
 ἐπιβήλης καὶ κακῆς διαδέσεως ἀνθρώπων.

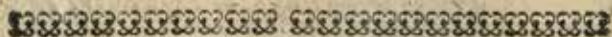
ΝΕΟΚΛ. Ἡ ἀρετὴ σου μ' ὅλον τῆτο θέλει ὑ-
 περέβῃ καθε συκοφαντίαν.

ΘΕΜ. Μάλιστα τότε εἶναι μεγαλύτερος κίνδυ-
 νος, ὅταν ἀγωνίζηται τις νὰ φυλάξῃ τὴν
 ἀρετὴν τε καὶ τὴν τιμίτην διὰ νὰ λάμψῃ πε-
 ρισσότερον.

ΝΕΟΚΛ. Ἀχ! καὶ ποίαν ἀσφάλειαν χρειάζεσθαι;

ΘΕΜ. Ἐπιση· Ἰδὴ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς· φέρεται ἔδω, ἵπως ἔχει νὰ μοι ὀμιλήσῃ τι.

ΝΕΟΚΛ. Ὅποια φρονήματα εἶναι αὐτὰ; ἐγὼ ἐπιμίζον ἐμυτὸν διὰ εὐτυχῆ· τῶρα μὲ περικυκλῶνεν μετὰ λόγιόν σου μυρίαὶ ὑποψαίαι κινδύνων, μεταβολῶν, ἀκατασασίας τῆς τύχης καὶ ἄλλων πολλῶν ἐναντίων· ὅθεν ἄρχισα νὰ φοβῆμαι καὶ νὰ δειλιάζω μήπως αὐτὴ ἢ ἀκαταστος τύχη, κατὰ τὴν συνήθειάν της, ἀλλάξῃ πάλιν μορφήν· (ἀναχωρεῖ)

Σ Κ Η Ν Η' Β'.

ἘΣ' ῬΕΗΣ καὶ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

ἘΡΡ. Θεμιστοκλές!

ΘΕΜ. Μεγαλωτάτε βασιλέα μὲ προσάξατε.

ἘΡΡ. Ἄκομι σὺ εἶμαι ὑπέχρεως διὰ πολλὰ πρῶγματ'· ὅταν σε κατετρεχα ἐπρόσαξα ὅτι ὅποιός σε φέρει ἐμπροσθέν μὲ ζωτανόν ἢ ἀποδαμίον, νὰ λάβῃ παρ' ἐμὲ δωρεὰν ὄσω χιλιάδας τέλαιντα· τὰ ὅσα ὑπέσχεθην λοιπὸν εἰς ὅποιόν σε φέρει ἔδω, ἔρχομαι νὰ σε τὰ πληρώσω ἐσένα, μὲ τὸ νὰ ἐπρόσφερες σὺ μόνος τὸν ἑαυτόν σου.

ΘΕΜ. Καὶ δὲν εἶναι ἱκανὰ τὰ τόσα πλησιοπάροχα καὶ μεγαλοπρεπῆ πολύτιμα δῶρα, καὶ
χά-

χάραις ὅπῃ ἀπήλαυσα ἀπὸ τὴν ἄκραν αὐτὴν σε γενναϊότητα; καὶ ζητᾷς ἀκόμη νᾶ

ΞΕΡ. Ὁχι· τὸ κτῆμα ὅπῃ ἀπόκτησα, εἰς ἐσένα ἀχρῖζει περισσότερα· αὐτὴ ἢ εὐτυχία τὸ ὁμολογῶ μὲ κίμνει νᾶ ὑψηλοφρονῶ καὶ νᾶ ὑπεραίρομαι· ὅτι ἕκαμα ἕως τῶρα καὶ ὅτι κάμω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, δέν μοι φαίνεται ἱκανόν δι' ἀνταμοιβὴν τῆς φιλίας σε.

ΘΕΜ. Καὶ θέλεις νᾶ

ΞΕΡ. Θέλω νᾶ διορθώσω τὴν ἀδικίαν τῆς τύχης· καὶ νᾶ σε ἐλαφρώσω κατὰ πάντα εἰς τὸ πείσματις· ἢ λάμπωκος λοιπὸν μὲ ὅλας τὰς ἐπαρχίας καὶ πόλειςτις, αἱ ὅποια ποτίζονται ἀπὸ τὸν ὠραῖον ποταμὸν Μιάντα ὅπῃ ποτίζει ὅλης ἐκείνης τῆς τέρης, ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλει ἔτι καὶ τὴν ἐξήσταν σε τὴν καθαρὴν σὴ ἀγάπην καὶ φιλίαν θέλω τὴν ἀνταμείψαι εἰς τὸ ἐξῆς μὲ πλεον λαμπροτέρα καὶ μεγαλοπρεπέστερα χάρισματι.

ΘΕΜ. Ἀχ βσιλιέ μου! παρακαλῶ συμμετρίστον τῆς κατ' ἐμὴ θλίψεως, καὶ μὴ μὲ πλημμερεῖς τόσον μὲ τὰς εὐεργετίας σε, καὶ μὲ κάμνεις νᾶ ἐντρέπωμαι ὀμπροσθέν σου· τί κελόν σου ἕκαμα δὲκ νᾶ ἀπολαύσω τόσας εὐεργεσίας ἀπὸ τὴν βσιλιείαν σου;

ΞΕΡ. Τί κελόν μοι ἕκαμεις; καὶ σοι φαίνεται ὀλίγοντόν νᾶ μὲ σοχαθῆς τόσον γενναῖον καὶ συμπαθητικὸν καὶ νᾶ ἐμπιστευθῆς τὴν ζωὴν σε εἰς ἐνα ὅπῃ ἐκίσχιζε μὲ καθε τῶρον νᾶ σε φοιεύσῃ; καὶ νᾶ μοι ἀνοίξῃς μίαν ὁδόν, ἢ ὅποια ἤμπερ εἶνε ἀποκαταστήσῃ τὸ ὄνομα με λαμπρὸν

καὶ εἰς τῆς μεταγενεσέρης, καὶ γὰρ ἀποδώτης
εἰς τὸ βασιλείον μὲ ὄλον ἐκείνο ὅπῃ ἔχασα,
μὲ μόνην τὴν ἀποκτείνῃ σε, καὶ τὴν ἀγαπήν σε.

ΘΕΜ. Μὰ τὴν φθορὰν, τὸν ἀφανισμόν καὶ
τὸ αἷμα, εἰς τὸ ὅποιον ἐγὼ ἐνεχομαι. . .

ΞΕΡ. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνταμοίβει καὶ τὰ σκε-
πάζει ἡδόξα ὅπῃ ἡμῶρεσα δηλαδὴ γὰρ τιμήσω
τὴν ἀρετὴν τῆ ἐχθρῆμ· ἡ ἀτιμία καὶ ἡ φθο-
ρὰ ὅπῃ μοι συνέβη, προῆλθεν ἀπὸ τὴν κακίην
μὲ τύχην· καὶ τὴν δόξαν παλιν αὐτὴν τὴν ἀ-
πόκτησα ἐγὼ ὁ ἴδιος.

ΘΕΜ. Ἄχ! τί γενναῖα φρονήματα ἄξια διὰ
μίαν ἐνδοξὸν ψυχὴν, καὶ ἄξια διὰ γὰρ ἔχη τὸν
τόπον τῆ ἰδίῃ Διός! ὦ εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι
ποὶ ὑποκείμενοι εἰς ἓνα παρόμοιον βασιλεῖα!

ΞΕΡ. Ἀχασόμε Θεμιστοκλες! ἐσὺ ἐμπιστεύθης
εἰς ἐμὲ τὴν ζῶν ἔσθ, καὶ ἐγὼ λοιπὸν ἐμπιστεύ-
μαι εἰς τὴν ἀρετὴν σε καὶ εἰς τὴν καλήν σε διά-
ταξιν ὅλας μὲ τὰς δυνάμεις· εἰς ὅλα μὲ τὰ
περσικὰ στρατεύματα θέλει εἰσθὶ ἀρχιστρατη-
γὸς αὐταξέστιος, καὶ λάβε καὶ τὸ σημεῖον τῆς
ἐξουσίας· καὶ κατὰ τὸ παρὸν κίγαυε εἰς τὴν
Αἴγυπτον τὴν ἀνήσυχον καὶ θουρωβωδὴ διὰ γὰρ
παιδεύσεως καὶ διορδῶσης τὴν ἀήσυχίαν καὶ τα-
ραχὴν· ὅπῃ ἐκεῖ εἶναι· μετὰ ταῦτα θέλομεν
ἐπιχειροῦσθ ἄμφοτεροὶ μεγαλήτερα ἐπιχειροῦ-
ματα· καὶ ἐλπίζω ὅτι ἔχοντας ἐγὼ τὸν Θε-
μιστοκλή εἰς τὸ πλευρόν μὲ ὄλον τὸν κόσμον
ἡμπορῶ γὰρ τὸν ὑποταξῶ.

ΘΕΜ. Γενναϊότατε βασιλεῖα φθάνει ἀπὸ τὸ γὰρ
με

με ὑψώσης εἰς περισσοτέρας βαθμὲς ἀξίας, ἀπὸ ὅτι με ὑψώσας.

ΞΕΡ. Πήγαινε ἀγαπητέ μου καὶ ἐτοιμάσθη διὰ νέης θριαμβῆς· καὶ τότε τὰ ἔργα σου θέλω εἰπῆ ἑκεῖνο ὅπῃ θέλεις τώρα γὰ μοι εἰπῆς.

ΘΕΜ. ὦ θεοί! φηλάξατε ἀπὸ καθῆ ἐναντίαν περισσῆν ἑκεῖνον ὅπῃ σᾶς ὁμοιάζει εἰς τὰς εὐεργεσίαις· καὶ ἀξιώσατε καὶ ἐμὲ νὰ εἶμαι πάντοτε μνήμων τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, καὶ ἢ νὰ θριαμβεύσω δι' αὐτὸν ἢ νὰ ἀποθάνω. Ἄχ! μοι φαίνεται ὅτι ἀκῆω τὰς σάλπιγγας τῆ πολέμου ἀναμέσον εἰς τῆς σφραγῆς, καὶ θανάτου ὅπῃ μέλλω νὰ κάμω διὰ σὲ βασιλέα μου· καὶ δὲν μεφοβίζει ἡ τύχη, ἢτε μετρομάζει ὀτάφος, καὶ ὅποταν διὰ ἔσυνα δὲν ἢ θελεῖ βίβη τῆ ζωῆν μου, καὶ νὰ ἀπεθάνω, θέλω εἶμαι πάντα ἕνας ἀχάριστος· καὶ ἄτιμος. (ἀναχωρῶ.)

~~~~~

Σ Κ Η Ν Η Γ΄.

ΞΕΡΕΣΣ, ἕκτη ΡΟΞΑΝΗ, μετ' ἕπτῃ ΣΕΒΑΣΤΟΥΣ.

ΞΕΡ. Εἶναι ἀληθέστατον πρᾶγμα ὅτι τὸ βῆρος τῆ βασιλικῆ Διαδήματος, ἢτοι ἡ βασιλεία, καταθλίβει καὶ προξενεῖ εἰς τῆς βασιλεῖς ἐνοχλήσεις καὶ περισπασμὸς μεγαλῆς, φροντίδας καὶ κεφαλοπόνου ἀπείρης· μὰ ἐξ ἐναντίας πάλιν πόσῃ χαρᾷ καὶ εὐχαρίσῃ τὰς προξενεῖ αὐτῆ ἡ βασιλικὴ ἀξία καὶ δύναμις τὸ νὰ προσάξωσι, νὰ διατάττωσι, νὰ ἀνταμείβω-

μείβωσι τὰς ἀρετὰς καὶ δηλεύσει τῶν ἐναρέ-
των καὶ προκομῶν ἀνδρῶπων, νὰ ὑψώωσιν
εἰς ἀξίας τῆς ἀγαθῆς, νὰ καταφρονῶσι καὶ
νὰ παιδεύωσι τῆς ἀναξίης καὶ πονηρῆς, καὶ νὰ
τῆς κατεβέβῳσιν ἀπὸ ἐκείνην τὴν δόξαν καὶ
τικὴν ὅπῃ ἔλαβον ἀπὸ τὴν τυφλὴν τύχην! πα-
ρομοίαν χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν αἰσθάνομαι καὶ
ἐγὼ τὴν σήμερον διὰ τὴν μεγάλην μὲ εὐτυ-
χίαν ὅπῃ ἀπόκτησα τὸν Θεμισοκλῆ· μὰ αὐ-
τό μὲ τὸ κέρδος πρέπει νὰ τὸ ἀσφαλίσω ὑ-
ψώνωντας εἰς τὸν θρόνον τὴν θυγατέρα τῆ Θε-
μισοκλέως τὴν Ἀσπασίαν· ἡ ἀρετῆτις, τὰ
καλάτις ἦδη, ἡ ὠραιότητις καὶ ἡ τιμῆτις,
τῆ γενεῆτις ἡ λαμπρότις, εἶναι γνωστὸν ὅτι
δὲν ἔχουσι παρομοίωσιν· καὶ ἄφ' ἧ δὲ κατ' αὐ-
τὸν τὸν τρόπον λάβῃ τέλος αὐτῆ ἡ συγγέ-
νειά, ὁ Θεμισοκλῆς θέλει διαυθευτεύσει μὲ
περισσότεραν θερμότητα, διὰ τὴν θυγατέρα,
τὴν διαδοχὴν τῆ βασιλείᾳ· ἔδειν ἡ ἐνωσις
τῆ αἵματος, καὶ ὁ δεσμός τῆς ἀγάτης μῆς
καὶ φιλίας θέλει γένη σφοδρότερος· προτῆ
ὅμως νὰ ἀνταμῶσω τὴν Ἀσπασίαν καὶ τῆς
προσφέρω τὴν δεξιάν μὲ, ἐπρόσταξα τὸν Σε-
βασὸν νὰ πιγαίνῃ καὶ μὲ τρόπον νὰ ελεψῇ
τὴν γνώμην τῆς, καὶ νὰ ἴδῃ τὴν κλίσιν τῆς·
αὐτὸς ἀκόμι δὲν ἐφάνῃ νὰ ἐπιστρέψῃ. . . μὲ
ἰδὲ ὅπῃ ἔρχεται. . . ὦ θεοί! δὲν εἶναι ὁ Σε-
βασός, ἀλλὰ ἡ Ρ'οξάνῃ· ἄς φύγω νὰ τὴν ὑ-
ποφέρω δὲν ἡμπορῶ· (θέλει νὰ ἀναχωρήσῃ)

Ρ'ΟΞ. Πῶ φεύγεις μὲ τέτοιον τρόπον βασιλείᾳ
μὲ ἀπὸ ἐμένα;

ΣΕΡ.

ΞΕΡ. Οχι· δὲν φεύγω ἀπὸ ἐσένα, ἀλλ' ὑπάγω εἰς ἓνα μέρος ἀναγκαῖον διὰ κα ποίαν ὑποδέσιν μιν.

Ρ'ΟΞ. Καὶ μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς ἀναγκαῖας σε ὑποδέσεις, ἤμπορῶσε μίαν φοράν καὶ ἡ Ροξάνη καί σε ἀκολοῦθῃσε, τῶρα ὅμως . . .

ΞΕΡ. Τῶρα ἡ χρεία μιν εἶναι μεγαλητέρα, πρέπει νὰ ὑπάγω.

Ρ'ΟΞ. Αὐτῇ ἡ χρεία δὲ εἶναι βέβαια, ἡ μεγάλη, τὸ καταλαμβάνω καὶ ἐγὼ ἡ ἴδια· βλέπω ὅτι ὁ Θεμισοκλῆς ἐμεγάλυνε τὰς ὑποδέσεις καὶ χρεῖας σε· καὶ πρέπει ἓνας ξένος νὰ κυριεύσῃ ἔτζι ἐν τῷ ἔμα τὴν καρδίαν τῆ Ξέρξῃ ὅλην; τὸ καταλαμβάνω πολλὰ καλῶ ὅτι ἡ καρδία σε, εὐρίσκεται εἰς περισπασμῆς διὰ τὸν Θεμισοκλῆα, ὅσον καὶ διὰ τὴν θυγ. . .

ΞΕΡ. Πριγκίπισσα! ἔχε ὑγείαν· (Σέλω νὰ ἀναχωρήσῃ)

Ρ'ΟΞ. Ἀχ σκληρὴ! ἄκουσά με! . . . διὰ . . .

ΞΕΡ. (Ἀς εὐγάλω τὴν καρδίαν της ἀπὸ ταῖς ἐλπιδαις της·) πρὸ πολλῆ ἤδη ζητεῖς νὰ σε φανερώσω τῆς σοχασμῆς μιν· ἤξευρε λοιπόν. . .

ΣΕΒ. Ὁ πρέσβυς τῶν ἐλλήνων ἤλθεν πάλιν καὶ ζητεῖ νὰ τῆ δοθῆ ἀπόκρισις.

ΞΕΡ. Πῶς; ἀκομι δὲν ἀνεχώρησεν;

ΣΕΒ. Οχι· ἤκουσεν ὅτι ὁ Θεμισοκλῆς εὐρίσκει εἰς τὸ παλατίον σε, καὶ ζητεῖ μὲ κάθε λογῆς τρόπον νὰ τῆ τὸν παραδῶσει.

ΞΕΡ. Φαίνεται ὅτι ἡ ὑπομονή μιν, τῆ ἔδωκε μέγα δῆρρος· ἀπόρασιν δευτέραν δὲ δάσει ἄξιοδῆ· πῆγαινε νὰ τῆ εἰπῆ, νὰ μὴ εἶναι

ἀπειθής, ἀλλὰ νὰ μισεύσῃ ἀμέσως χωρὶς ἀναβολὴν κερῶ.

Ρ'ΟΞ. (Αὐτὸς ὁ θυμὸς τῆ προέρχεται βέβαια ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆ, ὅπῃ ἔχει πρὸς τὴν Ἀσπασίαν.)

ΞΕΡ. Σε βασιεῖ ἀκισαί με· ἀλλέως σοχάζομαι νὰ κάμω μὲ αὐτόν· τῶρα ὡς τόσον πῆγαινε καὶ φέρε τον, ἐπειδὴ θέλω νὰ τὸν ἐμπαίξω εἰς νόσιμον τρόπον ὅποιος δὲν θέλει τῆ ἀρέση.

ΣΕΒ. Θελω τὰ προσφέρει τὰς προσαγὰς τῆ βασιλείας σας· (φύγει)

Ρ'ΟΞ. Τῆς σοχασμῆς σας βασιλέα με, ὅπῃ ἔχεις κατ' ἐμὲ σαφηνίσαι τῆς παρακαλῶ.

ΞΕΡ. Τῶρα δὲν εἶναι καιρὸς (θέλει νὰ φύγῃ.)

Ρ'ΟΞ. Ὑποσχέσα πρώτα ὅτι θέλεις μοι εἰπῆ τὴν πᾶσαν ἀληθείαν, ἔπειτα πῆγαινε σκληρὸ ὅπῃ θέλεις, καὶ ὅταν θέλεις· καὶ ὅτι καὶ τῶρα δὲν με δίδης, κατὰ τὴν συνήθειάν σε καμμίαν ἀπόκρισιν;

ΞΕΡ. Ἀφ' ὃ λοιπὸν ἀναχωρῶ ἀπὸ ἐσένα, χωρὶς νὰ σε δώσω ἀπόκρισιν, ἢμπορεῖς νὰ καταλάβῃς τὶ λογιῆς λογισμῆς ἔχω εἰς τὴν καρδίαν μηδὲν ἐσένα ἐπειδὴ καὶ πολλάκις ἢ σιωπῆ ἢμπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ μίαν ἔννοιαν σαφέστερα, παρὰ μίαν ἐκφώνησιν διὰ λόγου. (ἀναχωρεῖ)

Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ρ'ΟΞ ἌΝΔΡΗ ἔκστα ἈΣΠΑΣΙΑ.

Ρ'ΟΞ. Αἱ κολακίαι τῆς Ἀσπασίας δὲν με χρειάζονται· ὡς τόσον ἰδὲ ὅπῃ ἔρχεται ἢ ὑ-

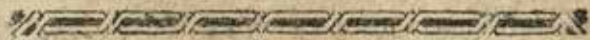
ψυλόφρων* καὶ ποῖα εἶναι τὰ κάλη αὐτῆς;
τί νοσιμάδας ἔχει ἀπάνωτης διὰ νὰ ἀξιωθῆ
νὰ λατρευῆται ἀπὸ τὸν Ζεῦξιν; (περιγεγο-
μένη τὴν Ἀσπασίαν)

Α΄ΣΠ. Πριγγιπέσσα! ἐλπίζω τέλος πάντων
αἱ ἀμφιβολίαι καὶ αἱ κατ' ἐμῆ ὑποψίαίτης νὰ
ἔλαβον τέλος.

Ρ'ΟΞ. (Ἐγὼ ὅσον τὴν θεωρῶ, τόσον ἄσχη-
μη μοι φαίνετε, καὶ θαυμάζω ἐκείνης τῆς μω-
ροῦς ὅπῃ τὴν λατρεύει*) (τὴν θεωρῶ ὡς ἀνοθεῖν
μετὰ περιουσίας)

Α΄ΣΠ. Τί θελεῖ ἰπεῖ; μὲ θεωρεῖς καὶ σιωπῆς;

Ρ'ΟΞ. (Ἀς τὴν κολακεύσω) θεωρῶ αὐτὸ τὸ
γλυκὸν σε πρόσωπον καὶ αὐτὰ τὰ καμκρωτά
σε ὀφρύδια ὅπῃ βασιλεύει εἰς τὴν καρδίαν τῆ
Ζεῦξη καὶ τὸν κάμνον νὰ χάσῃ τὴν ἡσυχίαν
τη* μίᾳ ψυχῇ ὅπῃ ὑσερηθῆ τὴν ἡσυχίαν της
ἀπὸ παρόμοια κάλη ὡσὰν τὰ ἐδικά σε, εἶναι
ἀξία συμπαθείας* (ἀναχωρῶ)

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΑΣΠΑΣΙΑ, ἑπτὰ ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ.

Α΄ΣΠ. Τί φαρμακερὰ λόγια ὅπῃ προφέρει
αὐτὴ παρακινωμένη ἀπὸ τὴν ζηλοτυπίαν της;
μὴ γὰρ καὶ ἐγὼ δὲν ζηλοτυπῶ καὶ δὲν δοκι-
μάζω τὰ αὐτὰ βάσανα διὰ τὸν Λυτίμαχον;
(κατ' ἴδιον)

ΛΥΣ. Ἀγαπῶσα καὶ μίαν σιγμὴν νὰ ἴδῃ μό-

νος μη τὴν Ἀσκατίαν ὅπῃ ἀκὼ πῶς ζῆ· καὶ
 νὰ τῆς εἰπῶ μόνον δύο λόγια· μὰ τί βλέ-
 πω; φάντασμα ἀραγε εἶναι τῆτο ἢ τὸ φῶς
 μὲ ἐθαμποσε· πῶς! εἰτῆτη εἶναι ἡ Ἀσκασία;
 (τὴν δευρῆ χωρὶς νὰ τὸν βλέπει ἐκείνη αὐτὸν)

Α'ΣΠ. Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴν ἠξεύρω πῶς εἶ-
 γὼ ζῶ· ἡ περίστασις μὴ εἶναι γινώστη τοῖς πᾶ-
 σιν· ἄχ! τίς ἠξεύρει, πῶς ἀραγε λατρεύει
 ὁ ἄπιστος; ἐγὼ ὁμῶς ἀκόμη δὲν ἠμπορῶ νὰ
 τὸν ἀληθμονήσω· ἄχ! δὲν θὰ ἰλευθερωθῶ
 καμμίαν φορὰν ἀπὸ αὐτῆν τὴν σιλαβίαν;

ΔΥΣ. Φῶς με; εἶσαι ἐσύ; Ἀσκασία! ἀκὼ
 σαί με.

Α'ΣΠ. Ποῖος μὲ ὀνομάζει φῶς με; ὦ ἔρα-
 νέ! (βλέπυσάτον)

ΔΥΣ. Ὁ Λυτίμαχος ὁ παλαιὸς ἀγαπιτικὸς
 σε, τὸν ὀπίθον τὸν ὀνομάζει ἄπιστον, εἶμαι ἐγὼ
 ὅπῃ σε κοίζω φῶς με, καὶ ζητῶ νὰ σε ἰδῶ
 τῶρα ὅπῃ ἠτύχημὲ με, μὲ ἔφερον εἰς αὐτὰ
 τὰ μέρη.

Α'ΣΠ. Ἐγὼ δὲν εἶμαι Ἀσκασία· ἐκείνη ἡ
 Ἀσκασία καὶ ἐκείνη ἡ ἀγάπη τῆς ἀπέθανε.

ΔΥΣ. ἠξεύρω ὅτι ὁ λόγος ὅπῃ ἄδετο δια-
 του θανάτου τῆς εὐγῆκεν ψευδής· ἠξεύρω
 πρὸς τέτοις ὅτι ὁ Θεὸς σε ἠλευθέρωσε ἀπὸ
 τὸν πικρὸν καὶ σε ἔφερον ἐδῶ ὡς σιλαβίαν.

Α'ΣΠ. Ἀφ' ἧ λοιπὸν καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἠξεύ-
 ρεις, μὰ ἔ τῶρα καὶ τῆτο ὅτι ἐγὼ διὰ λόγου
 σε δὲν ζῶ πλέον.

ΔΥΣ. Διατί παρακαλῶ μὴ διαπερνᾷς τὴν καρ-
 διαν μὲ μὲ παρόμοια λόγια;

Α'ΣΠ.

Α΄ΣΠ. Τῆ ἀληθείᾳ, εἰ, ἕνα τοιοῦτον πιστὸν φίλον καὶ αὐγαλιτικὸν ἐπρεπε νὰ προσφῶ ὡ μὲν γὰ σίβας! ἀχάρισε καὶ τολμᾶς ἐχθρὸς ὧν τῆ πατρὸς μὲ νὰ φαιῆς ἐμπροσθέν μὲ καὶ νὰ ὁμιλῆς περὶ ἔρωτος;

Δ΄ΥΣ. Ἐγὼ ἐχθρὸς; δὲν βλέπεις τὴν σενοχωρίαν μὲ ἱερὸν χρέος μὲ βιάζει νὰ ὑπακίσω εἰς τὴν τὴν πατρίδα μὲ· κάθε στιγμή μάχεται ἕνας πιστὸς πολίτης μὲ ἕνα ἔρασιν.

Α΄ΣΠ. Ἀλισμῶνῆσαι λοιπὸν καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο.

Δ΄ΥΣ. Διὰ μὲν τὸ ἕνα δὲν ἔχω χρέος, διὰ δὲ τὸ ἄλλο δὲν ἠμπορῶ, φθίζεσθε καὶ κάθε στιγμή μήπως λαιδάσω καὶ προκρίνω τὴν ζημίαν μὲ.

Α΄ΣΠ. Τὸ λοιπὸν ἀχάρισε πῆγαινε ἐκεῖ, ὅθεν ἦλθετε· ἐπεὶ καὶ ἀπὸ τὴν κακίαν σὲ τίποτες δὲν ἀπύλαυτες· ὁ ἐρχομός σὲ καὶ ἡ προθυμία σὲ ἦτον ματαίως.

Δ΄ΥΣ. ὦ θεοί! Ἀσπασία, μὴν τὸ λέγεις αὐτῶ, διατ' ἀπύλαυτα τὸ ποδῆμενον καὶ εἶμαι εὐχρησισμένοι.

Α΄ΣΠ. (Τρέμω ἀπὸ τὰ λόγια τῆ) καὶ τι ἀπύλαυτες;

Δ΄ΥΣ. Ἐκεῖνο ὅπῃ ἐζήτην· μοι ἐδόθη ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ πατήρ σὲ νὰ τὸν πηγαίνω εἰς τὰς Ἀθήνας.

Α΄ΣΠ. (Ἀχ! ἀλοῖμοισον εἰς ἐμὲ! τῶρα ἐχάρθη βέβαιε ὁ πατήρ μὲ) ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω.

Δ΄ΥΣ. Ἰόσον κατὰ τὸ παρὸν· μοι τὸν ὑποσχέθη μὲς ὄραν καὶ ὅτι δάξει φυλάξει τὸν λόγον τῆ.

Α΄ΣΠ.

Α'ΣΠ. (Α'χ Ξέρξη! αὐτὸ τὸ κάμνει βέβαια διὰ ἐκδίκησίν μιν καὶ παιδείαν, ἐπειδὴ καὶ σε ἀπέφυγον καὶ δένσε ἐδέχθη διὰ θυμὸν μιν.)
 λυτίμαχε! εὐσπλαχνίσθ! σὺ μόνος ἔμπορεῖς
 νὰ γλυτώσῃς τὸν πατέρα μιν ἀπὸ τὸν θυμὸν
 καὶ ἄργην τῶν Ἀθηναίων.

ΛΥΣ. Καὶ μὲ τί τρόπον θέλεις νὰ τὸν γλυ-
 τώσω· ὡς τότεν ὁ βασιλεὺς με προσμένει, καὶ
 ἴσως ἐμπροσθεν τῆ λαῆ καὶ τῶν κρατευμάτων
 θέλει μοι τὸν παραδώσει εἰς χεῖρας μιν· φοβά-
 σα λοιπὸν ἂν ἐγὼ ἔμπορῶ νὰ κάμω τι.

Α'ΣΠ. Εἰς τὴν ἐξουσίαν σου εἶναι καὶ ἔμπορεῖς
 νὰ τὸν ἀφήσῃς νὰ φύγῃ κρυφίως.

ΛΥΣ. Α'χ! τί ζήτημα ὅπῃ μοι προβάλλεις!

Α'ΣΠ. Ἡ εκπλήρωσις τέττε μιν τῆ ζήτηματος
 θέλει εἶναι σημεῖον τῆς πίστεως καὶ εὐλικρινῆς ἀ-
 γάπης ὅπῃ ἔχῃς πρὸς ἐμέ· εἰς τῆτο δὲν χωρῶν
 πλέον προφάσεις.

ΛΥΣ. ὦ θεοὶ! εἶμαι Ἀθηναῖος, καὶ ὠρκιάσθην
 νὰ φυλάξω πίσιν εἰς τὴν πατρίδα μιν πρὶν νὰ
 γνωρίσω ἐσένα καὶ νὰ σε ἀγαπήσω.

Α'ΣΠ. Καὶ φοβεῖσαι νὰ μὴ γένῃς ἐπίορκος ἐ-
 λευθερώωνται ἕνα ἀδῶν;

ΛΥΣ. Τῆ ἀληθείᾳ δὲν ἀγαπῶ νὰ τὸν πάρω
 μαζί μιν· μὰ τὸ χρέος μιν ἀναγκάζομαι νὰ τὸ
 κάμω.

Α'ΣΠ. Πολλὰ καλά· ἀμφοτέροι λοιπὸν κάμνο-
 μεν τὸ χρέος μιν· σὺ τὸ ἐδικόν σου καὶ ἐγὼ
 τὸ ἐδικόν μιν· καὶ ἔτω λύεται πλέον κάδε μιν
 ὑπόσχεσις· ὑγίαινε· (ξίλει νὰ ἀναχωρήσῃ)

ΛΥΣ. Ἢθ θέλεις νὰ ὑπαγῇς τόσον βιασικά;
 Α'ΣΠ.

Α'ΣΠ. Εἰς τὰς ἀγκάλας τῆ Ζέρξου.

ΔΥΣ. Πῶς;

Α'ΣΠ. Αὐτός με ἀγαπᾷ κατ' ὑπερβολὴν· καὶ ἐγὼ δι' ἀγάπην σε νομιζοῦσά σε διὰ πικρῶν, τὸν ἀκήλιζα ἕως τῶρα, νῦν δὲ ὅπως σε ἐκατάλαβα· ἡ ἀγάπη τῆ Ζέρξου, καὶ τὸ πρὸς τὸν πατέρα με χρεοὶ με παρακινεῖ διὰ νὰ βοηθήσω τὸν αὐτὸν με πατέρα καὶ νὰ προσφέρω ἑμαυτὴν εἰς τὸν Ζέρξου διὰ νὰ παραδοθῶ εἰς τὴν δαλιμασίαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πατρός μου.
(θέλει νὰ φύγῃ)

ΔΥΣ. Στάσθ'! ἀκυσάι με! μὴν θέλεις νὰ δώσης βαρβαρικὸν παράδειγμα τῆς ἀπιστίας σου· μοὶ ὑποσχέθηκες ἐμπιστοσύνην.

Α'ΣΠ. Ἀκολοῦθώ τὸ ἐδικόν σου παράδειγμα· καὶ ἐγὼ ἐκληρῶ τὸ χρεοὶ με κατὼς σὺ τὸ ἐδικόν σου.

ΔΥΣ. Καὶ τόσον ὀλίγον φροντίζεις περὶ ἐμοῦ; με ἀφίνεις, με ἀρνεῖσαι σκληρῶς; καὶ θέλεις νὰ ἀγκαλιασθῆς ἄλλον;

Α'ΣΠ. Ἀδιαφορῶ διὰ ἓνα ἀχάριστον καὶ ἄπαινον· κατὰλαβε ἀχάρισε καὶ ἐστράπη· ἂν ὁ Ζέρξου σε παραδώσῃ τὸν πατέρα με, τὸ καίμει πρὸς παιδείαν ἐδικὴν με με τὸ νὰ μὴ ἐκλινῆ εἰς τὸ δαλιμασίαν· ἐπειδὴ αὐτός πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μοὶ ἐμήνυσσε νὰ τὸν σφραγισθῶ καὶ νὰ ἀνέβω καὶ εἰς τὸν θρόνον· ἐγὼ δὲ διὰ νὰ μὴ διξῶ ἀπιστίαν πρὸς ἐσένα καὶ νὰ μὴ σε ἀφίσω, ἀπόβαλα τὸ ζήτημά σου, ἐν ταύτῳ τὴν δαλιμασίαν με ἐμὲ καὶ τὸν θρόνον· καὶ αὐτὸ τὸ ἔκταμα μόνον

νον διὰ τὰ φανῶπιση πρὸς ἐσένα ὅπῃ διὰ πί-
σόν με σε ἐσοχάζομεν.

ΛΥΣ. Ἄχ! φῶς με· καὶ ἀληθεύον ὅλα αὐ-
τὰ ὅπῃ μοι λέγεις;

ΑΨΠ. Ὅλα· ἀκόμι, ἄσπλαγχνε, μύρια δικαι-
ολογήματα ἔχω, τὰ ὅποια με παρακινῶν νὰ
σε βλελυχθῶ καὶ νὰ σε μισήσω· καὶ μ' ὅλον
τῆτο δὲν ἠμπορῶ πάλιν νὰ τὸ κάμω· ἀλλ'
ἠνάγκασα ἐμαυτὴν καὶ ἕκαμα τὴν σκληρὰν
ἀπόφασιν ὅπῃ μισῶ, νὰ σε ἀφήσω δηλαδὴ· διὸ
αἰσθάνομαι τὴν καρδίαν μὴ νὰ με ἀπέταξεν ἀ-
πὸ τὸ εἶδος· μήτε ἔπρεπεν ἀχάρισε νὰ σοι
φανερώσω αὐτὰ ὅπῃ μὲ πόνον τῆς καρδίας με
σοι εἶπα· καὶ ἠθέλα τὸ κάμω, μὰ δὲν ἔχω
τοιαύτην καρδίαν ὅπῃ νὰ ἠμπορέσω νὰ βασί-
ζω τὰ δάκρυα ὅπῃ χύνω. (κλαίει)

ΛΥΣ. Ἄχ! φῶς με μὴ κλαίης ὅλον ἐγὼ θέ-
λω τὸ . . . . (ἄχ! τί λέγω; ἀλισμονήθη-
τῃ εἶμαι;) ἔχε ὑγείαν φῶς με, ἔχε ὑγείαν·
(πασχίζει νὰ φύγῃ)

ΑΨΠ. Πῶς φεύγεις;

ΛΥΣ. Φεύγω ἀπὸ ἓνα κίνδυνον μεγαλύτερον
καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κίνδυνον τῆς ἀρετῆς με.

ΑΨΠ. Ἄν ἀκόμι κανενας σπιδῆς . . .

ΛΥΣ. ἔχε ὑγείαν (ὦ θεοί! βλέπω ὅτι κινῶ
δυναυεῖ τὸ χρέος με·) τί συμπονετικὴ καὶ γλυ-
κεῖα θεωρία εἶναι τὸ νὰ βλέπῃ τινὰς ἐν κώραι-
ον ὑποκείμενον νὰ κλαίῃ; φῶς με! ἐγὼ φεύ-
γω· ἐπειδὴ ἂν σκιδῶ περισσότερον καιρὸν εἰς
τὸ πλευρόν σε κινδυνεύω νὰ ἀλισμονήσω καὶ

ΑΨΠ.

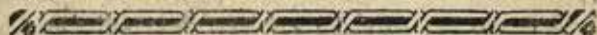
Α'θήνας καὶ πατρίδα καὶ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν
 μὲν· (φεύγει)

ΣΚΗΝΗ΄.

ΑΣΠΑΣΙ΄Α μόνη.

Α'ΣΠ. Τὸ λοιπὸν ἄλλη ἐλπίς δέν μοι μνί-
 σκει πλέον, παρά νά προσρέξω καὶ νά ἀγ-
 καλιασθῶ τὴν θελήτην τῆ Ξέρξη· ὦ θεοί!
 τί φοβερός καὶ σκληρός νόμος ὅτῃ εἶναι τῆτο,
 τὸ νὰ καταφρονήσῃ τις ἐνα ὅτῃ ἡ καρδία τῆ
 λατρεύει, καὶ νὰ ἀγκαλιασθῆ ἄλλον, τὸν
 ὁποῖον ἡ ψυχὴ τῆ ἀποσρέφεται! Δά ἀρ-
 νηθῶ λοιπὸν τὸν ἔρωτα ὅτῃ εἶχον πρότερον;
 καὶ Δά ὑποδελωθῶ εἰς ἄλλον ἔρωτα ἐναντίον
 τῆς θελήσεώς μου; αὐτὸ Δά μοι εἶναι μιὰ ἀ-
 νυπόφερτος τυραννία καὶ θλίψις· βέβαια δέν
 Δά ἠμπορέσω νὰ ζήσω πλέον· ὅποια ἀγα-
 πῆ καὶ λατρεύει ἐνα ὅτῃ ἀρνείται τὴν πρὸς
 αὐτὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην καὶ φαίνεται καὶ ἀ-
 σπλαγχνος πρὸς αὐτὴν, τὴν φοχάζομαι διὰ
 μιὰν μωρὴν, ἂν δέν τὸν ἀποβίλῃ καὶ αὐτὴ
 ἀπὸ τὸν νῦντης καὶ ἂν δέν τὸν ἀπαλησμονήσῃ
 τελείως.

*ἴδε καὶ τὸ ὅτι ἀντιθέτως
 γράφει τὸ ἐπιπέτα ἐν τῷ ἀντίθετον ὅτι καὶ
 οὐ μὴν...))*

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

Σκηνὴ χρυσοῦφαμένη, σημένη εἰς μίαν
 χαρμόσυνον, πράσινον, ὠραίαν πεδιάδα
 καὶ ἀνοικτὴν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη· μέσα εἰς
 αὐτὴν ἴσεται ὁ βασιλικὸς θρόνος τρυγυ-
 ρισμένος ἀπὸ διαφόρων σωματοφύ-
 λακας καὶ σρατιώτας, οἵτινες κα-
 τὰ τάξιν ἰσάμενοι προσμένον
 τὸν βασιλέα.

ΞΕΡΞΗΣ, ΣΕΒΑΣΤΟΣ, σατράπαι καὶ σωματοφύλακες
 ἔπατα ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ, καὶ μετὰ τούτου ΔΥΣΙ-
 ΜΑΧΟΣ μετὰ τὴν ἑλληναστε.

ΞΕΡ. Σεβασέ! καὶ ἀληθεύει ὅτι ἡ Ἀσπασ-
 σία δὲν ἐδέχθη τὴν γάμψιν μου;

ΣΕΒ. Πρέπον εἶναι τὴν ἀλήθειαν νὰ εἰπῶ·
 κατ' ἀρχὰς κάθε νῆα πρέπει νὰ κάμῃ τὰ νά-
 ζια τῆς· καθὼς ὁμῶς ἐγὼ καταλαμβάνω,
 ἡ Ἀσπασία φλογίζεται διὰ λόγους σου, καὶ
 ἐντρέπεται νὰ τὸ φανερώσῃ, καὶ μάλιστα τῷ
 πατρὶ ὅπῃ ἔχει τὸν πατέρα τῆς κοντάτης· ἕνα
 νεῦμα τῷ πατρὶ τῆς θέλει τὴν κάμψιν νὰ δεχ-
 θῇ μετὰ χαρᾶς τὸ πρόβλημά σου χωρὶς καμί-
 αν ἀνδίσχσιν.

ΞΕΡ. Οὕτως εἰς γέννη λοιπόν.

ΣΕΒ. Ἰδὲ ὅπῃ ἔρχεται ὁ περίφημος Θεμιστο-
 κλῆς,

κλῆς, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πρέσβυς τῶν Ἀθηναίων
Λυσίμαχος.

ΞΕΡ. Ἄς μοι φέρῃν τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον
(λαμβάνοντάς το ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον βοηθούμενος
ἀπὸ τὸν Σεβασόν καὶ ἐκάδισε, ὁ δὲ Λυσίμαχος ὀμίλῃ
κρουσίας ἐντοσέτιω μὲ τὸν Θεμισοκλῆ)

ΛΥΣ. (Εἰς τί λογῆς μισητὸν ἐπάγγελμα
ἐδιωρίσθην φίλεμν ἠγαπημένε ! μὲ πόσῃν ἀ-
σχύνην καὶ ἐντροπῆν βλέπω τὸ τίμιον πρό-
σωπόν σου ;) (πρὸς τὸν Θεμισοκλῆ)

ΘΕΜ. (Καὶ διατὶ νὰ αἰσχυρῶς καὶ νὰ ἐντρα-
πῆς ; ἐγὼ πάντοτε ξεχωρίζω, καὶ κά-
μνω διαφορὰν μεταξὺ ἐνός φίλην, καὶ ἐνός
πισῆ πολίτη τῶν Ἀθηναίων· ἡ πᾶσις εἶναι
ὡς μία θεότης, εἰς τὴν ὁποίαν πᾶσαι κατ' ἕνα
νὰ θυσιάζῃ τὸ αἷμα τῆ, καὶ νὰ ἐκπληρῶνῃ
τὸ πρὸς αὐτὴν καθήκον τῆ, καὶ ἐκεῖνο δὲ ὁ δι-
ωρίσθην παρ' αὐτῆς, μὲ κάθε ἐπιμέλειαν καὶ
πίσιν·) (πρὸς τὸν Λυσίμαχον)

ΞΕΡ. Θεμισοκλῆ ! πλησίαστον κοντά μὲ· ἴδῃ,
κοίταξαι τῆς παρόντας σατράπας μὲ, Ἀρχι-
στράτηγῆ, στρατηγῆ καὶ ἐκλεκτῆς στρατιώτας, εἰς
τῆς ὁποῖας ἄλλο δὲν λείπει, εἰμὴ ἕνα ἄξιος
Ἀρχιστράτηγος, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσαι ἐσὺ· λά-
βε λοιπὸν μαζί μὲ τὸ παρὸν σκῆπτρον καὶ τὸ
πληρεξέστιον, ἐσὺ ὁ πρῶτος ἀρχιστράτηγος ἐπά-
νω εἰς ὅλης αὐτῆς· ἐσὺ θέλει πολεμεῖ εἰς
τὸ ἐξῆς τῆς ἐχθρῆς μὲ, θέλει παιδεύει καὶ
θέλει ἀνταμείβει τῆς ἀξίης· πολεμεῖ καὶ
θριάμβευε καθὼς εἶσαι συνηθισμένος· εἰς ἐθ

σένα λοιπόν ἐμπιστεύομαι τὴν τύχην τῆ Ζέρ-
Ξη καὶ τῆς περσίας.

ΛΥΣ. (Τὸ λοιπὸν ὁ Ζέρξης μὲ ἐπερίπαιξεν
ὑποσχόμενος νὰ παραδώσῃ εἰς χεῖρας μὲ τὸν
Θεμισοκλῆ· καὶ αὐτὸς πρὸς κατασχύνην μὲ τὸν
ὑψωσεν ἐμπροσθέν μὲ εἰς μίαν τόσον με-
γάλην ἀξίαν.)

ΘΕΜ. Ὑψηλότατε μονάρχῃ! βέβαιος ὄντας
εἰς τὴν ἄκραν ἀρετὴν τῆς γενναιοτάτης βασι-
λείας σε, δέχομαι τὸ βᾶρος τῆς ἐνδόξης καὶ
λαμπρᾶς ἀξίας, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ ὑψώνει τὸ
ὑψηλὸν κράτος της, καὶ σᾶς ὀρκίζομαι καθά-
ραν ἐμπιστοσύνην· εἶδε νὰ δώσῃ καὶ οἱ θεοὶ
νὰ ἔλθῃ μαζί μὲ καὶ ἡ τύχη ἡ καλὴ νὰ συμ-
πολεμήσῃ δια τὸ σκῆπτρον σε· καὶ ἂν καμία
δυστυχία ἤθελε πεμφθῆ ἀπὸ τῆς θεᾶς, εἶδε
νὰ τὴν πάθῃ μόνον ὁ Θεμισοκλῆς· ἄς νική-
σῃ τὰ στρατεύματα καὶ ἄς χαθῆ ὁ ἀρχιστρά-
τηγός των· ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς ἐσένα τὰ στρα-
τεύματα ἐσφρανωμένα μὲ δάφνας, καὶ μετα-
ξὺ αὐτῶν τῶν τροπαιῶν στρατευμάτων, ἄς
φέρεται καὶ ὁ Θεμισοκλῆς ἀποδαμένος καὶ
σφρανωμένος μὲ κλαδὸς κικαρίσῃ.

ΛΥΣ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον· ὦ Ζέρξη! μοι
παραδίδεις τὸν Θεμισοκλῆ νὰ τὸν φέρω εἰς
τὰς ἀθήνας;

ΖΕΡ. Σοὶ ὑποσχέθην ναί, νὰ σοὶ τὸν παραδώ-
σω νὰ τὸν φέρεις εἰς τὴν ἑλλάδα· ὅμως ἐσο-
χάσθην τώρα καὶ ἀπεφάσισα νὰ τὸν σείλω
πρὸς αὐτὴν μὲ τὰ στρατεύματά μὲ· ὅθεν σέκω
εἰς τὸν λόγον ὅπῃ σὺ ἔδωσα· ἐπειδὴ καὶ τὸν
σεῖλω

φέλω ἐκεῖ μετὴν θέλησίν μου· καθὼς σε ἔταξα· Τροπαιῖχε ἀρχιστάτηγε! (πρὸς τὸν Θεμιστοκλῆ) θέλω καὶ ἐπιθυμῶ νὰ παιδεύσω τὴν αὐθάδειαν, ἀλαζονίαν καὶ ἔπαρσιν τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος· λοιπὸν ἐτοιμάσθη νὰ πηγαίνης κατ' αὐτῆς μετ' ἐκεῖνα τὰ στρατεύματα ὅπῃ ἀναγκᾶς καὶ μετ' ὅσα ἄλλα χρειάζεσαι, διὰ νὰ βάλῃς εἰς πρᾶξιν τὴν ὄργην καὶ θυμὸν μου ὅπῃ ἔχω κατ' αὐτῆς· κατάκαυσαι, κατεδάφισαι καὶ ἐρήμαξε ὅλης ἐκείνης τῆς τόπῃς διὰ νὰ αἰδοθανθῆν τὸ βᾶρος τῶν δεσμῶν μου αἱ Θῆβαι, ἡ Σπάρτη, ἡ Κόρινθος, τὸ Ἄργος καὶ αἱ Ἀθηναί· διὰ δὲ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Αἰγύπτου, περὶ ἧς πρότερον εἶπομεν, ἢμπορεῖ κάθε ἄλλος ἀρχιστάτηγος νὰ διωρισθῆ, διὰ νὰ αἰδοθανθῆ καὶ αὐτὴ τὴν ὄργην καὶ τὸν θυμὸν μου.

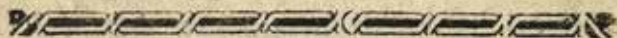
ΘΕΜ. (Τώρα ἐχάθην βέβαια, ἂν δὲν κάμω τὸ θέλημά τε διὰ νὰ πολεμήσω τὴν πατρίδα μου) (μόνος τε.)

ΛΥΣ. Καὶ διὰ νὰ μοι δῶσῃς ἀπόκρισιν μετ' ἔκραξες νὰ μου φανερώτῃς τὴν . . . . .

ΞΕΡ. Φθάνεισθε! ὀλίγα λόγια· πήγαίτε καὶ πρόσφερε εἰς τὴν πατρίδα σὴ αὐτὴν τὴν εἴδησιν· μετ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλω τῆς σελῆ τὸν ἔξοριστὸν τῆς Θεμιστοκλῆ συντροφευμένον καὶ συνοδευμένον καθὼς εἶπα παραπάνω.

ΛΥΣ. Ἄχ! δυσυχισμένην μετ' πατρίδα καὶ ἑλλάδα! πάλιν εἰς βᾶσανα θέλεις ἔμβη· ἄχ Ἀσπασία δὲν σε μεταβλέπω πλέον (ἀναχωρεῖ ὁμῆ μετ' ἧς συντρόφου τε ἑλλήνας)

Σ Κ Η Ν Η' Η'.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΕΡΞΗΣ, ΣΕΒΑΣΤΟΣ.

ΘΕΜ. (Νὰ ἐπιβηλευθῶ ἐγὼ τὴν πατρίδα μὴ, καθὼς θέλει ὁ Ξέρξης; αὐτὸ ποτὲ δὲν θέλω τὸ κάμη) (σοχαζόμενος.)

ΞΕΡ. Ἀρχιζαράτηγέ μου τί σοχαζέσαι τόσο πολύ;

ΘΕΜ. Ἀχ βασιλέα μου! ἀλλάξαι τὴν γνώμην σου αὐτὴν· ἤμπορῆμεν μὲ περισσότερον ὠφέλός μας νὰ ὑποτάξωμεν τόσα γένη καὶ κόσμον.

ΞΕΡ. Προτῆ νὰ συντριψῶ τὴν αὐθάδεια τῆς ἐλλάδος καὶ τῶν ἐχθρῶν μου τῶν Ἀθηναίων, δὲν φροντίζω διὰ κανένα ἄλλο πρῶγμα, καὶ ἂν ἤθελα ἤμπορέσῃ νὰ ὑποτάξω ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον.

ΘΕΜ. Στοχάσθαι . . . . .

ΞΕΡ. Δὲν ἔχω νὰ σοχαθῶ πλέον ἄλλο· ἀπεφάσισα καὶ ἔτω πρέπει νὰ γένη τὸ θέλημά μου· καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ μὴ ἀνδίσταται εἰς αὐτὸ μὲ παροργίζει καὶ με κάμνει ἐχθρόν τε.

ΘΕΜ. Διάλεξαι λοιπὸν ἄλλον τινα ἀρχιζαράτηγον διὰ αὐτὴν τὴν κατὰ τῆς ἐλλάδος ἐκστρατείαν.

ΞΕΡ. Καὶ διατί;

ΘΕΜ. Τὸ ἀξίωμα εἰς τὸ ὁποῖον με φέρετε καὶ τὸ σκήπτρον ὅπῃ μοι ἐγχειρίσατε τὸ ἀφίων

ρίνω εἰς τῆς πόδας σας (τὸ κέρνει καὶ τὸ βάζει εἰς τῆς πόδας τῆ Ἑίρη·)

ΞΕΡ. Καὶ τί δηλοῖ αὐτό σε τὸ κάμωμα;

ΘΕΜ. Καὶ τί ζητεῖς διὰ νὰ γένω ἐγὼ ὀφθορεὺς καὶ ὁ ἀφανισμὸς τῆς πατρίδος με; αὐτὸ δὲν θέλει γένη ποτὲ ἕως ὅπῃ θέλω ἔχει πνοὴν εἰς τὸν κόσμον.

ΣΕΒ. (Τι τόλμην βλέπω εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.)

ΞΕΡ. Πατρίδα σε δὲν εἶναι πλεόν αἱ Ἀθῆναι· ἀπὸ αὐτὰς κατεδιώχθης, ἐξωρίθης καὶ κατατρέχεσαι ἕως καὶ τὴν σήμερον· πατρίς σε εἶναι τώρα ἡ βασιλεύουσα αὐτὴ ὅπῃ σε ἐδέχθη με' κάθε προθυμίαν, σὲ ἠναγκαλίωθη, καί σε ὑπερασπίζεται ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς τῶν ἐχθρῶν σε.

ΘΕΜ. Ὅποιος με ὑπερασπίζεται τῷ ὄντι, πρέπει νὰ θέλῃ καὶ τὸ καλὸν με· ἐγὼ ἐγεννήθην εἰς τὰς Ἀθῆνας, καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾶ τινὰς τὸν τόπον, εἰς τὸ ὅποιον ἐγεννήθην, εἶναι φυσικὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον· καὶ αὐτὰ τὰ ἄλογα ζῶα ἀγαπᾷ τὰ σπήλαια καὶ τὰς φωλαίας εἰς τὰς ὁποίας ἐγεννήθησαν καὶ αὐξήσαν.

ΞΕΡ. (Ἄχ! τὰ λόγια τα με παροργίζου) λοιπὸν ἀγαπᾶς τὰς Ἀθῆνας ἀκόμη; καὶ ποῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ καλὸν ὅπῃ σε ὑποχρεώνει νὰ τὰς ἀγαπᾶς τόσον;

ΘΕΜ. Ὅλα βασιλέα με! ἡ σάκτι τῶν προγόνων με, οἱ ἱεροὶ νόμοι, οἱ ναοί τις, οἱ ὑπερασπιζόμενοι αὐτὴν θεοί, ἡ γλαφυρότης τῆς

γλώσσης, ἡ μάστιξις καὶ προκοπή, τὰ ἤθη-
της τὰ καλά, ἡ εὐταξία, τὰ αἵματα καὶ οἱ
ἰδρωτοὶ τῶν ἡρώων ὅπῃ πρὸς δέξαντις ἐχύθη-
σαν, αἱ περιδιαβάσειςτις, αἱ πέτραι καὶ ἡ
γῆτις, ὁ ἀήρτις καὶ τὰ τεύχητις καὶ ὅλα,
ἐνὶ λόγῳ, ὅσα εὐρίσκονται εἰς αὐτήν.

ΞΕΡ. Ἀχάρσειε! ἔμπροσθέν μὲ ἀνδαδιάζεις καὶ
ὀμιλεῖς μὲ τὴν ἐμφρασιν ἐπαινῶν καὶ ἐγκω-
μιάζων ἕνα τόπον ὅπῃ ἐγὼ μισῶ; τολμᾶς
καὶ δείχνεις τὴν ἀγάπην καὶ κλίσιν πρὸς
τὴν ἑλλάδα, ὅπῃ με αὐτὰ τὰ λόγια πλη-
γώνεις τὴν καρδίαν μου; (καταβαίνει ἀπὸ τὸν
θρόνον τε.)

ΘΕΜ. Ἐγὼ εἶμας ἕνας ὅπῃ. . . . .

ΞΕΡ. Ἐσύ εἶσαι ἀκόμι ἐχθρὸς μου· ματαίως
λοιπὸν ἠλπισα τὴν καθάρην σε φίλιαν καὶ σε
ἔδειξα τὸσας πλεσιπαρόχης εὐεργεσίας.

ΘΕΜ. Αὐταὶ εἶναι κεχαραγμέναί με χρυσὰ
γράμματα εἰς τὰ φύλλα τῆς καρδίας μου· διώ-
ρισέ με μεγαλιώτατε! μὲ ἄλλῃ ἐχθρὸς νὰ
πολεμήσω, καὶ θελῶ χύσει τὸ αἷμα μου δι' ἐ-
σένα τὸν βασιλέα μου· ἂν ὅμως ζητῆς νὰ με με-
ταχειριθῆς πρὸς Ζημίαν τῆς πατρίδος μου, καὶ
νὰ με ὑποχρεώσης εἰς τὸ νὰ σε συμβουδῆσω
εἰς τὸ νὰ εὐγάλης τὸν θυμόν σου κατ' αὐτῆς
τῆς πατρίδος μου, γελοῖέσαι εἰς τῆτο Ξέρξην·
ἐπειδὴ ἐγὼ δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν προκρίνω
μυρίαι θανάτους, παρὰ νὰ ἐκτελέσω τὴν γνώ-
μην καὶ θελήσιν σου.

ΞΕΡ. Φθάνει σε· σοχάση καλά τὸ συμφερώ-
τερόν σου καὶ ἀπαφάσισαι· ἐν ᾧ εἶσαι φίλος

τῷ Ξέρξῃ δὲν πρέπει νὰ ὑπερασπίζεσθαι τὴν πατρίδα σὺ τὰς Ἀθήνας.

ΘΕΜ. Τὸν σκοπὸν μὴ καὶ τὴν γνώμην μὴ τὴν ἐφάνερωσα παρρησιακῶς εἰς τὴν βασιλείαν σου· περισσότερον δὲν ἔχω νὰ εἰπῶ.

ΞΕΡ. Ἀφ' ἧ εἶναι ἔττι, ἤξευρε λοιπὸν ὅτι τὴν τὴν σιχμὴν ἀπορασίζεται ἡτύχη σου.

ΘΕΜ. Τὸ καταλαμβάνω πολλὰ καλὰ.

ΞΕΡ. Μὲ αὐτὴν σὺ τὴν ἰσχυρογνωμίαν παρηργίζεις ἕνα ὅπῃ ἠμπορεῖ πάντοτε νὰ σε ἔχη εὐτυχημένον.

ΘΕΜ. Μὰ ὄχι διὰ νὰ με ἔχη ἐπίβουλον καὶ προδότην τῆς πατρίδος μου.

ΞΕΡ. Τὸ ἤξεύρεις πολλὰ καλὰ ὅτι σὺ ἠλευθέρωσα τὴν ζωὴν.

ΘΕΜ. Μὰ ὄχι τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψίν μου.

ΞΕΡ. Ἡ πατρίς σου σε μισεῖ καὶ σε κατατρέχει.

ΘΕΜ. Καὶ ἐγὼ τὴν ἀγχαπῶ καὶ δυσιάζομαι δι' αὐτήν.

ΞΕΡ. (Ὡ θεοί! τί καταφρόνησιν ὅπῃ μοι κάμνει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος!) αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἀνταμοιβὴν λαμβάνει ὁ Ξέρξης διὰ τὰς τόσας εὐεργεσίας ὅπῃ ἔδειξε πρὸς ἐσένα, καὶ σε ὑπερασπίσει ἀπὸ τὰς καταδρεμάς τῆ ἐχθρῆ σου;

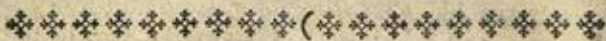
ΘΕΜ. Εἰμιχι Ἀθηναῖος, δὲν δύναμαι νὰ ἀρνήσω τὴν πατρίδα μου καὶ νὰ τὴν κατατρέξω.

ΞΕΡ. (Δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ ὑποφέρω τὴν αὐθάδειαν σου) ἄς εὐγάλην ἔξω αὐτὸν τὸν ἀχάριστον, καὶ ἄς τὸν σφαλίσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης κατὰ τὸ παρὸν, καὶ ἔπειτα

δέλο-

θέλωμεν ἰδῆ πῶς ἔχει νὰ τρομάξῃ αὐτὴ ἢ ἀνίκητος σαθερότης καὶ αὐθαδέια τῆ. (πρὸς τὸς φύλακας.)

ΘΕΜ. Ἔνας ἄδῶς ποτὲ δὲν παιδεύεται· καὶ ἂν παιδευθῶ πάντοτε θέλω φυλάξῃ καθαρόν τὸν ἑαυτὸν μὲ καὶ ἂν ἤθελαν με δώσῃ καὶ μυρίης δαπάνης, δὲν θέλω λείψῃ ἀπὸ τὸ νὰ φυλάξω τὴν τιμὴν μὲ· ἂν εἶμαι πταίσις δεχομαι τὸν δάνατον μετὰ χαρᾶς, καὶ ἂν τὸ νὰ εἶναι τινὰς πισὸς λογίζεται ὡς πταίσμα τῆ, ἐγὼ θέλω νὰ ἀποδάνω διὰ ἕνα τόσον ὠραῖον καὶ ποδητόν μοι πταίσμα, διὰ νὰ ἀποδάνω τῷ ὄντι ἄδῶς καὶ τιμημένος. (φεύγει)

Σ Κ Η Ν Η Θ'.

Ρ'ΟΞΑΝΗ ΞΕΡΞΗΣ, ΣΕΒΑΣΤΟΣ, ἔπιτα
Α' Σ Π Α Σ Ι' Α.

Ρ'ΟΞ. Τὸν Ξέρξην μετὰ βίας τὸν πιβεύω ὅτι νὰ εἶναι ἐκεῖνος ὅπῃ ἦτον πρώτον.

ΞΕΡ. Ἀ'χ πρηνυπέσσα (ταρσιάζεται ἔμπροσθεν τῆς) πόλις ἠμπορεῖ νὰ πιβεύσῃ ὅτι ἔμπροσθεν μὲ καὶ ἐνώπιον τῆς συγχλήτῃ μὲ βουλῆς καὶ τῆ λαῆ νὰ με ἀτίμασει ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ νὰ κατεφρόνησε τὰς προσαγάς μὲ ὁ ἀχάριτος διαυδευτεύωντας τῆς ἔχθρας μὲ τῆς Α'θηνάις; ἐπαινώωντας τῆς καυχᾶται εἰς αὐτῆς διὰ τὰ καλάτῃς· καὶ μὲ τὴν ἀγάπην ὅπῃ δείχνει εἰς τὴν πατρίδα τῆ τῆς Α'θηνάς, καταφρο-

φρονεῖ τὰς προσαγάς μῃ, τὴν ἀγάπην μῃ, τὴς
εὐεργίας μῃ καὶ τὰ πλήτη ὅπῃ τὸν εὐεουγετήσα.

Ρ'ΟΞ. (Ἀναλαμβάνω ὀλίγον, καὶ ἀρχίζω νὰ
ἐλπίσω πάλιν τὴν ἀγάπην τῆ) ποῖος ἤξεύ-
ρει; ἴτως ἢ θυγυτέρα τῆ ἀγκυπῶσα κανένα
Ἀθηνῶν τῶ ἐγύριτε τὴν γνώμην.

ΞΕΡ. Βλέπω τῶρα ὅτι καὶ ὁ πατήρ καὶ ἡ θυ-
γάτηρ εἶναι ἐχθροί μῃ· καὶ ἀπλῶς οἱ Ἕλλη-
νες εἶναι φυτικά ἐχθροί τῶν Περσῶν καὶ μά-
λισα τῷ Ξέρξῃ· μὰ ἐγὼ θελω τῆς ἐκδικη-
θῆ καὶ τῆς δύο καθῶς καὶ τῆς πρέπει· ἐπει-
δὴ εἶναι πονηροί, καὶ ἀχάριστοι.

Ρ'ΟΞ. (Ὅλα αὐτὰ εἶναι δι' ἐμὲ καλὰ) ὡτὰν εὐθὺς
τῆς πισηῆς σῆ τὴν καρδίαν δὲν τὴν ἔχει κα-
νένα ἄλλοις τόσον καθαρὰν.

ΞΕΡ. Τὸ βλέπω καὶ τὸ καταλαμβάνω, καὶ
ἐντρέπομαι τῶρα χεδὸν διὰ τὰ ἀπερασμένῃ.

Ρ'ΟΞ. Ἐγὼ ὅμως φοβῶμαι ὅτι ἀίσως ἔλθῃ
ἡ Ἀσπασία πρὸς ἐσὲ καὶ σὴ προσπ. . .

ΞΕΡ. Ἡ Ἀσπασία; ἄχ! δὲν πισηύωμιν τὴν πολ-
μήσην τόσον ὥστε νὰ φανῆ πλέον ἔμπροσθέν
μῃ (μὰ νὰ τι ὅτῃ ἤλθεν ἰδῶ)

Ἀ'ΣΠ. Βασιλεῦ μῃ! παρακαλῶ, ἔλεος. . .
(γυνατιθῆ ἔμπροσθέν τῆ)

Ρ'ΟΞ. (Βλέπεις τὴν αὐθάδειάν τῆς; μὴ τῆς
ἰδοῆς ἀκρόασιν (πρὸς τὸν Ξέρξην))

ΞΕΡ. (Ἀς τὴν ἀκῶσωμεν νὰ ἰδῶμεν τί ζητεῖ
(πρὸς τὴν Ρ'οξάνην))

Ἀ'ΣΠ. Ἰὲ Ξέρξῃ! σῶσον καὶ διαφύλαξον πα-
ρακαλῶ τὸν πατέρα μῃ· χάρισαί τῆ τὴν ζω-
ήν (κλαίει)

ΞΕΡ.

ΞΕΡ. (Τι ώραίαν ὄπῃ τὴν κάμνον τὰ δάκρυα καὶ ὀπόνος τῆς;)

Ρ'ΟΞ. (Φοβῆμαι νὰ μὴ τῷ ἀλλάξῃ τὴν γνώμην καὶ τὸν πλανήσῃ)

ΞΕΡ. Καὶ τολμᾶς ἐσὺ νὰ ἔλθῃς νὰ μὲ παρακαλέσῃς διὰ τὸν πατέρα σε, εἰς καιρὸν ὄπῃ αὐτὸς μὲ καταφρονεῖ, μὴ κάμνωντας τὸ θέλημά μου, καὶ ἐσὺ ἢ ἴδια δὲν ἐδέχθῃς τὸ πρόβλημα ὄπῃ διὰ τῷ Σεβασῷ σοι ἐφανέρωσα;

Α'ΣΠ. Ἀχ! ὄχι, εἰς αὐτὸ γελοῖόσαι· ἀπὸ ἐντροπὴν ἐπαρακινήθην καὶ ἀπέρριψα τὸ πρόβλημά σε· ἂν λοιπὸν εὐσπλαγχνιοθῆς καὶ μοι χάρισῃς τὸν πατέρα μου, καὶ δὲν τὸν σείλις, ἢ καρδία μου θέλει εἶναι ὅλη ἐδική σε.

Ρ'ΟΞ. (Φρενιάζω ἀκένῃσα αὐτὴν τὴν τολμηρὴν νὰ ὀμηλῇ τοιαῦτα, καὶ φοβῆμαι)

ΞΕΡ. Καὶ ἔχω ἐγὼ κανένα χρέος νὰ ὑποφέρω αὐτὸν τὸν ἀχάριστον, ὅστις ἀγαπᾷ τὴν ἑξέδρα μὴ περισσότερον ἀπὸ ἐμένα τὸν ἴδιον τὸν εὐεργέτην τε;

Α'ΣΠ. Παρακαλῶ ἐμπόδισον ὀλίγον τὸν θυμόν σε, ἴσως δυνηθῶ ἐγὼ καὶ τὸν καταπέισω διὰ νὰ σᾶς ἀκούσῃ· μή μου ἀρνεῖσθε αὐτὴν τὴν χάριν· ἀπὸ τὸν Ξέρξην ποῖος ἀνεχώρησεν ἕως τῶρα ἀπαρηγόρητος καὶ χωρὶς νὰ ἀπολαύσῃ τόζητῆμενον; καὶ ἂν ἀποτύχω ἐγὼ τῶρα, εἶμαι ἢ πρώτη ὄπῃ θὰ τὸν ἐλεγξῶ ὡς ἀσπλαγχνον καὶ σκληροκαρδίον· ἀλλ' ὄχι, αὐτὸ ποτε δὲν τὸ πισεύω· ἀδύνατον εἶναι νὰ εἶναι φυσική σε αὐτὴ ἢ αὐσηρότης· εἶμαι βεβαία ὅτι προσποιεῖσαι καὶ ἀναγκάζεις τὸν ἐαυτόν

αυτόν σε, αὐτήν τὴν φυσικὴν σε εὐσπλαγχνίαν νὰ τὴν μετασρέψῃς εἰς αὐστηρότητα, καὶ ὀργὴν· μὰ ἡ ὀργὴ αὐτὴ εἶναι μία προσποίησης εἰς ἐσένα, καὶ ἐξ ἐναντίας μόνῃ ἡ εὐσπλαγχνία εἰς ἐσὲ εὐρίσκεται. Ἄχ! βασιλέα μου, κάμε κατὰ τὴν γενναιοῦτητα καὶ μεγαλοφυΐαν σε, καὶ παρακινήσῃς εἰς σπλάγχνος.

ΞΕΡ. Σήκῃ! (ὦ τί ἐλκυστικὰ λόγια ὅπῃ διαπερνῶν τὴν καρδίαν μου)

ΡΟΞ. (Κοίταξαι! πάλιν ἀπατημένη εἶμαι;

ΞΕΡ. Κατὰπεισαι τὸν πατέρα σε νὰ με ὑπακῆσῃ καὶ θέλω τὸν ἔχει καθὼς πρῶτα καὶ πλεον καλήτερα· εἶπέτε ὅτι εἰς τὸ θέλημά τῃς ἐκεῖ νὰ διαλέξῃ τὴν καλὴν τύχην ὅπῃ ποθεῖ· εἶπέτε ὅτι βασιῶ τὸν κατ' αὐτὴν θυμόν μου καὶ ἄς σοχαοθῆ νὰ γένῃ ἄξιός τῆς εὐσπλαγχνίας μου ὅπῃ σώζηται ἀκόμι ζεσὴ καὶ δὲν ἐκρύωσεν πικυτάπασιν· ἐπειδὴ ὅσον καὶ ἂν βασιᾶται περισσότερον μία ὀργὴ, τόσον σφοδρότερα καὶ θανατιφορώτερος γίνεται· (ἀναχωρεῖ μὴ τῆς φύλακᾶς τε·)

~~~~~

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

Α΄ ΣΠΑΣΙΛΑ, ΡΟΞΑΝΗ

ΡΟΞ. (Ἡ ζηλοτυπία μου μὲ κάμνει νὰ τρελαθῶ)

Α΄ ΣΠ. Συμπάθησόν με πρινυγιπέσσα ὅπῃ ἡ ναγκάοθην ἀπὸ ἐνα χρέος νὰ

ΡΟΞ.

Ρ' Ξ. Φύγε ἀπ' ἔμπροσθέν μου, ὑπερήφανη·
 δολερὴ καὶ ἄπιστη! θέλεις νὰ ἐθωάθῃς καὶ
 νὰ δικαιολογηθῇς μὲ προφάσεις ἀποτηλαί·
 εὐκρίτες, τὸ βλέπω πολλά καλά, καὶ κλίνω
 τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν θρίαμβόν σου· τῶρα κα-
 ταλαμβάνω πολλά καλά τὰς καταφρονήσεις
 ὅπῃ μοι ἐδειχθῆν ὁ Ξέρξης ἐξ αἰτίας σου, καὶ
 τὰς ὑπόφωνα ἕως τῶρα.

Α' ΣΠ. Τὰ παράπονά σου καὶ τὸν θυμόν σου προη-
 γιέσσα θέλω τὸν ὑποφέρει μὲ ἀδιαφορίαν·
 συμπαθῶ τὸν πόνον ὅπῃ ἔχεις καὶ σε θλίβει
 τὴν καρδίαν, ἐπειδὴ δὲν ἤξεύρεις καὶ τῆς ἐδι-
 κήσεως πόνης ὅπῃ καταταυρανῶν τὴν ἐδικήν μου·
 ἂν ἤξευρες ποῖον ὑποκείμενον φλογίζει τὴν
 ψυχὴν μου καὶ τὴν καρδίαν μου, δὲν ἤθελες μοι
 ὁμιλήσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀλλ' ἤθε-
 λες κρίνῃ τότε ἂν εἶμαι ἀξία φθόνου ἢ ἐλέους·
 (φεύγει)

Σ Κ Η Ν Η ΙΑ'.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ, Ρ' ΟΞΑΝΗ.

ΣΕΒ. (Τὴν σύγχυσιν καὶ τὸν θυμόν ὅπῃ
 φαίνεται νὰ ἔχη ὁ Ξέρξης ἄς τὸν μεταχει-
 ρισθῶ πρὸς ἑμεῖς.)

Ρ' ΟΞ. Σεβαστε! ἄχ, σε παρακαλῶ μάθε με
 πῶς νὰ ἐνδιητῶ τὸν Ξέρξην;

ΣΕΒ. Οὐδέμις τῆς ἐδικήσεως εἶναι ἀνσιχτός·
 ἂν λοιπὸν θέλεις νὰ πιάσῃς αὐτὸν τὸν δρόμον
 πρὸς·

πρέπει οί φίλοι σε νά ένωθῶν μέ τῆς ἐδικῆς με·
καί ἔτιωσ ἀμφοτέροι θέλομεν ἐκδικηθῆ καί θέ-
λομεν γένη κύριοι καί τῶ σκήπτρῳ καί τῆς κοι-
ρώνας· θέλεις ἄλλο;

Ρ'ΟΞ. Καί ποῖοι εἶναι οί φίλοι σε, οἵτινες,
μοι λέγεις, νά ένωθῶν μέ τῆς ἐδικῆς με,

ΣΕΒ. Οί ἐδικοί με φίλοι εἶναι τὰ ἀναρίθμητα
στρατεύματα ὅπῃ ἀπεσάτησαν εἰς τῆ Αἴγυπ-
τον· τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς ἐμένε· τῆς
πόρτας ταύτης τῆς βασιλευῆσης τῆς φυλάττει
ὁ Ὀρόντης Ἀρχισράτηγος κατὰ τὸ νεῦμα με
καί κατὰ τὴν προσαγήν με· τὸ γράμμα τῆτο
μοι ἐσάλδη ἀπ' αὐτόν· (τῆς τὸ ἐγχειρίζει)

Ρ'ΟΞ. Πήγαινε εἰς τὴν κατοικίαν με, καί ἐκεῖ
πρόσμενέ με· εὐθύς φθάσω καί ἐγώ, ἐκεῖ θέλο-
μεν ὁμιλήσει τὰ χρειώδη· ἐπειδὴ ἐδῶ εἶναι
κίνδυνος νά ὁμιλήσωμεν περὶ τοιῶτων πραγ-
μάτων.

ΣΕΒ. Ἐπειτα ἤμπορῶ νά ἐλπίσω τὴν δεξιάν
σε καί

Ρ'ΟΞ. Πήγαινε, καθώς σε εἶπα, ἐγώ θέλω
σε εὐχαρισῆσει καί θέλω σε γνωρίσει διὰ ἱε-
ρασίην με·

ΣΕΒ. (Πάντοτε ἀγαπῆσα καί ἤλπιζα νά ἐπι-
τύχω ἕνα τοιῶτον ἀρμόδιον καιρὸν διὰ νὰ ἐκ-
τελέσω τὸν σκοπὸν με καί ἀπολαύσω τὴν πρι-
ვიλέσση· εἰς σύζυγόν με (φίλγη)

ΣΚΗΝΗ' ΙΒ'.

Ρ' ΟΞΑ' ΝΗ μόνη.

Ρ'ΟΞ. **Κ**αὶ ἤμπορεῖ, Ρ'οξάνη! νὰ ὑποφέρῃ ἡ καρδία σου καὶ νὰ κατατρέξῃ ἓνα ὅπῃ πρότερον ἐλάτρευεν; μὰ, ἄχ! ὁ ἄπιστος αὐτὸς πολλὰ με κατεφρόνησε; καὶ πολλὰ μὲ ἀδικήσε ἀγαπῶντας ἄλλας; ἄς λάβῃ λοιπὸν τῶρα τὴν ποινὴν τῆς ἀπιστίας τῆς· καὶ ἂν τὸν ἴδῃ εἰς χίλια κομμάτια κομματιασμένον δὲν θέλω χύσει ἓνα δάκρυον· μάλισα ἀγαπῶν ἀτὲ ἀλοηθήσῃ αὐτὸ ὀυλήγορα καὶ νὰ ἐλθῇ εὐθύς ἐκεῖνῃ ἡ ὥρα μὰ, ὦ θεοί! τί θηριώδες πρᾶγμα ὅπῃ ἐπίδυμῶ; ἡ καρδία μὲ ἀρχίζει νὰ τρέμῃ· θεοὶ συμπαθήσατέ μοι, ὅτι τὸ παράπονόν μὲ δὲν εἶναι μικρόν· ἕως τῶρα ὁ βάρβαρος με ἠγάπα καὶ με ἐλάτρευε καὶ ἤμνη ὅλη ἐδική τῃς· καὶ τῶρα ὁ ἄσπλαγχνος μὲ ἀπέβαλε καὶ ἀγάπησεν ἄλλην· αὐτὴν τὴν ἀδικίαν μὴ ὑποφέρῃσα καὶ ἐγώ, θέλω νὰ ἐδικηθῶ μὲ ὅ,τι τρόπον ἤμπορεσω καθὼς τῇ πρέπει.
(φεύγει)

Τέλος τῆς δευτέρας Πράξεως.

ΠΡΑΞΕΙΣ Γ.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ φυλακτούμενος ἄς μίαν οἰκίαν, ἔπι-
τα ΣΕΒΑΣΤΟΣ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

Ω πατρίς, ᾧ γλυκύτερον ὄνομα Ἀθή-
ναι, δι' ἐμέ δὲ φθοροποιὸν ἄνωθεν καὶ
ἐξ ἀρχῆς! μ' ὅλον τῆτο πάντοτε μεεῖται γλυ-
κυτάτη· δι' ἐσὲ δὲν ἐψήρισα κόπης καὶ κινδύ-
νης τῆς ζωῆς με, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀπα-
θαντίσω τὸ ὄνομά σε καὶ τὴν δόξαν σε, τὸ
ὁποῖον καὶ ἔγινεν· μετὰ ταῦτα ὑπόρρηξα ἀν-
δρείως καὶ τῆς κατὰ δόξαν σε· ἐξωρίσθην, κα-
τετρέχθην, ἐταξίδευτα σερραίντε καὶ θαλάσ-
σαν με ὑπομονὴν, παλεύωντες με βίβανα
πολλὰ, κακοπαθείς, κινδύνος τῆς θαλάσ-
σης καὶ ἄλλα ἀνεπίδητα κακὰ· καὶ μ' ὅλον
ὅπῃ ἔπαθον τόσα ἐξ αἰτίης σε, ἢ πρὸς σὲ ἀ-
γάπη με δὲν ἐσμικρύνθη ἀπὸ ἐμέ· μήτε ἔ-
λειψεν ἀπὸ τὸ ζόμμε με τὸ γλυκύτερόν μοι
ὄνομά σε· καὶ διὰ νὰ φανῶ πρὸς σε πάντοτε
πιστὸς ἀναγκάζομαι νὰ φινῶ ἀχάρισος· καὶ
πρὸς ποῖον; εἰς ἓνα βασιλεῖα τόσον εὐσπλαγχι-

νον, γενναῖον, ἰσχυρὸν, συμπαθητικὸν καὶ
 εὐεργετήν με ἄκρον· μὴ ὅλον ὅπῃ ἐνίκηθῃ κατε-
 διώχθῃ, καθυβρίθῃ παρ' ἐμῆ καὶ ἀπὸ τὰ
 κρατεύματά με, μὴ ὅλον τῆτο ἔπεσα τώρῳ
 εἰς τὰς χεῖρας τε, καὶ αὐτὸς, κάθε ὕβριν καὶ
 φθορὰν ὅπῃ τῷ ἐπροξένισα, τὴν ἀλισμόνισε
 καὶ με ἐδέχθῃ εὐμενῶς, πρὸς τῆτοις καὶ με ἐ-
 φιλοδώρησε καὶ με ἐπεσώρευσε με τόσα πλῆ-
 τη καὶ εὐεργεσίας πλυσιοπαρόχης καὶ δόξας
 ὑπερμέτρης· ἐκτὸς τῆτων (ὦ γενναϊότης ἀ-
 νήκῃς!) μοι ἐνεμπισεύθῃ ὅλα τε τὰ ἀν-
 δρῆια κρατεύματα κηρύττωντάς με διὰ πλη-
 ρεξέσιον ἀρχικρατήγόν τε, διὰ νὰ ἔλθῳ μετ'
 αὐτῷ με ὅλα τὰ κρατεύματα κατὰ σὴ τῆς
 πατρίδος με καὶ ὅλης τῆς ἐλλάδος· ὅλα τε
 τὰ ἄλλα καὶ αὐτάς τὰς εὐεργεσίας τε τὰς
 ἐδέχθῃν ἀσμένως· μὰ τὸ νὰ κινήσω κατὰ
 σὴ καὶ νὰ σε ἐπιβηλεύθῳ τὴν γλυκυτάτην
 πατρίδα με θαρσαλέως τὸ ἀπέβαλα· ὦ θεοὶ
 πῶς νὰ ὑποφέρω τὴν ἰδέαν τῆς ἀχαριστίας ὅ-
 πῃ ἀναγκάζομαι νὰ δείξω πρὸς τὸν Ξέρξην·
 ζαλίζομαι τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἀπορῶ πῶς ἔχω
 νὰ ὑποφέρω τὴν ἐπιβλήν, ἢ τὴν ἀχαριστίαν,
 ἀπὸ τὰ ὅποια ἓνα ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐκλέξω·
 μὰ ἐλπίζω νὰ τὰ ἀποφύγω καὶ τὰ δύο ἐ-
 κλέγωντάς νὰ κάμω ἓνα τρίτον μέσον· με-
 τὸ ὅποῖον μήτε ἐπίβελος τῆς πατρίδος με μή-
 τε ἀχάριτος πρὸς τὸν Ξέρξην θείω φανῆ.

ΣΕΒ. Θεμιστοκλή! ἐσάλθῃν ἀπὸ τὸν Ξέρξην
 διὰ νὰ μοι φανερώσης τὴν ἀπόφασίν σου· αὐ-
 τὸς ἀγαπᾷ νὰ ἀλλάξῃς τὴν γνώμην σου, διὰ
 νὰ

νά σέ ἔχη καθώς καὶ πρότον· τὸ ὁποῖον καὶ τὸ ἐλπίζει, ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖ μὲ κανέ-
να τρόπον νὰ καταλάβῃ πῶς νὰ φανῆς ἀχά-
ριστος πρὸς αὐτὸν ὅπῃ σοι ἔδειξε τόσας εὐερ-
γείας.

ΘΕΜ. Ἀχ! μὴ γένοιτο νὰ φανῶ τόσον ἀχά-
ριστο. ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τὸ γινώσκει· εἶ-
δε νὰ ἐδύνατο καὶ ὁ βασιλεὺς νὰ ἰδῇ τῆς
καρδίας μου! ἀλλὰ φίλεμα πῆγαίνέ με παρα-
καλῶ πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ

ΣΕΒ. Δὲν εἶναι ἄδεια· ἢ ἔρχεσαι τώρα εὐ-
δοῦς μετ' ἐμῶ εἰς τὸν βωμὸν διὰ νὰ κάμῃς ὄρ-
κον ὅτι θέλεις μιτήσῃ διὰ πάντα τὰς Ἀθή-
νας καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἀλλέως δὲν θέλεις
ἀξιοθῆ νὰ παρρησιασθῆς ἐνώπιον τοῦ Ξέρξε
καὶ νὰ τὸν ἰδῆς.

ΘΕΜ. Οὔτε μὲ ἄλλην τινα συμφωνίαν δὲν
ἠμπορεῖ νὰ μοι δοθῆ ἢ ἄδεια νὰ ἰδῶ τὸν εὐερ-
γέτην μου;

ΣΕΒ. Βεβαιότατα ὄχι· κάμε πρότον τὸν ὄρ-
κον σου, καὶ ἔπειτα σε παρρησιάζω εἰς αὐτὸν,
καὶ θέλεις εἶπαι πρὸς αὐτὸν πάλιν ὁ πρῶτος,
μάλιστα καλήτερα· ἂν ὁμως δὲν θελήσῃς νὰ
ὀρκοθῆς κατὰ τὴν προσαγῆντήν, ἀλλὰ σέ-
κεσαι σερεῶς εἰς τὴν γνώμην σου, ἐγὼ γρέμω-
σο χαζόμενος τὴν τύχην σου· καὶ ἤξευρε ὅτι
εἰς τὰτο ὁ Ξέρξης εἶναι ἀδυσώπιτος.

ΘΕΜ. Ἀχ! ἔχω νὰ ἀποσατήσω λοιπὸν κατὰ
τῆς πατρίδος μου, ἢ νὰ ὑποφέρω νὰ φανῶ ἀχάρι-
στος πρὸς τὸν εὐεργέτην μου; ὄχι! μήτε τὸ ἓνα,
μήτε τὸ ἄλλο νὰ μὴ γένη· ἀλλέως δὲν ἠμπορῶ

να δείξω εἰς τὸν κόσμον τὴν εὐγνωμοσύνην μὲ ὅπως χρεώσῃ εἰς τὸν Ξέρξην τὸν εὐεργέτην μου, καὶ τὸ χρέος ὅπως ἴσῃ πρὸς τὴν πατρίδα μου, εἰμὴ ἀποθνήσκων τας.) (σοχαζόμενος)

ΣΕΒ. Ἐἴπεφάσις; τί συλλογίζεσαι τόσον πολλά;

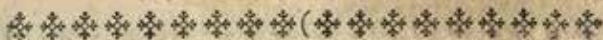
ΘΕΜ. Ναὶ ἀπεφάσισα· (ἄς ἐλευθερωθῶ μίαν φορὴν ἀπὸ αὐτὸν τὸν λαβύρινθον, καὶ ἄς κρίνῃ ἔπειτα ὁ κόσμος αὐτὴν τὴν βιασικὴν, καὶ δικαίω μὲ ἀπόφασιν.) Σεβασὲ πῆγαγε καὶ ἐτοίματε τὸ ποτήριον καὶ ὅ, τι ἄλλο χρειάζεται διὰ νὰ γίνῃ ὁ ὄρκος· ἐγὼ ἀπεφάσισα καὶ ἔρχομαι.

ΣΕΒ. Τρέχω λοιπὸν μετὰ μεγάλης χαρᾶς πρὸς τὸν Ξέρξην διὰ νὰ ἐτοιμαθῇ καὶ αὐτὸς νὰ εὐρεθῇ παρῶν εἰς τὴν ὀρκοδοσίαν τε.

ΘΕΜ. Ἄχνηταί με! ὁ Λυτίμαχος ἀνεχώρησεν, ἢ εὐρίσκεται ἀκόμι ἐδῶ;

ΣΕΒ. Τετὴν τὴν ὥραν καταγίνονται εἰς τὸ νὰ λύσῃν τὰ πανία τῆ καρβίς καὶ νὰ σηκώσῃν τὰς ἀγκύρας διὰ νὰ ἀναχωρήσῃν.

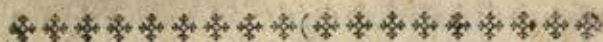
ΘΕΜ. Ἄχ! ἐμπόδισον αὐτὸν· ἐπιθυμῶ νὰ εὐρεθῇ καὶ αὐτὸς παρῶν εἰς αὐτὸ τὸ μέγαλον ἔργον ὅπως ἔχω νὰ κάμω· πρόσφερε πρὸς τέτοις παρακαλῶ εἰς τὸν βασιλέα μου τὸ σέβας μου καὶ τὰ προσκυνήματα.

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ μόνος.

ΘΕΜ. Ἀ^ς λάμψη λοιπὸν τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἡμεν, καθὼς λάμπει καὶ τὸ φῶς εἰς τὴν κανδύλλαν· τὸ ὁποῖον ἀφ' ἧ σωθῆ τὸ λαδὶ σπινθοβολεῖ καὶ προσξενόντας λάμψιν μεγαλύτεραν εὐδύς σβύσει· καὶ τί κακὸν εἶναι τέλος πάντων αὐτὸς ὁ θάνατος; ἂν εἶναι κανένα καλὸν πρᾶγμα, ἅς ταχύνωμεν νὰ τὸν φθάσωμεν, εἰδὲ καὶ εἶναι κακὸν, ἅς πασχίσωμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὸν φόβον ὅπῃ δοκιμάζομεν προσμένοντέστον· ἐκεῖνος ὅπῃ προκρίνει τὴν ζωὴν ἀπὸ τὴν δόξαν καὶ ὑπόληψιν, εἶναι ἀναξίος αὐτῆς τῆς ζωῆς· ἡ ζωὴ εἶναι ἕνα πρᾶγμα κοινὸν εἰς ὅσους γεννῶνται· ἡ δὲ δόξα εἶναι ἴδιον ἀγαθὸν τῶν μεγαλοψύχων ἀνδρῶν· ἕνας ἀπλῆς καὶ ποταπὸς αἰθρῶπος, ἀγνώριστος εἰς ἄλλους, ὡς καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν τε, φοβεῖται τὸν θάνατον· ἐπειδὴ ἀποθνήσκοντας, ὡς θνητῶς, μαζὺ μὲ τὸ σῶμα φέρνει εἰς τὸν τάφον τε ὅλα τε ὅσα ἔχει· ἕνας δὲ ὅπῃ, ἐν ᾧ ἀποθνήσκει, ἡμπορεῖ νὰ ἐνδυμηθῆ, χωρὶς νὰ ἐντραπῆ, τὸ πῶς ἐζητεν εἰς τὸν κόσμον, δὲν φοβεῖται τὸν θάνατον· φύλακες! φεράτέ μοι τὸν Νεοκλῆν τὸν υἱὸν μου καὶ τὴν θυγατέρα μου τὴν Ἀσπασίαν.

ΣΚΗΝΗ Γ.

ΝΕΟΚΛΗΣ, ΑΣΠΑΣΙΑ καὶ αὐτός.

ΝΕΟΚΛ. Ἀχ ἀκριβέστατε πατέρα!

ΑΣΠ. Ἀχ, γλυκύτατέ μοι γεννίτωρ!

ΝΕΟΚΛ. Ἀληθεύει λοιπὸν ὅτι ἀπεφάτισες
να μὴ φανῆς ἀγνώμων πρὸς τὸν Ξέρξην;

ΑΣΠ. Ἀληθεύει ὅτι λυπηθεὶς τόσον ἡμᾶς τὰ
παιδιά σου ὅσον καὶ τὸν ἑαυτὸν σου ἀπεφάτισες
να ἀλλάξῃς γνώμην;

ΘΕΜ. Σιωπήσατε καὶ δώσατε ἀκρόασιν καὶ σὶ
δύω εἰς ὅσα σᾶς εἰπῶ· ἐπειδὴ καὶ σᾶς εἶναι
γνωστὸν ὁποῖαν ὑποταγὴν ὀφείλησι να δείχ-
ναι τὰ τέκνα πρὸς τὰς γονεῖς των.

ΝΕΟΚΛ. Δὶ πρὸς τὰ τέκνα προσάγει τῶν
γονέων, εἶναι ἓνας ἱερὸς δεσμὸς καὶ νόμος εἰς
τὰ παιδιά.

ΑΣΠ. Εἶναι ἓνας ἀμετάτρεπτος φυσικὸς νό-
μος ἢ πρὸς τὰς γονεῖς ὑποταγὴ τῶν παιδῶν.

ΘΕΜ. Πολλὰ καλὰ ἤξεύρετε τὸ χρέος σας·
ὁδὸν καὶ σᾶς προσάξω ἐκεῖνο ὅπῃ εἶλω να
σᾶς εἰπῶ να τὸ φυλάξῃτε μυστικὸν ἕως ὅπῃ
να λάβῃ τέλος τὸ ἐπιχειρήματά μου.

ΝΕΟΚΛ. Ὁ ἦρὸς σας ὁ Νεοκλῆς εἶναι ἕτοιμος
εἰς τὸ να σᾶς τὸ ὑποσχεθῆ.

ΑΣΠ. Καὶ ἐγὼ ὁμοίως μεθ' ὄρκου τὸ ὑπέ-
σχομαι.

ΘΕΜ. Καθήσατε λοιπὸν καὶ δώσατε προσο-
χήν (κάθουσαι) εἰς αὐτὰ ὅπῃ ἔχω να σᾶς εἰπῶ

πρέπει νά μοι δώσητε σημεῖα τῆς μεγαλοκαρδίας σας.

ΝΕΟΚΛ. (Τρέμει ἡ καρδία μου ἕως ἧ νά ἀκύνσω τὸ τί θεῶ εἶπῃ)

Α΄ΣΠ. (Παγώνει τὸ αἷμα μου ἀπὸ τὰ λόγια τα.)

ΘΕΜ. Φίλτατά μου τέκνα! αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία φορά ὅπῃ ὀμιλῶ μαζίσας· ἕως γένην τὴν ὥραν, μὴ ἐπαριθμῶντας καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἐξορίας μου, ἔζησα μὲ κάθε τιμὴν καὶ δόξαν, ἂν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θελήσω νά ζήσω περισσότερον καιρὸν εἰς τὸν ἴδιον τρόπον, ἢ μπορῶ, ὅμως κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκομαι, πρέπει νά χάσω τὸν καρπὸν τῶν κόπων μου ὅμῃ με τὴν ζωὴν μου, καὶ αὐτὴν τῆς τιμῆν μου· διὰ νά μὴ ἀτιμασθῶσι λοιπὸν αἱ πράξεις μου καὶ ἡ ὑπόληψίς μου, πρέπει νά ἀποδάνω, διὰ νά ἀποφύγω κάθε ἀτιμίαν ὅπῃ ἢ μπορεῖ νά μοι ἀκολουθήσῃ.

ΝΕΟΚΛ. Φιλοσοφώτατέ μοι πάτερ τί λέγεις;

Α΄ΣΠ. Τί εἶναι αὐτοὶ οἱ λογισμοὶ ὅπῃ βάνης εἰς τὸν νῦν σου;

ΘΕΜ. Οἱ μέγας Ζέρξης, ἠξεύρετε πολλὰ καλὰ ὅτι εἶναι εὐεργέτης μου, καὶ ὅτι αἱ Ἀθήναι εἶναι ἡ πατρίς μου εἰς τὰς ὁποίας καὶ ἐγεννήθην καὶ ἀνετράφην, καθὼς δὲν σᾶς λαυδάνει· ὅθεν καὶ εἰς μὲν τὸν Ζέρξην, ὅς τις μὲ ἔδωκεν τοσαύτας εὐεργεσίας καὶ πλῆτη ὀφείλω εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαριστίας ἀθανάτους· εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας, εἰς τὰς ὁποίας ἐγεννήθην καὶ ἀνετράφην χρεωστῶ πῖσιν· αὐτὰ
τὰ

τὰ δύο καθήκοντα εἶναι ἀντικείμενα καὶ ἀν-
 δίκεται τὸ ἓνα εἰς τὸ ἄλλο· καὶ ἂν ἀποφα-
 σίσω τὴν ἐκπλήρωσιν, τῆ ἐνός πρέπει νὰ πα-
 ρέβω τὸ ἄλλο· καὶ ἀναγκη εἶναι λοιπὸν ἢ νὰ
 φανῶ προδότης καὶ ἐπίβηλος τῆς πατρίδος μου,
 ἢ νὰ φανῶ ἀγνώμων πρὸς τὸν εὐεργέτην μου·
 ἀλλ' ἐγὼ μὲ τὸν θάνατον ἠμπορῶ νὰ ἀποφύ-
 γω καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο· ἓνα κομμάτι
 φαρμάκι ἰσχυρώτατον πάντοτε συνηθίζω,
 μάλιστα διὰ προσιώχης περιστάσεις, νὰ βασῶ
 μαζὶ μὴ διὰ νὰ μὲ δώσῃ τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου.

ΑΨΠ. Πῶς; καὶ δὲν ὑποσχέθης τῷ Ξέρξῃ
 νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸν βωμὸν διὰ νὰ κάμῃς τὸν
 ὄρκον.

ΘΕΜ. Ναί, καὶ ἔμπροσθέν τι πρέπει νὰ ἐκτε-
 λεσθῆ αὐτὸς ὁ σκοπὸς, ὅπῃ ἔχω κατα νῦν.

ΝΕΟΚΛ. Ὁ Σεβαστὸς κηρύττει μὲ βεβαιότη-
 τα ὅτι θὰ βάλης ὄρκον ἐμπιστοσύνης, καὶ σὲ
 προσμελεῖ καὶ ὁ Ξέρξης νὰ πηγαίνῃς εἰς τὸν
 βωμὸν.

ΘΕΜ. Ἡξεύρω ὅτι ὁ Ξέρξης πιστεύει ὅτι ἀφ'
 ἢ πηγαίνω ἐκεῖ θὰ βάλω τὸν ὄρκον· καὶ αὐ-
 τὴ ἢ ἀπάτη με ὠφελεῖ ἐμένα· ἐπειδὴ με αὐ-
 τὴν τὴν ἐλπίδα ὁ Ξέρξης θέλει μὲ δεχθῆ
 καὶ θέλει μοι δώσῃ ἀκρόατιν, τὸ ὅποιον καὶ
 ἐπιθυμῶ ἐγὼ· ἐπιθυμῆσα νὰ ἦτον καὶ ὄλα-
 ὸς τῆς περσικῆς παρῶν εἰς ἐκεῖνο μου τὸ μέγα
 ἔργον ὅπῃ θέλω νὰ ἐκτελέσω διὰ νὰ κατα-
 λάβῃ τῆς τιμῆς μένης μου σκοπὸς ὅπῃ τρέφω εἰς
 τὴν καρδίαν μου, τόσον περὶ τῶν Ἀθηνῶν τῆς
 πατρίδος μου, ὅσον καὶ περὶ τῆς Ξέρξητῃς εὐεργε-
 τη

τημῆ· καὶ θέλω νὰ γένη κριτῆς καὶ μάρτυρας εἰς ὅλον τὸν κόσμον διὰ αὐτὴν μὲ τὴν ἡρωϊκὴν ἀπίφασιν ἣν ἔχω νὰ κάμω.

ΝΕΟΚΛ. (Ἡμεῖς ὡς τόσον ἀδελφὴ μὲ εἴμεθα χαμένοι) (πρὸς τὴν Ἀσπασίαν.)

Α'ΣΠ. (Ἐγὼ ἀποδύσκω προτὲ νὰ ἀποδάνῃ αὐτοῖς) (πρὸς τὸν Νεοκλῆ)

ΘΕΜ. Τέκνα μὲ! τί μικροψυχίαν ὀπῆ βλέπω εἰς ἑσᾶς; ἔμπροσθέν μὲ, παρκαλῶ ἄς λείψῃ αὐτὴ ἡ ἀνανδρία σας· ἐπειδὴ ἐντροπιάζεται τὸν πατέρα σας ὀπῆ σᾶς βλέπω νὰ μὴ λαμβάνητε παρ' ἐμῆ κανένα παράδειγμα τῆς μεγαλοψυχίας· ἔσείς ἔπρεπε μάλικα νὰ κλαύσατε ἂν δὲν ἤξευρα νὰ ἀποδάνω, καθὼς μὲ πρέπει.

Α'ΣΠ. Ἄχ! ἂν ἀποδάνης, εἰ δὲ γίνωμεν ἡμεῖς οἱ ταλεπῶροι;

ΝΕΟΚΛ. Τί μένει πλέον εἰς ἡμᾶς;

ΘΕΜ. Ἀπὸ μὲν τὴν ἀρετὴν σᾶς μένει ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ὑπομονή· ἀπὸ δὲ τὴν δόξαν ὁ πόθος νὰ τιμηθῆτε· ἀπὸ δὲ τὸν ἔρανον ἡ πρόνοια τῆ.

Α'ΣΠ. Ἀκριβέ μὲ πάτερ! . . .

ΘΕΜ. Ἀξίσατε καὶ ἠσυχάσατε ὅσον εἶναι δυνατόν· ἀνάγκη εἶναι νὰ σᾶς ἀφήσω μόνης ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἐχθρὸς, εἰς ξένους τόπους ἀπροστατεύτης, καὶ χωρὶς τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς· εἶθε ἄπειροι ἀκομι τῶν ἀνθρωπίνων μετεβολῶν καὶ ἀκαταστασιῶν· ὅθεν καὶ προβλέπω ὅτι θέλετε δοκιμάσει πολλὰς δυσκολίας· ἀλλ' ἐνθυμηθεῖτε ὅτι εἶθε παιδιὰ μὲ
καὶ

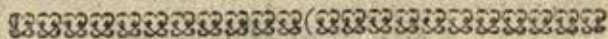
καὶ σὰς φθάσει· εἰς κἀδε περίσασιν φανείτε
 ἄξιοι αὐτῷ τῷ πατρικῆσας ὀνόματος· τὰ ὑ-
 ποκείμενα τῆς ἀρετῆσας νὰ εἶναι οἱ σοχασμοί
 σας, ἡ πατρὶς καὶ ἐκεῖνο τὸ χρέος ὅπῃ ἤθε-
 λαν σὰς διορίσαν οἱ θεοί· μία καλὴ τύχη ἡμ-
 πορεῖ νὰ σὰς πλετίσῃ καὶ νὰ σὰς δοξάσῃ,
 καὶ ἡμπορεῖτε νὰ συνηδίσετε εἰς κἀδε λογιῆς
 εὐδοξα χαρίσματα τόσον εἰς τὰ δάση, ὅσον
 καὶ εἰς τὸν θρόνον. ἀπὸ δὲ μίαν κακὴν τύχην
 μὴ πτοηθῆτε, καὶ μὴ φοβηθῆτε τὰς ἀπά-
 τας τῆς· ὅσον ἀνυπόφερτη καὶ εἶναι ἡ κακὴ
 τύχη, δὲν βασῶ, πολὺν καιρὸν· μάλιστα
 ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν μεγαλήτερον βαθμὸν τό-
 τε καὶ κρημνίζεται, καὶ μεταβάλλεται· ἡ
 δόξα ἃς σὰς ἀναγκάζει πάντοτε εἰς τὰς κα-
 λὰς πράξεις· καὶ ὄχι νὰ σὰς παρακινῇ εἰς
 αὐτὰς τὰ κέρδη· ἀπὸ τὰ σφάλματά σας νὰ
 φοβῆσθε καὶ νὰ τρέμῃτε καὶ ὄχι ἀπὸ παιδεί-
 ας· ἔτω καμμίαν φοράν δὲν θέλετε εὐρεθῆ
 βιασμένοι ἀπὸ κανένα τυχερὸν κίνδυνον νὰ
 κάρητε τι ἀνάξιον τῷ ὀνόματός σας· (σηκῶνεται)

ΝΕΟΚ. Ἄχ! παρακαλῶ, μὴ μὰς ἀφίης
 ἀκίμι.

ΑΨΠ. Ἄχ! γλυκυτάτε μὴ πάτερ! δὲν θὰ
 ἀξιοθῶμεν νὰ σὰς ἰδῶμεν πλέον; ἀλοῖμονον
 εἰς ἡμᾶς! (κλαίει)

ΘΕΜ. Ἄς παύσωμεν λοιπὸν ἀπὸ αὐτῆς τῆς
 ὀλβεστρινῆς ἀποχαιρετισμῆς· αὐτὸς ὁ ἀποχω-
 ρισμὸς, τέχνα μὲν, εἶναι φοβερός· καὶ ὁ θά-
 νατός μὲν αὐτὸς εἶναι μέγα πρᾶγμα· αὐτὰ
 τὰ παράπονα καὶ ἡ φυσικὴ ἢ ἀγάπη μας ἡμ-
 πορεῖν

πορῶν νὰ μᾶς ἀδυνατήσῃν περισσότερον, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ εἶμαι πατὴρ καὶ κλοῦμαι τέλος πάντων. . . . ἀκριβέστατα μὲ τέκνα σᾶς ἀφίνω ὑγείαν* (τὰ ἀγκαλιᾶσα καὶ τὰ αἶμα, ἴπτα κίγμα) ἄχ! αὐτὰ τὰ δάκρυα τῆς μικροψυχίας σας κινδυνεύουν νὰ νικήσῃν τὴν σαφερότητά μιν· μὰ αὐτὸ ποτὲ δὲν θέλει γένῃ* ἐγὼ δὲν θα ἀποθάνω ἀπὸ κανένα πταίσιμον καὶ ἀχρειότητά μιν, ἢ ὡς κατὰδικος· πιγαίνας νὰ ἀποθάνω διὰ νὰ θριαμβεύσω ὡς καὶ εἰς αὐτὴν μιν τὴν ὑπερινὴν ὥραν· ἀποθνήσκω δὲ νὰ τιμήσω τὴν ζωὴν μιν μὲ νέας δόξας καὶ νίκας* (ἀναχαρῶ)

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

ΑΣΠΑΣΙΪΑ, ΝΕΟΚΛΗΪΣ

ΑΣΠ. Νεοκλή!

ΝΕΟΚ. Ἀσπασίνα!

ΑΣΠ. Πῶς εὐρισκόμεθα; ἀλοήμονον εἶ ἡμεῖς!

ΝΕΟΚ. Τί κερκυρὸς ἀνέλπιστος ἦτον αὐτός;

ΑΣΠ. Ἄχ! ταλαίπωροι ἡμεῖς! τί νὰ κάμωμεν τῶρα;

ΝΕΟΚ. Πρέπει νὰ φανῶμεν γεναῖοι καὶ ἀξιοτρεῖτα πατρός· ἄς πιγαίνομεν ἀδελφί μιν, νὰ θεωρήσωμεν τὸν θριαμβόντα· ἡ τόλμη τῆς παρρησίας μιν θέλει τῷ ἡδύνει τὸν θάνατον.

ΑΣΠ. Ἄς ὑπάγωμεν, σὲ ἀκολουθῶ καὶ ἐγὼ

γώ. . . . ὦ Θεοί! δὲν ἔμπορῶ νὰ κινηθῶ:
τρέμν τὰ ποδάρια μὲ* (κάθεται)

ΝΕΟΚ. Καὶ δὲν ἐντρέπεσαι νὰ χάσης τὴν εὐ-
τολμίαν σε;

Α'ΣΠ. Καὶ ἔχει ἀκόμι ὁ πόθος σε τόσην ἰ-
σχύν, ὡσε νὰ ἰδῆς τὸν θάνατόν τε;

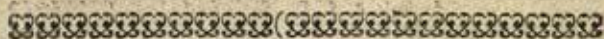
ΝΕΟΚ, Ἄν μὲ λείψῃ αὐτὴ ἡ ἰσχύς* θέλω
τὴν πάρῃ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιον πατέρα μας, καὶ
ἀπὸ τὸ παράδειγμά τε* καὶ ἐπιθυμῶ ἀπὸ
τὸν θάνατόν τε νὰ διδαχθῶ τὴν γενναϊότητα
τῆς καρδίας τε, ἐπομένως καὶ τὴν ἀρετὴν τε,
ἀκολουθῶντας τὰ παραδείγματα τε* (φεύγει)

Σ Κ Η Ν Η' Ε'.

Α'ΣΠΑΣΙ' Α' μόνῃ.

Α'ΣΠ. Λοιπὸν ὁ ἀδελφός μὲ θέλει νὰ ἔχη
μεγαλιτέραν μεγαλοψυχίαν ἀπὸ τὴν ἐδικὴν
μὲ; καὶ δὲν ἔχομεν εἰς τὰς φλέβας μας τὸ
ἴδιον πατρικὸν αἷμα; δὲν ἐγεννήθην καὶ ἐ-
γὼ ἀπὸ τὸν Θεμισοκλῆ, καθὼς καὶ αὐτός;
διὰ τὸ λοιπὸν αὐτός νὰ εἶναι πλεόν μεγαλό-
καρδός; ἄχ! ἄς ὑπάγω καὶ ἐγὼ, ἄς ὑπά-
γω νὰ ἀποδώσω τὸ ὑπερινόν μὲ χρέος· εἰς
αὐτὰς μὲ τὰς ἀγκάλας θέλω νὰ ἀναπαυθῆ ὁ
πατήρ μὲ ὅταν ξεψυχήσῃ· μὲ τὰ ἴδια χέρια
μὲ θέλω νὰ τῆ σφαλίσω τὰ μισοανοιγμένα
μάτια τε ὅταν ἀποθνήσκῃ. . . ἄχ! τί φθο-
ροποιοὶ καὶ τερατώδεις σοχασμοὶ εἶναι αὐτοί;
ἄλλοι;

ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ! τί ψῦχος μοι περιχύνεται εἰς ὄλον μὲ τόκορμι καὶ τὰ μέλη; θέλω νὰ ὑπάγω, καὶ πάλιν μετανοῶ καὶ θέλω νὰ ἀπομείνω· ἀπὸ τὸν φόβον παγώνει τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας μὲ, καὶ τὸ πρόσωπόν μὲ φλογίζει ἀπὸ ἐντροπὴν· φθείρω ἐμαυτὴν κλαίονσα καὶ ὀδυρομένη, καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ χάνω πάλιν τὸν πατέρα μὲ· ἂν θελήσω νὰ πηγαίνω οἱ πόδες μὲ δὲν κινῶνται· καὶ ἂν μείνω ἢ τιμή μὲ δὲν μὲ ἀφίνει, ἀλλὰ μὲ κεντρίζει διὰ νὰ κινήσω· ἑκαταβυθίσθην ὅλη εἰς λύπας καὶ βάσανα· ὦ θεοὶ! χωρίσατε τὴν ταλαίπωρον ψυχὴν μὲ ἀπὸ αὐτὸ τὸ σῆδος μὲ, ἢ ὅποια ὑπόκειται εἰς τόσας θλίψεις προερχομένης ἐκ τὴν ἀσπλαγχνίαν σας. (φύγῃ)

ΣΚΗΝΗ' ς.

ΞΕΡΞΗΣ, ἔπειτα ΡΟΞΑΝΗ μὲ ἐν γράμμα.

ΞΕΡ. Πῶς εἶναι ὁ ἀρχιστράτηγός μὲ; πῶς εἶναι ὁ Θεμισοκλῆς; ἀκόμι δὲν ἐφάνη; ἀκόμι δὲν ἦλθε νὰ παρρησιασθῆ εἰς ἓνα βασιλεῖα ὅπῃ τὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν δέχεται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς;

ΡΟΞ. Ἐγὼ ἔρχομαι, ὦ Ξέρξης! εἰς τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου.

ΞΕΡ. (Τί πλῆξις ὅπῃ εἶναι καὶ αὐτὴ πρὸς ἐμέ!)

ΡΟΞ. Ἀκῆσαίμε· τάτῃ εἶναι ἢ ὑπερινὴ φορὰ ὅπῃ ἔχω νὰ ὀμιλήσω μαζί σας.

ΞΕΡ.

ΞΕΡ. Ροξάνη! ἐγὼ ἤξεύρω καλώτατα ὅτι εἶσαι θυωμένη κατ' ἐμὴν. ἤξεύρω πρὸς τούτοις ὅτι με φοβερίζεις νὰ με ἐκδικήσῃς καὶ ζητεῖς νὰ με

ΡΟΞ. Ναί· εἶναι ἀληθέστατον· ἐπειδὴ ἔκασον πολλὰς καταφρονήσεις ἀπὸ λόγου σε· ἀκησαι δὲ ὅποιαν ἐκδίκησιν θέλω νὰ σε κάμῃ· Ἰδὲ· ἰδὼ εἶναι γραμμὴν· (ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸν τὸ γράμμα.) Ξέξῃ! κινδυνεύει ἡ ζωὴ σε καὶ ἡ βασιλεία σε· αὐτὸ τὸ γράμμα ἐμπεριέχει μίαν κακὴν συνωμοσίαν· ἀνάγνωσαι, προβλέψε καὶ φυλάττε· ὑγίανε· (βόλι νὰ ἀναχρήσει)

ΞΕΡ. Ἀκησαι με προηγουμένη! ἄφησαι . . . καὶ δια τὸ γεγαῖον σε δῶρον θέλω

ΡΟΞ. Φθάνει ἔως ἐδῶ· Ἰδὲ ὅπῃ ἔκαμα τὴν ἐκδίκησιν (φεύγει)

~~~~~

Σ Κ Η Ν Η Ξ.

ΞΕΡΕΥΣ, ἑπίτα ΣΕΒΑΣΤΟΣ

ΞΕΡ. Αὐτὸ τὸ γράμμα εἶναι πρὸς τὸν Σεβαστόν· τῆ τὸ ἔγραψε, καθὼς φαίνεται ὁ Ὑρόντης ὁ ἀρχιστρατιγός μου· ἄς τὸ ἀναγνώσω· (τὸ ἀναγνώσκει) ὦ Θεοὶ τί βλέπω; τί βλέπω, ἀπιστίαν ὅπῃ βλέπω! λοιπὸν καὶ ὁ Σεβαστός, ὅπῃ τὸν ἐνόμιζον διὰ πιστώτερόν μου, εἶναι συμμέτοχος εἰς τὰς δουρῦβας καὶ ἐπαναστασεις τῆς αἰγυπτῆς καὶ τὸν ἔχω ἀκόμι
καὶ

καὶ εἰς τὸ πλευρόν μου; ὡς ἐπίβητες ἐσὺτετοις ὀπῆ προσποιῆται τόσον μεγάλην ζήλον εἰς ὄλας μετὰς ὑπόψεις; μὰ ἰδὲ ὀπῆ ἔρχεται καὶ μετὶ εὐτολμίαν ὀπῆ ἔρχεται ἔμπροσθεν μου ὁ ἀχρεῖος; μὰ πρέπει εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόψιν, νὰ προσποιηθῶ καὶ ἐγὼ καὶ νὰ σιωπήσω διὰ νὰ ξανοίξω μὲ εὐμορφον τρόπον τὸν σκοπόν τε.

ΣΕΒ. Βασιλέα μου! ἔρχομαι ὄλας χαρὰ, διὰ νὰ δείξω τὴν ἐμπιστοσύνην μου καὶ ἰδῶτας ὀπῆ χύνω διὰ ἐσένα τὸν βασιλέα μου· διὰ τὰ ὁποῖα αὐτὰ παρακαλῶ καὶ ἐγὼ νὰ λαβωμίαν ἀντιμισθίαν.

ΣΕΡ. Βέβαια, οἱ κόποι σου καὶ ἡ ἐπιμέλειά σου εἶναι ἀξία διὰ μίαν μεγάλην ανταμοιβήν, καὶ μάλιστα διὰ τὰς πικρὰς σου ἐκδηλεύσεις. ὡς τόσον ὠμιλήσαι· τί ἔχεις νὰ μου εἰπῆς; λέγε ἔλευθέρως.

ΣΕΒ. Διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς πολέμου κατὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ ὄλης τῆς ἐλλάδος ἔχω νὰ ὀμιλήσω· ὁ Θεμισοκλῆς ἐκαταπέσει ἀπὸ τὰς παρακινήσεις μου νὰ ἐπιχειροῦν τὸν πόλεμον καὶ νὰ κάμῃ τὸ θελημάσας, καὶ ἐν τῷ ὀλίγῳ ἔρχεται εἰς τὸν ναὸν διὰ νὰ κάμῃ τὸν ὄρκον τε· πρὸς τῆτοις ἔχω νὰ σᾶς ὀμιλήσω καὶ διὰ τὴν ὑπόψιν τῆς Αἰγύπτου ἐτι ὄλα τὰ στρατεύματα ὀπῆ ἐπροσάξαταν διὰ νὰ συναχθῶν, ἐσυναχθῆσαν καὶ εὐρίσκονται χωρὶς ἀρχιστρατήγον· παρακαλῶ λοιπὸν νὰ με τιμήσητε μὲ αὐτὴν τὴν ἀξίαν τῆ ἀρχιστρατήγου εἰς ἔλειψιν τῆ Θεμισοκλή, ὀπῆ θελεῖς στρατεύ-

σει διὰ τὴν ἑλλάδα διὰ νὰ διοικήσω ἐγὼ αὐτὰ τὰ στρατεύματα.

ΞΕΡ. Ἄλλοτι μεγαλύτερον ἀπ' αὐτὸ δὲν ζητεῖς;

ΣΕΒ. Ἄρκετόν μοι εἶναι αὐτὸ βασιλεία μου, καὶ εἶμαι εὐχαρισθημενός.

ΞΕΡ. Ἐχω Σεβασέ! ἕως τώρα πολλὰς δοκιμὰς τῶν πιπῶνσθ ἐκδηλεύσεων· καὶ αὐτὴ θέλει εἶναι ἡ ἄξιωτέρα· μὰ εἰπέ τι περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς αἰγύπτου· ἔχεις καμμίαν πράξιν καὶ γνωρίζεις τὰς τοποδοσίας τῆς;

ΣΕΒ. Τὰ βηνά, τὰ δάση, τὰς κάμπους, τὰς ποταμούς, τὰς δρόμους καὶ τὰς πέτρας σχεδὸν ὅλας ἀπὸ μίαν μίαν ἠμπορῶ νὰ τὰς ἀπαριθμήσω μὲ τὰ ὀνόματά τῆς.

ΞΕΡ. Δὲν φθάνει μόνον αὐτὰ νὰ τὰ ἔξεύρης καὶ νὰ τὰ γνωρίζῃς, εἶναι χρεῖα νὰ μὲ εἰπῆς καὶ τὰ αἰτία αὐτῶν τῶν θορυβῶν ὅπῃ ἀκολούθησαν ἐκεῖ· ὁμοίως καὶ τῆς αὐθιγῆς καὶ ἀρχηγῆς αὐτῶν τῶν ἀποστάσεων ἵνα πρὸς ἕνα.

ΣΕΒ. Ὁ ὀρόντης φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ πρῶτος αἴτιος.

ΞΕΡ. Μοι φαίνεται ὅτι καὶ ἄλλοι πολλοὶ νὰ εἶναι συνομῶται μὲ αὐτόν.

ΣΕΒ. Ἄλλος δὲν μοι εἶναι γνωστὸς βασιλεῖα μου!

ΞΕΡ. Ἰδὲ αὐτὸ τὸ γράμμα, ὅπῃ ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας μου, σὰν ποῖα ἄλλα ὀνόματα περιέχει ἄγνωστα εἰς ἐσένα;

ΣΕΒ. Καὶ πόθεν τὸ ἔλαβες αὐτὸ τὸ γράμμα;

μα; (περνώντας το τὸ γνωρίζει) ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ! ἐχάσθη.

ΞΕΡ. Τί αἰσθάνθης τὶ δυσκολεύεσαι ἔττι; τί συλλογίζεσαι;

ΣΕΒ. (Ἄχ! ἐφανερῶς ἢ ἐπιβλή μιν καὶ ὁ σκοπός μιν.)

ΞΕΡ. Μὴ τρομάζεις καὶ χάνεσαι ἀνάξιε, ἄπιστε, ἀχρεῖε καὶ ἐπίβηλε· τῶρα δὲν σε ὠφελεῖ αὐτός σε ὁ τρόμος, εἶναι πολλὰ ἀργίς· αὐτὸν τὸν φόβον ἔπρεπε νὰ τὸν ἔχῃς ὅταν ἔκαμνες τὸ σχέδιον τῆς ἐπιβλής διὰ νὰ με θανατώσῃς· μὰ τὸ δίκαιον ὄμμα τῆς θεῆς, τὸ ἀκοίμητον σκοτίζει τῶν ἰθὺ τὸν ἐκβάλλον, καὶ δὲν βλέπῃ τὴν φθοράν της ὅπῃ ἴσεται πλησίον της διὰ νὰ τῆς ἀφανίσῃ τῆς, ἰδίως· ὕπαγε ἀπὸ ἐμπροσθέν μου ἀνάξιε νὰ μὴν σὲ βλύπω (ἀναχωρῆ ὁ Ξέρξης)

Σ Κ Η Ν Η. Η'.

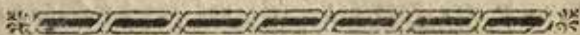
ΣΕΒΑΣΤΟΣ μόνος.

ΣΕΒ. Οὕτω λοιπὸν νὰ με ἐπιβλευσθῆ ἢ ἄπιστος πριγκιπέσσα; ἄχ, δολερὴ, ἐπίβηλη καὶ ψεύτρα! καὶ ἐγὼ δὲν θέλω λείψῃ ἀπὸ τὸ νὰ σε ἐκδικηθῶ ὁμοίως εἰς ὅ,τι ἠμπορέσω· ὡς τόσον φύγε Σεβασέ ὅσον ἠμπορεῖ, τάχιον ἀπό. . . ἄχ! καὶ πῆ νὰ φυγῶ; μαζὶ μὲν ἔχω τὸ σφάλμα μιν· καὶ εἰς τὰς ἰγγάλας μιν, μοι φαίνεται νὰ ἔχω τὸν δῆμιον, ὅπῃ ἔχει νὰ μιν πάσῃ τὴν ζωὴν· ὅπῃ καὶ ἂν

F

παγῶ

πάγω και σαθῶ, ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος δὲν
 θέλῃ λείψῃ ἀπὸ τὸ νά μὴ ἀκολουθῇ τὰ ἴχ-
 νη, καὶ τὴν σκιάν μὴ διὰ τὸ πταίσιμόν μὴ, τὸ
 ὅποιον πάντοτε ἴσεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 μὴ· καὶ ἄνεσιν δὲν εὐρίσκω· ἡμετάνοιά μὴ
 εἶναι πολλὰ ἄκαιρος· βλέπω σφοδρὰς παι-
 δεῖας νὰ ἐτοιμάζονται, καὶ κρεπόντως μὴ,
 διὰ τὸ σφάλμα μὴ· ἄχ! ὦ θεοί! δια τί
 δέν μὴ πέρνεται τὴν ζωὴν; ἀκῆω νὰ φωνάζῃ-
 πλησίον μὴ φωνὰς ἀγριωτάτας, τὰς ὁποίας
 πρότερον δὲν ἤκῃα, καὶ προσμένω τὸν θά-
 νατόν μὴ.

Σ Κ Η Ν Η Θ΄.

Βασιλικὸς ναὸς, ἐν ᾧ ἓνα θυσιαστήριον,
 ὡς τὸ ὅποιον ἐπάνω εὐρίσκεται ἐν ἱερῶν
 ποτήριον περιέχον ἐν πιστόν διὰ τὸν
 ἐσόμενον ὄρκον.

ΞΕΡΞΗΣ, Α΄ ΣΠΑΣΙ΄ Α, ΝΕΟΚΛΗΞ, σατράπης,
 φύλακες ἡ λαός.

ΞΕΡ. Νεοκλή! διατί σκυθρωπὸς καὶ περίλυ-
 πος; κόθεν προέρχεται τῆτο; ὠρῆα Ἀσπα-
 σίη! διατί μελανχολική; τί δηλῆσι τὰ δά-
 κρυα αὐτά; τώρα θὲ ἔλθῃ ἐδῶ ὁ πκτήρ σας,
 διὰ νὰ βάλῃ τὸν ὄρκοντε διὰ νὰ εἶναι πιστὸς
 εἰς τὰς προσαγάς μὴ, καὶ εἰς τὴν πρὸς με φι-
 λίαν τε καὶ ἀγάπην· δια τὰ ὅποια θέλει ἀπο-
 λαυ-

λαύσει τὰς προτέρας τῆ τιμας, καὶ δέξαις·
 διατὶ λοιπὸν ἐσεῖς τὰ παιδιὰ τῆ λυκείωδε; ὠ-
 μιλήσατε μὲ θάρρος.

ΝΕΟΚ. (ὦ θεοί! (ἀναστυφάζων)
 ΑΣΠ. (ὦ θεοί! (ἀναστυφάζων)

~~~~~

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΡΟΞΑΝΗ, ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ μὴ τὴς Ἑλληνάστῃ καὶ
 οἱ ἄλλοι.

ΡΟΞ. Βασιλέα μὴ! διὰ ποίαν αἰτίαν με ἐζή-
 τησες νὰ ἐλθῶ ἐμπροσθέν σου.

ΞΕΡ. Διὰ νὰ γένης θεατὴς τῆ ὄρκου τῆ Θεμι-
 σοκλέης.

ΛΥΣ. Ξέρξη! ἐμὲ διὰ τί με ἐχραξες;

ΞΕΡ. Διὰ νὰ ἰδῆς τὸν Θεμισοκλῆ ὅτι μεθ' ὄρ-
 κῃ γίνεσθαι ὄλος ἐδικός σου, καὶ νὰ τὸ εἰπῆς
 τῶν Ἀθηναίων.

ΛΥΣ. Αὐτὸ τὸ ἐσοχάσθην ἐγὼ ὅτι με αὐτὸ
 ἔχει ἴσως νὰ φοβερίσῃς τῆς Ἀθηνῶν· ὁμῶς
 ὀλίγον με μέλει.

ΡΟΞ. Δὲν φροντίζω ἐγὼ διὰ νὰ εἰδῶ τὸν ὄρ-
 κον αὐτὸν, εἰς καιρὸν ὅπῃ σοχάζομαι τὰς,
 ὅσας ἀδικίας μοι ἔκαμες.

ΛΥΣ. Ἀσπασία! πάλιν σὺς ἀντάμωσα διὰ
 νὰ εἰδυμῆθῶ ἀκόμη τὴν ἀπιστίαν σου.

ΑΣΠ. Ἄχ! αὐτὰ ὅπῃ φανταζεσθαι δὲν εἶναι
 ἀλήθεια· καὶ μὴ με τυραννῆς ἀδικίας σκληρῆ
 Λυσίμαχε! ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνη ὅπῃ ἤμην, ὅταν

ἐχωρίσθην· διατί λοιπόν καταθλίβεις μίαν
ψυχὴν τεταλαιπωρημένην.

ΞΕΡ. Πῶς; εἶσαι λοιπόν Ἀσπασία ἀγαπητι-
κὴ τῷ Λυσίμαχος.

Α΄ΣΠ. Τώρα εἶναι μάταιον νὰ κρύπτῃ τινας
ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι.

ΞΕΡ. Καὶ ἔπειτα μὲ ἐπρόσφερνες τὴν δεξιάν
σε μὲ τόσην τόλμην, εἰς καιρὸν ὅπῃ εἶχες
ἄλλον ἀγαπητικόν;

Α΄ΣΠ. Διὰ νὰ ἐλευθερώσω τὴν ζωὴν τῷ πα-
τρός μου ὅπῃ ἐκιδύνησεν, ἤθελα νὰ θυσιάσω
τὸν ἀγαπητικὸν ὅπῃ εἶχα.

ΞΕΡ. Καὶ σὺ Λυσίμαχε διὰ ἀγάπην ἐκείνης,
τὴν ὁποῖαν ἐλάτρευες, ἐζητεῖς νὰ κατατρέξῃς
τὸν πατέρα σου;

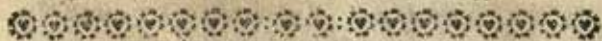
ΛΥΣ. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ζητοῦν, καὶ ἐγὼ πρέ-
πει νὰ τὸ κάμω καὶ χωρὶς νὰ θέλω.

ΞΕΡ. (Ὡς ἀρετὴ τῆς ἐμπιστοσύνης ὅπῃ καὶ
ἐνας πρέπει νὰ τὴν ἀγαπᾷ.)

Ρ΄ΟΞ. Ἰδὼ ὅπῃ ἔρχεται ὁ Θεμιστοκλῆς.

ΝΕΟΛ. (Νὰ ἠμπόρην καὶ ἐγὼ νὰ εἶχον ἐκεῖ-
νο τὸ ἀτάραχον πρόσωπον ὅπῃ βλέπω εἰς τὸν
πατέρα μου!)

Α΄ΣΠ. (Αἴχ! ἀνάνθη καρδία διατί μὲ τρέμεις
εἰς τὸ σῆθος, εἰς καιρὸν ὅπῃ βλέπεις τὸν πα-
τέρα μου νὰ πλησιάζῃ μὲ τόσον θόρυβος!)

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄ καὶ ὑπερινή.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΞ καὶ οἱ ἄνωθεν, ἔπειτα ΣΕΒΑΣΤΟΣ.

ΞΕΡ. Θεμιστοκλῆ ἀγαπητέ μου! μεγάλην χα-
ράν.

ράν μοι ἐπροξένησεν ἡ ἀπόφασίς σε διὰ νὰ μὴ εἶσαι πάντοτε ἐδικός μου· ἔλα λοιπὸν νὰ σε ἀγκαλιάσῃ ἕνας βασιλεὺς ὅπως σε ἀγαπᾷ καὶ σε τιμᾷ τόσον πολὺ· (Σέλα νὰ τὸν ἀγκαλιάσῃ, καὶ αὐτὸς τὸν ἐμποδίσῃ)

ΘΕΜ. Στάσῃ· (τραβιῖται ἀπὸ κοντά τε μὲ σέβας)

ΞΕΡ. Διατί δὲν σέκεσαι; νὰ σε ἀγκαλιάσω;

ΘΕΜ. Ἐπειδὴ ἀκόμη δὲν εἶμαι ἄξιος τῆς ἀγάπης σε· καὶ πρέπει πρῶτον νὰ γένω ἄξιος ταυτίς με τὴν μεγάλην μου κρᾶξιν ὅπως ἐδῶ τώρα ἔχω νὰ καμῶ.

ΞΕΡ. Ἰδὲ λοιπὸν τὸ θυσιαστήριον ἕτοιμον· ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἶναι ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἕτοιμα διὰ νὰ κάμῃς τὸν ὄρκον μετὰ τὸ ἱερὸν ποτήριον κατὰ τὴν συήθειαν· κάμε λοιπὸν τὸν ὄρκον σε· καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ὄρκον σε πρέπει νὰ μοι ὑποσχεθῆς ὅτι νὰ μὴ σέλεις εἶσαι ἕτοιμος διὰ νὰ ἀφανίσῃς τὴν ἐλλάδα καὶ τὴν πατρίδα σε τὰς Ἀθήνας.

ΘΕΜ. Εὐχα, ὦ βασιλεὺς εὐχα μίαν φορὰν ἀπὸ τὴν πλάνην ὅπως σε κυριεύει· ἐγὼ δὲν σε λω ἀκολυθῆσει ποτὲ αὐτὴν σε τὴν γνώμην· ἐγὼ ὑπεσχέθημι νὰ ἔλθω πρὸς ἐσεῖνα μὲ σκοπὸν διὰ νὰ σε φανερώσω τὴν δικαίαν μου ἀπόφασιν, καὶ ὄχι νὰ ὀρκισθῶ νὰ μισήσω τὴν ἐλλάδα καὶ τὴν πατρίδα μου.

ΞΕΡ. Μὰ ἐσύ ὑπεσχέθης καὶ εἶπες εἰς τὸν Σεβασόν. . . .

ΘΕΜ. Ζέρξῃ! κατάλαβε σε παρακαλῶ· καὶ σύ Λυσίμαχε δός ἀκρόασιν· ὁμοίως καὶ ἐσεῖς τὸ πλῆθος τὸ παρευρισκόμενον θεωρήσατε

τῆς σοφισμῶς τῆ Θεμισοκλέους, τὴν γνώμην
 τῆ δηλαδὴ καὶ τὴν ἀπόφασίν τῆ· καὶ ὄλοισας
 παρακαλῶ νὰ ἦθε μάρτυρες· ἢ κακὴ μὲ ἢ
 τύχη ζητᾷ διὰ νὰ γένω εἰς ταύτην μὴ τὴν
 ζωὴν ἢ ἀχάριστος ἢ ἐπιβελος· ὡς πρὸς τὴν
 φημὴν τῆ ἐπαγγελμητὸς μὴ εἶναι βδελυκτὰ
 καὶ συχαμερὰ καὶ τὰ δύνω· διὰ νὰ ἀποφύγω
 λοιπὸν τόσον τὸ ἔνα, ὅσον καὶ τὸ ἄλλο ὡς
 αἰτηχρὰ καὶ ἄδικα, προκρίνω νὰ ὑξερηθῶ τὴν
 ζωὴν μὴ μᾶλλον, τὴν ὁποῖαν ὡς χάρισμα ἔ-
 ρχόθεν ἔλαβον.

ΛΥΣ. (Τι ἀκῆω;)

ΞΕΡ. (Αἰθάνατοι θεοί! τί ἀκῆοντα ὄτα μὴ')

ΘΕΜ. (Εὐγάζει ἀπὸ τὸν κόλπον τὴ τὸ φαρ-
 μάκι) τῆτο ὁπῶ εὐγάζω ἀπὸ τὸν κόλπον μὴ
 εἶναι φαρμάκι· τὸ ὁποῖον πάντοτε τὸ εἶχα
 μαζί μὴ εἰς αὐτὴν μὴ τὴν ἐξορίαν, ἔτοιμον διὰ
 νὰ φυλάξω τὴν φημὴν, καὶ τὴν τιμὴν· ἰδὲ
 λοιπὸν τῶρα ὁπῶ διὰ μέ σὺ τέτῃ τῆ ἱερῆ ποτερῆς
 ἐκπληρῶ τὸ ὅτι ἐβίλωμην· (ρίπτῃ μέσα εἰς αὐτὸ
 τὸ φαρμάκι·) οἱ θεοὶ νὰ σᾶς βοηθήσῃ ὅλης· (κέρ-
 νῃ τὸ ποτήρι ἄς τὸ χερὶ καὶ ἔτιμαζεται διὰ νὰ τολγῆ.)

ΛΥΣΠ. (Μὴ ἐρχεται νὰ ξεψυχήσω) (μόνητις)

ΝΕΟΚ. (Καρδία, Νεοκλή, καρδία) (μόνοστι)

ΞΕΡ. (Μὲ σκοτίζει ὁ θαυμασμός μὴ δι' αὐτὰ
 ὁπῶ ἀκῆω)

ΘΕΜ. Ἐσὺ φίλε μὴ Λυσίμαχε, βεβαίωσαι
 τὴν πατρίδα μὴ διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην μὴ· καὶ
 παρακάλεσαι τὴν νὰ τιμήσῃ τὴν σάκτην μὴ
 ὅταν τὴν βάλῃ εἰς χεῖρας τῆς· ὅλας τὰς ἐξο-
 ρίας, καταδρομὰς καὶ ἀτιμίας ὁπῶ μοι ἔκαμε,
 τὰς

τὰς συμπαθῶ με γενναιότητα, καὶ τὰ ἀποδίδω
 ὅλα εἰς τὴν τύχην μου, μ' ὅλον ὅπῃ τελειῶνω
 τὴν ζωὴν μου τὴν ὁποῖαν τὴν παραδεῖδω ἐκεῖ ὅπῃ
 τὴν ἔλαβον· καὶ σύ δε ὑψηλότατε βασιλεῦ,
 (πρὸς τὸν Ξέρξην) μὴ μετανοήσῃς διὰ τὰς χάρι-
 τας καὶ εὐεργεσίας ὅπῃ μοι ἔκαμες· θέλεις λέ-
 βῃ τὴν ανταμοιβὴν αὐτῶν, ἀπὸ τὸν κόσμον ὅπῃ
 θέλει θυμάσῃ τὴν γενναιότητα τῆς ψυχῆς
 σε, δι' ἑκεῖνα ὅπῃ ἔδειξες εἰς ἐμέ· ἡ μόνη δὲ ἀν-
 ταμοιβὴ ὅπῃ δύναμαι νὰ σᾶς κάμω ἐγὼ εἶναι
 (ὦ σκληρὴ μου τύχη!) τὸ νὰ ὁμολογήσω μόνον
 τὰς χάριτάς σε, τὰ σπλάγχχνα σε καὶ τὰς
 εὐεργεσίας σε καὶ νὰ ἀποθάνω· εὐσπλαγ-
 χνοὶ θεοὶ! διαυθεντεύσατε τὴν τύχην τῶν
 Ἀθηνῶν, καὶ λάβετε τῆτον τὸν βασιλέα καὶ
 τὸ βασιλείον τε εἰς τὴν σκέπην σας· καὶ ἐμ-
 πνεύσατε εἰς τὴν καρδίαν τῆ Ξέρξε φώτισιν
 διὰ νὰ χάρισῃ εἰρήνην εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὴν
 ἑλλάδα· ἄχ! ναι βασιλέα μου παῦσον κατ'
 αὐτῆς τὴν ὀργήν σε· παιδία μου, φίλοι μου,
 βασιλέα μου, σατράπαι καὶ λοιπὸς λαὸς ὑγι-
 αίνετε· (πέρικ τὸ ποτήρι διὰ νὰ πῆ)

ΞΕΡ. Στάσα· τί θέλεις νὰ κάμῃς; μὴ πλη-
 σιάσῃς τὸ σῶμα σε εἰς αὐτὸ τὸ φθοροποιὸν
 ποτήρι· (τὸ πέρικ ἀπὸ τὸ χεῖριτε·)

ΘΕΜ. Διατὶ με ἐμποδίζεις;

ΞΕΡ. Οὐ Ξέρξης δὲν θέλει τὸ ὑποφέρει.

ΘΕΜ. Καὶ ἡ αἰτία ποῖα εἶναι;

ΞΕΡ. Εἶναι τόσαι αἰτίαι ὅπῃ δὲν ἠμπορῶ νὰ
 τὰς ἀπαριθμήσω.

ΘΕΜ. Ξέρξη! τὸν θάνατον δὲν ἠμπορεῖς νὰ
 μοι

μοι τὸν ἐμποδίζεις· ἐπειδὴ αὐτὸς εἶναι αὐτεξέριστον εἰς τὸν ἀνδρωπον, ὅθεν δὲν ἀνῆκει εἰς τῆς μονάρχας γὰρ τὸ ἐμποδίζον.

ΞΕΡ. Ἄχ! ζῆσαι μεγαλὴ ἀνδρωπε, τιμὴ τῆ αἰῶνος τῆς (χρῆσι τὸ ποτήρι ὅπῃ εἶχεν εἰς τὸ χέρι) σὴ ὑπάρχωμαι ἀγάπην, ὁμοίως καὶ τῆς πατρίδος σὴ, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀξία ἀγάπης· καὶ ἀρχίζω τῷ ὄντινὰ τὴν ἀγαπῶ· καὶ ποῖος ἔχωντα, ὀλίγην σύνεσιν ἠμπορεῖ νὰ μισήσῃ μίαν πόλιν ὅπῃ ἐγέννητε τόσῃς ἥρωας, καὶ μάλιστα ἓνα τοιῦτον, εἶς εἶσαι ἐσύ; ὡ εὐτυχεςάτη πόλις ὅπῃ ἐγέννησας τόσῃς ἀνδρας ἀξίους, προκομένους καὶ εἰς ἀρετὰς καὶ ἐπὶ σῆμας, καὶ ἐπόλισας τὸν κόσμον.

ΘΕΜ. Ὡ θεῶ! καὶ ἀληθεύει ἄραγε αὐτὸ ὅπῃ βλέπω;

ΞΕΡ. Ἄχῃσαι Θεμισοκλῆ καὶ σοχάσθε· εἰς τῆτον τὸν βωμὸν, εἰς τὸν ὅποιον ἐβιάζεσθην νὰ ὀρκισθῆς διὰ νὰ μισήσῃς διὰ πάντα τὴν πατρίδα σὴ, ὀρκίζομαι ἐγὼ τώρα ὅτι θεῶ τῆς χαρίσει μίαν ἀληθῆ καὶ σερεάν ἀγάπην· εἰς τὸ ἐξῆς ἄς ἔχη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ ἑλλάς ὅλη τὴν ἡσυχίαν τῆς· καὶ πρέπει ὡ ξένη ἐξόρισε, αὐτοὶ οἱ τόποι νὰ ὁμολογήσῃν τὸν ἑαυτὸν τῆς ὑπόχρεον εἰς ἓνα τοιῦτον συμπολίτην διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς.

ΘΕΜ. Ὡ μεγαλόψυχε βασιλέαμα! τί νέας τέχνας ὅπῃ βλέπω εἰς ἐσένα εἰς τὸ νὰ θρακιβεύης; ἠμπορῆν ἄραγε οἱ θνητοὶ νὰ εἶναι τόσον ἀμνησικάκοι καὶ μεγαλόψυχοι; ὡ ἑλλάς!

λάς! ὦ Ἀθήναι! ὦ ἔξορία ὅπῃ μοι ἀκολέθη-
σεν εὐτυχέστατη!

Α΄ΣΠ. ὦ γλυκυτάτη σιγμὴ ὅπῃ εἶσαι ἢ
παρῆσα!

ΝΕΟΚ. ὦ τί χαροποιὰ ἡμέρα εἶναι ἢ σήμερινή!

ΔΥΣ. ὦ ψυχαὶ ἐνδοχοὶ ἀμφοτέρων σας ἀ-
φήσατέ με νὰ πετάξω καὶ νὰ ὑπάγω νὰ κοι-
νολογήσω εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν ἑλλάδα τὴν
γενναιοτιτά σας· ἐγὼ τὸ ὁμολογῶ ὅτι με-
γάλην χαρὰν ἀλοῦνομαι δι' αὐτὴν τὴν ἀγά-
πην ὅπῃ σήμερον ἐκηρύχθη· καὶ δὲν ἀποδίδω
εἰς ἄλλον κανένα αὐτὴν τὴν χαρὰν, παρὰ
εἰς τὸν μεγαλόδωρον καὶ γενναιοτάτον βσι-
λέα Ξέρσην· καὶ εἰς τὸν αἴτιον ταύτης, τὸν
ἐνάρετον Θεμισοκλῆ.

ΣΕΒ. Δικαιοτάτε βασιλέα μου! διὰ τὸ σφάλ-
μα ὅπῃ ἔκαμα, ζητῶ νὰ με γένη ἢ πρέπῃσα
τιμωρία· μισῶ καὶ ἐγὼ τῶρα μίαν ζωὴν ἀ-
χάρισον καὶ ἐπίβηλον ὅπῃ ἐτόλμησα νὰ κατα-
τρέξω τὸν εὐσπλαγχνικώτατον βασιλέα μου!
(γωνατίζοντας)

ΞΕΡ. Σὴκε ἀχρεῖε Σεβκῆ! σήμερον δὲν θέλω
ἀναπνεύσει ἄλλοτι, εἰμὴ εὐχαριστίας καὶ χα-
ράς· καὶ μὲ τὸ νὰ ἐγνώρισες τὸ σφάλμα σου καὶ
μετενόησες, σὲ συμπαθῶ· τῆς παλαιῆς ἔρω-
τας τῆ Λυσιμάχῃ μετὰ τῆς Ἀσπασίας τῆς
ἀφίνας ἐλευθέρης· καὶ τὴν βασιλικὴν μου πῖσιν
καὶ δεξιὰν τὴν δίδω εἰς τὴν πριγκίπισσαν,
Ροξάνην, δι' ἀνταμοιβὴν τῆς καθαράς καὶ σε-
ρεῆς ἀγάπης ὅπῃ πρὸς ἐμὲ ἔδειξε πάντοτε.

Α΄ΣΠ.

Α΄ΣΠ. Ἀχ Λυσίμαχε πῶ εἶσαι; Ἰὼ τέλος πάντων ἔλαβον τέλος καὶ τὰ παράπονά μας.

ΛΥΣ. Ἰδὲ φῶς με! εἶμαι ἕτοιμος νὰ συγκοινωνήσω εἰς τὴν χαρὰν τῆς εὐχαρίσσεως σου.

ΡΟΞ. Ἀχ μεγαλοπρεπέσατε Ξέρξη! αὐτὴν τὴν μεγαλὴν ση γενναϊότητα δέλει τὴν ἔκαινε τει ὅλος ὁ κόσμος.

ΘΕΜ. Φίλοι θεοί με! κάμετέ με ὅπῃ νὰ ἠμπορέσω εἰς ὅλην με τὴν ζωὴν νὰ εἶμαι εὐχάριστος πρὸς ἓνα εὐσπλαγχνικώτατον καὶ γενναῖον βσιλέα.

ΞΕΡ. Ἀπὸ τῆς θεῆς ζητῶ ἀγαπητέ με Θεμισοκλῆ· νὰ σὲ διαφυλάξῃ τὴν ζωὴν, διὰ νὰ ἔχω πάντοτε παράδειγμα τὴν ἀρετὴν σου· ὅλα τὰ καλά καὶ τὰς εὐεργεσίας ὅπῃ σου ἐδείξα, μοι τὰς ἀνεκλήρωσες ἑκατονταπλασίως με τὴν ἀρετὴν σου καὶ με τὰ παραδείγματά σου ὅπῃ μὲ ἐδίξες.

Τέλος τοῦ Δράματος.

Εἰς τὴν πρὸς τὰς ἀναγνώσας εἰδησίην μου εἰς τὸ
 νεοφανές Βιβλίον ὃπῃ ἐξέδωκα εἰς φῶς τὸν πα-
 ρόντα χρόνον, ὀνομαζόμενον Ἀρχαιολογία τῶν
 Ἑλλήνων, καὶ τῶν Ἑθίμων αὐτῶν, εἶπον ὅτι
 ἐκείνο τὸ Βιβλίον γὰρ εἶναι τὸ ὀλουσερινὸν ἀπὸ
 ὅλα τὰ βιβλία ὃπῃ ἐξέδωκα ἕως τὴν σήμε-
 ρον, τόπον Ἐκκλησιαστικῆ, ὅσον Ἱστορικῆ, καὶ
 ἄλλα. Καὶ τὰ μὲν Ἐκκλησιαστικὰ ἐσάθη-
 σαν ἢ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία Μελετήσῃ Ἀθη-
 νῶν εἰς τόμους τρεῖς, ἕως τῆς 1700. καὶ τῶ-
 ρα ἐτυπώθη, καὶ ὁ τέταρτος καὶ ὀλουσερος
 ὡς τὴν σήμερον· καὶ ὅστις ἔχει ἀποκτίσῃ τὰς
 τρεῖς, κἀνὴ χρειανὰ ἀποκτίσῃ, καὶ τὸν τέταρτον
 διὰ γὰρ κάμῃ ὅλον τὸ σῶμα τέλειον. τὸν Συ-
 μεῶν Θεσσαλονίκης, τὸ ἀγιασματάριον, καὶ τὴν
 Θεολογικὴν κατήχησιν τῆ πλάτωνος Μύσχας,

ον ἐποφέλες Βιβλίον, μὲ δόλους, καὶ μὲ ἀπά-
τας μὴ τὸ ἄρπαξαν ἀπὸ τὰς χεῖρας, καὶ μὲ ἐ-
προξένησαν ὄχι ὀλίγην ζημίαν, ὅπῃ ἀπὸ τὸ
κέρδος αὐτῆ τῆ Βιβλίη, ὅπῃ ἤμπορῆσα νὰ ἀπο-
λάβω, ἠδέλα ἐπιμεληθῆ νὰ τὸ μεταχειρισθῶ
εἰς ἐκδοσιν ἐτέρων ἐπαφελῶν Βιβλίον διὰ τὸ
γένος μὴ, ἀλλὰ ἄς ὀφόνται εἰς τὴν ζημίαν ὅ-
πῃ μὴ ἐπροξένησαν, καὶ ἐπομένως διὰ τὸ κακόν
ὅπῃ ἐπροξένησαν, καὶ εἰς τὸ γένος, ἐμποδι-
ζωντάς με ἀπὸ τὴν ἐκδοσιν πολλῶν ὠφελίμων
Βιβλίων, καὶ χρειαζομένων.

Αὐταὶ αἰζημίαι ὅπῃ μὴ ἀκολήθησαν, ἀπὸ αὐ-
τὸ τὸ μέρος, καὶ ἄλλαι ἀπὸ ἄλλα μέρη μὲ
ἀδυνατίσαν τὴν προθυμίαν, καὶ μὲ ἐψυχράναν
τὸν κόπον, καὶ μὲ ἔκαμαν κοντολογίης νὰ παῦ-
σω ἀπὸ τὸ νὰ πάσχω νὰ ἐνεργῶ, καὶ νὰ ἐπι-
μεληθῶ διὰ ἄλλα βιβλία νὰ δώσω εἰς τὸ φῶς
εἰς τὸ ἐξῆς ἀλλὰ νὰ κοιτέξω νὰ ἀναπαυθῶ,
καὶ νὰ ἡσιχάσο· ὅθεν καὶ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν πρὸς
τῆς ἀναγνώσας εἶδισιν τῆς ἀρχαιολογίας τῶν ελ-
λίνων ἐφανέρωσα τὸν σκοπὸν μὴ, καὶ τὴν ἀποφασί-
μην, ὅτι ἐκεῖνο τὸ βιβλίον εἶναι τὸ ἰσχυρόν μὴ.

Μὰ ὄντας φυσικῶς ὀπόδος μὴ, καὶ ἡ κλίσις

με εἰς τὸ νὰ καταγίνομαι εἰς ἐκδόσεις νέων ὠφελί-
 μων, καὶ περιέργων βιβλίων, ἀθετῶ ὅ,τι εἶπον
 εἰς τὴν ῥηθείσαν ἐπιστολὴν τῆ ἀναγκῆς, ἐπει-
 δὴ καὶ δὲν ὑποφέρω ἢ ὅσω ἔχω τὰ μάτια μὴ ἀ-
 νιχτὰ καὶ πνέω, νὰ βλέπω βιβλία ἄξια πε-
 ριεργείας, καὶ ὠφέλιμα εἰς τὸ γένος μας, καὶ
 νὰ μὴ πασχίσω ὅσον ἔμπορῶ νὰ ἐνεργήσω ὅπῃ
 νὰ ἐκδοθῶν, καὶ ἐκτῶν ὑπεριμάτων μὴ εἰς τὸ φῶς,
 καὶ διὰ σημείον τῆς ὑποσχέσεώς μὴ ἰδῶ ὅπῃ σας
 προσφέρω κατὰ τὸ παρὸν, καὶ κατὰ τὴν συνή-
 θειαν μὴ ἔνα Ἡρωικὸν Δράμμα τῷ Καισαρικῷ ποιη-
 τῷ Πέτρῳ Μεταχασίῳ, μὲ τὸν τιτλὸν ὁ ΘΕΜΙ-
 ΣΤΟΚΛΗΨ.

Ἡ ὑπόθεσις τῷ Δράματι θέλει σᾶς πληρο-
 φορήσει τὸ τί διαλαμβάνει. Παρακαλῶ λοιπὸν
 νὰ δεχθῆτε εὐμενῶς καὶ αὐτὸ, καθὼς καὶ ἄλ-
 λα μὲ πολλά, ὅπῃ κατὰ διαφόρους καιροὺς σας
 ἐπρόσφερα· καὶ ἂν σᾶς φαίνεται ἐξωτερικῶς μι-
 κρὸν, εἶναι ὅμως Ἡθικὸν καὶ περιέχει καλὰ πα-
 ραδείγματα διὰ τὸν καθ' ἕνα· εὐχέσθαι δὲ νὰ
 ἀξιωθῶ νὰ σᾶς προσφέρω καὶ ἕτερα καλῆτερα
 ἐκ' αὐτὸ καὶ ἐρῶσθαι.

ὁ ταπεινὸς ὁμογενὴς σας

Πολυζώης Λαμπαντζιώτης